

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor,*
Schmuck Erzsébet, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb	
Az ülés megnyitása	16597	
Napirenden kívüli felszólalók:		
Schmuck Erzsébet (LMP)	16597	
<i>Dr. Szabó László</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	16599	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	16600	
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16602	
Földi László (KDNP)	16604	
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16605	
Volner János (Jobbik)	16607	
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	16608	
Németh Szilárd István (Fidesz)	16610	
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	16611	
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:		
<i>Dr. Tiba István</i> jegyző.....	16613	
Bejelentés rendkívüli ülés összehívására	16613	
Döntés házszabálytól való eltérés tárgyában	16613	
Döntés napirendi ajánlás kiegészítéséről és módosításáról	16614	
Az ülés napirendjének elfogadása	16615	
Az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szóló törvény- javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	16615	
Felszólalók:		
<i>Dr. Galambos Dénes</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	16615	
<i>Tuzson Bence</i> (Fidesz).....	16617	
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	16617	
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	16618	
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	16618	
<i>Dr. Turi-Kovács Béla</i> (Fidesz)	16621	
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	16623	
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	16624	
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	16625	
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	16626	
<i>Tuzson Bence</i> (Fidesz) előterjesztői válasza	16626	
A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitájának a megkezdése		16627
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	16628	
Felszólalók:		
<i>Dr. Gulyás Gergely</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16629	
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16632	
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16635	
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16636	
<i>Hegedűs Lorántné</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16637	
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP)	16642	
<i>Dr. Schiffer András</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	16642	
<i>Szelényi Zsuzsanna</i> (független).....	16647	
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	16649	
<i>Varju László</i> (független).....	16650	
<i>Witzmann Mihály</i> (Fidesz).....	16651	

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással összefüggésben egyes biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	16653
Dr. Galambos Dénes (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	16653

Felszólalók:

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	16656
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	16658
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	16658
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	16660
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16661
Dr. Szakács László (MSZP).....	16662
Szilágyi György (Jobbik).....	16664
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) előterjesztői válasza	16666

Az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	16667
---	-------

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással összefüggésben egyes biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	16668
---	-------

Személyi ügy:

Új bizottsági tag megválasztása	16668
--	-------

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitájának folytatása a lezárásig	16669
---	-------

Felszólalók:

Gúr Nándor (MSZP).....	16669
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	16674
Gúr Nándor (MSZP).....	16677
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	16678

Napirenden kívüli felszólalók:

Kész Zoltán (független).....	16680
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16681
Ander Balázs (Jobbik).....	16684
Csizi Péter (Fidesz).....	16685
Szilágyi György (Jobbik).....	16687
Novák Előd (Jobbik).....	16689

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	16692
--	-------

Az ülés bezárása	16692
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
második rendkívüli ülése
2015. szeptember 29-én, kedden
(9.09 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Tiba István és Gúr Nándor)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakája második **rendkívüli ülését megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett az LMP képviselője, Schmuck Erzsébet asszony: „A fenntartható fejlődési célok kijelölése önmagában nem elég” címmel.

Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hét végén az ENSZ közgyűlésének magas szintű plenáris ülése elfogadta a „Világunk átalakítása: a fenntartható fejlődés 2030-ig szóló programja” című dokumentumot, amely a 2000-2015 közötti millenniumi fejlesztési célokat követi a sorban.

A közgyűlésen Ferenc pápa és hazánk köztársasági elnöke is felszólalt. Beszédében ösztönzése a természeti környezet romlásának és az emberek kirekesztésének okát egyaránt az anyagi jólét utáni önző és csillapíthatatlan vágyban jelölte meg. Áder János felszólalásában az éghajlatváltozás elleni küzdelem fontosságát hangsúlyozta, és helyesen világított rá, hogy a 17 célból aligha teljesülhet egy is, ha az éghajlatváltozást nem tudja az emberiség közösen kezelni.

Az esemény, az ott tapasztalható lelkesedés, a kitűzött célok reményt adhatnak a világ számára, hogy egyre súlyosbodó gondjaink megoldódnak. De vajon tényleg reményt adhatnak-e? A magasztos globális célok elfogadásában, a pillanatnyi, könnyen múló lelkesedésben már nagy tapasztalata van az ENSZ-nek és világunk polgárainak. A korszakváltást és a fenntartható fejlődést meghirdető riói csúcstalálkozó eufóriáját követően a világ vezetői vonakodtak az éghajlatváltozási vagy a biológiai sokféleségről szóló keretegyezmény megvalósításától, politikai akarat hiányában a helyzet mindkét esetben jelentősen rosszabbodott.

Ferenc pápa is az üres szavakra, az alacsony hatékonysággal működő intézményekre utalt beszédében, mondván: el kell kerülnünk annak veszélyét, hogy pusztán hangzatos nyilatkozatokat tegyünk lelkiismeretünk megnyugtására. Valóban. A hangzatos nyilatkozatot követő semmittevés érdektelenné teszi az embereket, pedig a program minden ország

számára határoz meg mind belföldi, mind nemzetközi feladatokat, 17 célban összefoglalva, például a szegénység, éhezés, klímaváltozás, egészség, oktatás, természeti erőforrások felhasználása területén. Vitathatatlan, hogy ezeken a területeken Magyarországon is csak szaporodnak a feladatok. Nő a szegénység, az egészségügy leromlott, a társadalom egészségi állapota rossz, és még sorolhatnám tovább.

Valljuk be őszintén: a hétvégi esemény nem volt különösebb hír sem idehaza, sem máshol a világban. A migránsválság által uralt médiából legfeljebb az esemény tényéről kaphattunk tudósítást, pedig a 17 cél és a globális migráció szoros összefüggésben áll egymással. Fontos tudatosítanunk, hogy a célok megfogalmazását kiváltó okok a migráció okai is egyben.

A politikai akarat továbbra is hiányzik. A nemzetek nagy csúcstalálkozóját megelőzően a kormánypártok nem tűzték az Országgyűlés napirendjére a fenntartható fejlődési célok hazai megvalósítása helyzetének és az abból következő feladatoknak a megvalósítását. A közbeszéd attól sem hangos, hogy a dokumentum mit is rejt magában. Vajon hogyan szeretnénk a célokat megvalósítani, ha fontosságukat, megvalósításuk lehetőségeit nem tudatosítjuk az emberekben, miközben az ő napi cselekedeteik nélkül a célok nem megvalósíthatók? Pedig érdemes lenne a célokról, azok együttes megvalósíthatóságáról vitát nyitni a társadalom minden fórumán. Vajon hihető-e, hogy a régi-új célok az eddigi receptekkel megvalósíthatók, miközben azok már bizonyították erre való alkalmatlanságukat? Tegyük fel: sikerül mindenki számára biztosítani az anyagi jólétet, az olcsó, hozzáférhető ételmezt, energiát, vizet, megoldani a kirekesztésmentes, igazságos társadalmat, tovább növelni a gazdaság kibocsátását. De vajon elképzelhető-e, hogy ezzel párhuzamosan csökkenteni tudjuk a környezet terhelését, amikor még a fejlett világban is a gazdaság növekedése a környezet terhelésének növekedésével jár együtt?

Végre le kellene számolni a hamis illúziókkal. Az emberiségnek együtt, a társadalmaknak és az embereknek külön-külön fel kell ismerni a helyes mértéket, azt, hogy a helyes mérték megvalósítása nem lehetséges azok önmérséklete nélkül, akik eddig mértéktelenül vették ki részüket a jólét habzsolásából. A politikának végre el kellene távolodnia attól, hogy önös hatalmi érdekei mentén kiszolgálja a rövid távú érdekek kielégítésére szocializált társadalmakat, történelmi szerepet kellene vállalni abban, hogy elindítsa a társadalmi értékértékváltást az önzéstől a globális felelősségvállalás irányába.

(9.10)

Enélkül a most mindenki által közvetlenül is megtapasztalt menekültválságnál sokkal súlyosabb és jó eséllyel kezelhetetlen problémákkal kell szembeülnünk a világ minden országában.

Tisztelt Országgyűlés! A dokumentum címe: „Világunk átalakítása”, nem foldozgatása. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét.) Valóban, a foldozgatás helyett itt az ideje a változtatásnak. Köszönöm a figyelmet. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: A kormány nevében Szabó László ál-lamtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügymi-nisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Hogyha röviden szeret-nék válaszolni az ön felvetésére, akkor egy szóban tudnám ezt megtenni: egyetérték. A fenntartható fejlődési célok a szegénység csökkentése és a fenntartható fejlődés kettős célkitűzéssel létrejött keretrendszerének központi elemét alkotják, és valóban, a célokon túl, a célok meghatározásán túl a források biztosítását ki kell találni, az utánkövetési és felül-vizsgálati rendszert is meg kell alkotni.

A szeptember 25-én elfogadott célrendszert, vagyis a világ átfogó fejlődési modelljének fenntart-ható pályára állítását az ENSZ jelenlegi legnagyobb vállalkozásának nevezhetjük. Az új globális fenntart-ható fejlődési keretrendszer a kiegyensúlyozott tár-sadalmi fejlődés, a tartós gazdasági növekedés és a környezetvédelem hármas pilléreire épít. A célrend-szer egyetemes jellegű, tehát minden országnak fel-adatot ad. A korábbi, csak a fejlődő országok prob-lémáira koncentráló logikával való szakítás egyben lehetőséget is ad az országok saját fejlesztési straté-giáinak átfogó megvalósítására. Az elmúlt másfél évben Magyarország és Kenya közösen vezette a munkacsoportot, amely a célokat kialakította, és jó hír azt látni, hogy a 17 meghatározott célból 14-ben a környezetvédelmi dimenzió is megjelenik nagyon nagy hangsúllyal. A fenntartható fejlődési célok kije-lölése valóban nem elég önmagában, és igaza van Schmuck képviselő asszonynak, a célok minél tökéle-tesebb végrehajtására kell törekedni, amihez globális partnerségre, nemzetközi összefogásra is szükség van.

Természetesen a kormányoknak figyelni kell ar-ra, hogy a belföldi források rendelkezésre álljanak a fenntartható fejlődéshez, és az ezzel kapcsolatos projekteket támogassák. A költségvetési és nemzet-közi fejlesztési források mellett új forrásokat is kell találni, például egyéb befektetési forrásokat, nem-zetközi hiteleket kell mozgósítani, vissza nem térít-endő támogatásokat is kell találni, hogy mindezt a világ minden részén végre tudják hajtani. A hivatalos fejlesztési támogatások kapcsán tett vállalások telje-sítésére egyre nagyobb hangsúly helyeződik, és ez jó hír; hazánk számára közép-, hosszú távon kihasznál-ható a gazdasági érdekérvényesítés közvetett piac-szerzésre is. Hazánk egyik kiemelt feladata a jelenleg érvényben lévő nemzeti fenntartható fejlődési stra-tégiába való integrálás és végrehajtás. A fejlesztési együttműködési programunk átformálására, egyes

ágazati politikák közötti koherencia megteremtésére szükség lesz.

A fejlett államok számára, így Magyarország számára is nagy kihívás lesz a végrehajtás és a koor-dináció, teljesen egyértelműen a teljes kormányzati intézményrendszert be kell vonni a végrehajtásba. A végrehajtási feladatok tulajdonosáról a kormány a közeljövőben fog döntést hozni. A keretrendszer végrehajtására nemzeti végrehajtási programot kell készítenünk, amely a jelenleg kidolgozás alatt álló indikátorokat fogja tartalmazni, és ez fogja biztosíta-ni a keretrendszer végrehajtásának az ellenőrzését. Az ellenőrzés nem csupán nemzeti, hanem regionális és globális szinten is meg fog történni.

A jövő évben véglegesítendő indikátorrendszer alapján minden állam két évente jelentést kell hogy készítsen a keretrendszer végrehajtásáról, és ezekből a jelentésekből egy összefoglaló jelentés is fog készülni „Globális fenntartható fejlődési jelentés” címen.

A fenntartható fejlődés terén minél hamarabb, minél nagyobb eredmények megvalósulása mind-annyiunk alapvető, közös érdeke, a béke és biztonság fenntartásának és megteremtésének nélkülözhetet-len eleme, amit csak széles körű, és túlzás nélkül állíthatjuk, hogy világméretű összefogással lehet csak megvalósítani. Ebben az összefogásban Magyaror-szág a célok iránt elkötelezetten kíván részt venni. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padso-rokban.)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most az MSZP képviselő-je, Kunhalmi Ágnes felszólalása következik: „Fizetés-emelések 2015” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szé- pen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Magyarország tanárainak, nővéreinek, közszolgáinak azt mondom, köszönöm. Köszönöm az állhatatosságukat, a munkájukat, az erejüket. Abban a rendszerben, ahol már lassan mindenkivel figyel- tetnek mindenkit, külön is köszönet illeti a pedagó- gusokat. Köszönöm, hogy minden nap felkelnek, és reggel 7-re, fél 8-ra ott vannak az iskolákban, az óvodákban, a tantermekben (Németh Szilárd István: Hát, ez szenzációs!), és úgy végzik a munkájukat, hogy közben a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ tárgynak nézi őket; hogy a KLIK felügyelői sok százezer forintos fizetésekkel rohagálnak kö- zöttük, és akarják helyettük kitalálni, hogy eléggé nemzeti-e az, ahogyan oktatnak, eléggé hűek-e a központi pártpolitikai ideológiához, vagy éppen megfelelnek-e az etikai kódex elvárásainak.

(9.20)

Köszönöm, hogy akkor is elvégzik azt, amire fel- esküdtek, a hivatást, amit vállaltak, amikor az állam, a politika nem szolgálja őket úgy, ahogy ők szolgálják

az országunkat. Hogy fordulhat az elő, hogy a pedagógusok körében is felütötte fejét a pályaelhagyás vágya? Az elmúlt években nemhogy vonzóbbá vált volna a pedagógus szakma, hanem egyenesen tanárhiányról beszélhetünk. Hogy fordulhat az elő, hogy a pedagógusok nem kapják meg időben a juttatásikat? Ilyen nem fordult elő az elmúlt húsz évben! Hogy fordulhat az elő, hogy az iskolarendszerben nincsenek kifizetve a számlák, nincsenek kifizetve a közüzemi számlák, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ főnek-fának tartozik? Hogy fordulhat az elő, hogy amióta önök vannak, sokak számára érdemi keresetnövekedés nem történt, miközben sokkal többet kell dolgozniuk, és az oktatási rendszerben lassan már az adminisztrációt is adminisztráltatják? Hogy fordulhat az elő, hogy a nem pedagógus munkakörben dolgozók, tehát azok, akik nap mint nap a gyermekeink mellett vannak, nyolc éve nem kaptak béremelést?

Iskolatitkárok, óvodatitkárok, kollégiumi titkárok, dajkák az óvodában, laboránsok, iskolapszichológusok, portások, gondnokok és sorolhatnám; amíg önkormányzati alkalmazásban voltak ezek az emberek, 20-30 ezer forinttal is magasabb volt a jövedelmük. És hogy fordulhat az elő, hogy önök olyan rendszert alkotnak, amelyben a KLIK állandóan újratermeli az adósságát, és már a kormányban sincsenkinek semmilyen ötlete arra, hogy a KLIK adósságát hogyan lehetne befoltozni? A világ nem látott még ilyen igazságtalan és hamis bérrendszert, amit önök megalkottak, amely nem differenciál, amely nem a fejlődésre ösztönöz, csak a besúgásra!

Mi azt akarjuk, hogy ne csak papíron, ne csak statisztikailag ismerje el az állam a munkájukat, hanem valóban. Azt akarjuk, hogy ne úgy kapjanak béremelést, hogy közben a kafetériát azonnal megszüntetik és egyből a munkaidejük nő, eközben pedig a KLIK emberei, az állam vezetői egyre többet keresnek. Mi azt szeretnénk, hogy valóban több legyen a fizetésük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A politika egyszerű kérdésekről szól: milyen országban akarunk élni, milyen hely legyen Magyarország, olyan ország, amely megbecsüli tagjait, mindazokat, akik a jövőt formálják, vagy olyan, ahol a reménytelenség, a beolvadás és folyamatosan a kényszer uralkodik; ahol a tanárok, a nővérek, az orvosok értik és tudják, hogy miközben a közszolgálat a gyermekekről, a szülőkről, a betegekről, az állam polgáraitól, mindannyiunkról szól, aközben az állam érti és törődik azokkal, akik ezt elvégzik.

Olyan országot szeretnénk, ahol a közszolgák érzik, hogy az állam a szövetségeseik a jobb élet elérésében, és az emberek is érzik, hogy a közszolgák és az állam nekik, értük szervez jobb szolgáltatásokat. Mi pontosan értjük és tudjuk, hogy a közös szolgáltatásaink annyira lesznek jók és fejlődőek, amennyire megbecsüljük azokat, akik ezt elvégzik. Erről szól az MSZP fizetésemelési programja, és ezért követeljük a

kormánytól, hogy az állam ne magára, hanem ezekre az emberekre költjön. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót válaszádra Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Röviden azt is mondhatnám, a pedagógusoknak az is lehetne a válaszuk erre a felszólalásra - túl azon, hogy megköszönik a jókívánságot -, hogy legyen neked egyszer hálás az MSZP, hiszen tudott, hogy az MSZP milyen hálás volt a pedagógusoknak: egyhavi bért úgy elvett tőlük 2008-ban, mint a sicc. A nagy hálájuknak az lett a következménye, hogy egyhavi bérrrel kevesebbet vitt haza Magyarországon minden pedagógus.

Azt viszont látjuk, hogy 2006 ősze óta a Magyar Szocialista Pártnak nem sikerült semmilyen témájával a közéletben jelentősebben előretörni, nem sikerült semmilyen népszerű javaslattal előállni, és immáron lassan kilenc éve vergődnek úgy a politikában és itt a parlamentben is, hogy semmifajta érdemi politikai előrelépést nem tudhatnak maguk mögött, éppen ezért most kétségbeesetten és kicsit izzadszagúan az elmúlt két hétben egy kampányba kezdtek, amelyben mindenkinek magasabb béreket követelnek. Teszik ezt úgy, hogy azokat az adótörvényeket, amelyek alapján mindenkinek kevesebb adót kell fizetni, nem szavazták meg, teszik ezt úgy, hogy azokat a költségvetéseket, ahol például a pedagógusok bérét 40 százalékkal, az egészségügyben dolgozók fizetését 27 százalékkal, a közszolgálatban dolgozók fizetését érdemben 30-40 százalékkal, és a fegyveres testületekben dolgozók fizetését is megemeltük, nem szavazták meg, de azokat az ágazati béri-egészítéseket sem szavazták meg, amelyeket a szociális szférában vezettünk be, és minden évben kapják a szociális szférában dolgozók.

Ezek után, miután a Szocialista Párt az eddigi összes béremelést leszavazta az elmúlt öt évben, az eddigi összes adócsökkentést leszavazta az elmúlt öt évben, hirtelen csodafegyverként próbálja elővenni mélyrepülésében ezt a béremelési javaslatát, ami egyébként nem más, mint egy elismerése a kormány gazdaságpolitikájának, hiszen önök arra hivatkoznak, hogy azért lehetne Magyarországon most béreket emelni, mert jobb a gazdaság teljesítménye. Ellenzéki párttól ritkán szokott egy kormánypárt ilyen dicséretet kapni, hogy olyan jó gazdaságpolitikát folytatott, hogy most már lehetne béreket emelni, magasabb béreket adni az embereknek. Felhívom figyelmüket egyébként, hogy az elmúlt öt évben a bérek Magyarországon kétszer akkora ütemben emelkedtek, mint a GDP, mert azt mondtuk, az embereknek igenis arányosan részesülniük kell a gazdaság emelkedő teljesítményéből, és kétszer akkora

mértékű jövedelemben részesültek, mint ahogy a gazdaság növekedett.

Másrészről azt is mondhatnám, hogy köszönjük a szocialistáknak az elismerést, de higgyék el, ha a gazdaságpolitikához jobban értettünk, mint önök - hiszen a mi gazdaságpolitikánk eredménye a béremelések lehetnek, az önök gazdaságpolitikájának az eredménye pedig a 13. havi nyugdíj és a 13. havi fizetés elvétele volt a közszférában -, akkor esetleg a béremelésekhez is jobban értünk, nem csak a gazdasági ügyek viteléhez.

Ami a pedagógusok pályaelhagyását illeti: tisztelt képviselő asszony, ha itt lett volna a parlamentben azokban a vitákban, amelyekben a szociális szférában végrehajtandó béremelésekről beszéltünk, tudná, hogy pontosan azért kellett a magasabb kvalifikált szociális dolgozók bérét megemelni, és azért van szükség hasonló intézkedésekre a felsőoktatás terén is, mert a pedagóguspálya most már egész egyszerűen elvonzza azokat az embereket, akik pedagógus végzettséggel szociális intézményben dolgoznának, hiszen jóval magasabb lett a pénz. Egy tanársegéd vagy adjunktus számára sok esetben kifizetődőbb, ha középiskolában tanít, mert ott 40 százalékkal megemelkedtek a fizetések, és a pedagóguspálya elszívja a szociális ágazatból vagy a felsőoktatás alsóbb fizetési kategóriáiból az embereket. Tanárihiány már csak azért sem lehet, mert több mint nyolcszázán vesznek részt a Klebelsberg-ösztöndíj által kínált lehetőségekben, és hiányszakmákban szereznek végzettséget, hogy hosszú távon is megte-mertődjön a pedagógus-utánpótlás Magyarországon. Így tehát pályaelhagyásról szerencsére immáron nem beszélhetünk az elmúlt három-négy évben, amióta bevezettük a pedagógus-életpályát.

Ugyanígy visszautasítom azt, hogy a tanárok nem kapják meg a juttatásaikat. A rendes havi fizetését mindenki megkapja, és sokkal nagyobb biztonságban kapja meg, mint kapta az önkormányzati időszakban. Bár önök nem támogatták, de a 2013-as költségvetésben 32 milliárd forint pluszjuttatást szavazott meg a parlament, a 2014-es költségvetésben 120 milliárd forint pluszjuttatást szavazott meg a parlament, az idei évi költségvetésben pedig 38 milliárd forint pluszjuttatást szavazott meg a parlament. A középfokú végzettségűek számára pedig általában 50 ezer forint plusz-kafetériajuttatást adunk, hiszen ebben állapodtunk meg a szakszervezetekkel; 25 ezer forint volt az első ajánlatunk, de ők a tárgyalások során ezt 50 ezer forintra sikeresen megemelték.

Még két számadatot hadd mondjak önnek: 137 esetben kérték az idén, hogy az iskolák működtetését a KLIK vegye át az önkormányzatoktól. Ha annyira rosszul működne, akkor miért kérték volna 137 esetben, hogy a KLIK legyen a működtető? A másik: minőségre ösztönöz-e a pedagógus-életpálya? Ön azt mondta, hogy nem. A legutóbbi felmérések szerint a pedagógusok 94,5 százaléka azt mondta, hogy az életpálya őket több teljesítményre ösztönzi, aminek,

azt hiszem, hogy a gyerekek fogják a hasznát élvezni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(9.30)

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Földi László képviselő úr, a KDNP részéről: „Kossuth kultusza mindannyiunk öröksége” címmel. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Veszélyben a haza! Sorsdöntő órák előtt áll nemzetünk. A kérdés az, hogy: Veszni hagyjuk kivívott jogainkat, függetlenségünket?” A magyar nemzet egyik legnagyobb alakja, a magyar történelem egyik legnagyobb vezetője, Kossuth Lajos kérdezte ezt 1848. szeptember 24-én alföldi toborzókörútjának első állomásán, Cegléden. Majd így folytatta: „Honfittársaim! Cegléd polgárai! A nemzet sorsa a ti kezetekben van. Testvérek vagyunk mindnyájan. Választanunk kell a szabadság és a szolgaság között. Gondoljunk őseinkre, kik a szabadságot választották!”

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látom, most ismét sorsdöntő órák előtt áll a nemzet. Egy világ indult el felénk és ellenünk. Távoli népek ismeretlen, azonosíthatatlan, idegen szülőtteinek félelmetes tömegei gázolnak át Európán. Felelőtlen politikusok meg gondolatlan ígéreteitől feltüzelt, gátlástalan embercsempészek által kifosztott férfiak, nők és gyerekek százezrei vállalják a halál kockázatát egy jobb élet reményében. Egy ilyen válságos helyzetben értékeink a tét. Miközben a világ sötét helyeinek lakói Európa fénye felé gyalognak, hátrahagyva saját lerombolt kultúrájuk romjait, nekünk óvni, védeni kell mindazt, amitől magyarok és európaiak vagyunk; történelmünk emlékhelyeit, olyan épületeket, mint a ceglédi volt huszárlaktanya, amelynek épületegyüttesében fogolytábor működött 1944 novemberétől 1945 végéig. Több mint 200 ezer magyar katonára és civil szállt itt alá a poklokra, több mint 5 ezer sohasem tért vissza. Az épület téglái ma is őrzik az ott szenvedők bevéséseit.

Az elmúlt hónapok kitaró egyeztető munkájának köszönhetően egy lépéssel közelebb kerültünk ahhoz, hogy a ceglédi volt huszárlaktanya történelmi emlékhellyé nyilváníttassék. *(Gógös Zoltán: Az nagyon fontos.)* Ehhez a kezdeményezésünkhöz ugyanis immár bírjuk a kormány és a Miniszterelnökség Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottságának támogatását is. Jó úton járunk ahhoz, hogy városunk és országunk történelmének e fontos helyszíne az emlékezés méltó múzeuma legyen.

A ceglédiek számára mindenkoron Kossuth Lajos lesz a hazafiság iránytűje. E nagyszerű államférfi városunkban elmondott toborzóbeszéde lelkesítőleg hat ránk minden újkori kihívás hajnalán. Olyan örökség ez, amelynek megtartása, fejlesztése kiemelt feladatunk. Közös sikerünk, hogy az UNESCO Ma-

gyar Nemzeti Bizottsága szellemi-kulturális örökség szakbizottságának javaslata alapján a Kossuth-kultusz ceglédi hagyománya is felkerült a szellemi-kulturális örökség nemzeti jegyzékére. Ezt az örökséget ápolandó rendeztük meg immár 20. alkalommal szeptember utolsó hétvégéjén Cegléden a „Kossuth toborzó” rendezvénysorozatát, kulturális programok sokaságával. Városunk főterét ismét betöltötték Kossuth szavai, mi pedig elhelyeztük az emlékezés és a kegyelet koszorúit a kiváló hazafi emléktáblájánál és szobránál.

Befejezésül, Kossuthot idézve, mondhatjuk: „Oly hatalmas e nép, hogy ha fölkel és összetart, Magyarországon a pokol kapui sem vesznek erőt. Az összegyűjtő ég boltozatait is képes karjában fenntartani. harcunkhoz adjon erőt a magyarok Istene, hitünk igazsága, népünk szabadságszeretete!” Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti frakciókban.)*

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket és hallgassák Rétvári Bence államtitkár úr válaszát. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönjük szépen, azt hiszem, mindnyájan képviselő úrnak, hogy Cegléd városából mindezeket elmondta. Hiszen akár ha a XIX. század történetét nézzük, a Kossuth-kultusz részeként Cegléd városát, akár ha a XX. század szomorúbb részét nézzük, azt a gyűjtőtáborot, ahonnan a Gulag és a Gupvi lágereibe vitték azokat a magyarokat, akiket elhurcoltak, mindkét szempontból, egy pozitív és egy negatív esemény kapcsán, a XIX. és a XX. század történelmének egy-egy csomópontja Cegléden volt. És önök ezt a hagyományt, akár a Kossuth-kultuszt, akár a Gulag-Gupvira való emlékezést, akár pedig az ottani egykori kisbirtokosok elhurcolásával, a kulákok üldözésével kapcsolatos emlékeket nagyon szépen őrzik, és ezeknek az embereknek az emlékét életben tartják.

Fontos ezzel kapcsolatban, hogy a magyar kormány is meghirdette a Gulag-emlékévet, amely idén-től egészen 2017. február 25-ig tart, és fontos része ugyanazokra az emberekre emlékezni, akik, mint ahogy arra képviselő úr is utalt, azokba a téglákba beleírták talán életük utolsó magyarországi üzenetét, a nevüket, egy dátumot, esetleg valamilyen jelet, amivel üzentek azoknak, akik azokat a téglákat ott megtalálják. Aki ezeket látta, nyilván szívrondító emlék és élmény neki, hogy a halálba menő emberek mit üzentek vissza, vagy milyen nyomot kívántak hagyni talán utolsó lehetőségüként itt, a hazában.

Fontos ennek megőrzése, hogy minél többeknek be tudjuk majd mutatni ezt a fajta embertelenséget, aminek itt a téglákba vésett nyoma látható. Fontos volt a Gulag-emlékév számtalan rendezvénye közül pár, amit, engedjen meg, hogy kiemeljek itt. Itt a

Felsőházi teremben idén február 25-én indult az eseménysorozat a Gulag-kutatók Nemzetközi Társaságának „Trauma és tabu” című konferenciájával, amely teljesen megtöltötte a Felsőházi termet, történészek, illetőleg egy maréknyi egykori túlélő is itt volt köztünk, és emlékeztünk az elhurcoltakra, akár málenkij robotról legyen szó, akár a Gulagra hurcoltakról, akár politikai foglyokról, akár német nevről. Hiszen rengetegféle úton és módon kerültek akár Ceglédre, akár a Gulag-Gupvi-táborokba ezek az emberek.

Először csak a német nevéket gyűjtötték össze, egyfajta háborús elégtételt véve a német nemzeten, utána pedig már mindenki mást is. Volt olyan, ugye, elég, ha Faludy Györgyre emlékezünk, aki épphogy túlélte a holokausztot, utána máris a kommunisták vitték el, hurcolták kényszermunkára, de még olyanok is voltak, mint a történelmi feljegyzésekből kiderült, akik a kommunista párt tagjai voltak, de mivel be kellett gyűjteni a településről 30-50-100 embert, ők is bekerültek a listába. Több százezer honfitársunk került így ezekbe a kényszermunkatáborokba, és a felük sohasem tért haza. Fontos kiállítás, amit ma is láthatnak az Andrássy úton, a „Rabszolgasorra ítélt”, a Terror Háza előtt, amely szintén bemutatja a Gulagra hurcoltak szenvedéseit.

Fontos, hogy az emlékbizottság, amely létrejött és számtalan szervezet tagjait is az emlékbizottság tagjai között tudja, egy olyan döntést is hozott, amivel Kanadában, Ottawában, az ottani kommunizmus áldozatai emlékmű felépítéséhez hozzájárulunk 100 ezer kanadai dollárral. Felhívom a figyelmet, hogy Kanadában, Ottawában már épül a város közepén, egy teljesen centrális helyen a kommunizmus áldozatainak emlékműve; egy másik kontinensen, ahol kommunista diktatúra nem is volt. Míg itt, Budapesten, Magyarországon ilyen emlékmű nincs. Hogy lehet, hogy nagy eséllyel Kanadában a kommunizmus áldozatainak hamarabb fognak emlékművet állítani, mint ahogy mi itt, Magyarországon, holott itt jó pár millió ember szenvedte meg a kommunista időszakot? Több ezer embert kivégeztek, több tízezeret internáltak, több százezret nyomorítottak meg vagy B-listáztak.

Ezért is indult el egy társadalmi vita legalább a kanadai kezdeményezés után, hogy itt, Budapesten is szükség lenne egy, a kommunizmus áldozatainak emlékművére, amely a Gulag áldozataira is emlékezne. Ezzel kapcsolatban már különböző megnyilatkozások, cikkek születtek. Mi bízunk benne, hogy minél többen fognak erről a kérdéstről véleményt nyilvánítani, ebben a társadalmi vitában minél többen megszólalnak, hogy szükséges-e a Szabadság téren egy szovjet megszállási emlékmű létrehozatala. Ennek is az egyik felülete a Beszédés múlt című honlap, ahol a Gulag-emlékévről mindenki tájékozódhat, de itt kerülnek majd hamarosan meghirdetésre azok a pályázatok is, amelyek részleteiről a Gulag-emlékbizottság már döntött.

Bízunk benne, hogy minél többek számára tudunk emlékművek állításához, rendezvények szervezéséhez hozzájárulni. Azt is fontosnak tartom, hogy az előző időszakban azoknak az áldozatoknak, akik még köztünk élnek, akik 1-3 évig vagy még hosszabb ideig raboskodtak, a nyugdíj-kiegészítését sikerült kétszer 50 százalékkal, azaz a duplájára emelni, így is igyekeztünk nekik utólag elégtételt nyújtani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti frakciókban.)*

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Volner János képviselő úr, a Jobbik részéről: „A Quaestor-botrány megmutatta, hogy ugyanolyan az elszámoltatás, mint eddig volt” címmel. Képviselő úré a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor, amikor a Quaestor-botrány kirobbant, a kormány úgy fogalmazott, hogy egy 15 éven keresztül zajló pénzügyi korrupciós bűncselekmény-sorozatáról van szó. Ha a 15 évet visszaszámoljuk, láthatjuk, hogy ez a bűncselekmény-sorozat az első Orbán-kormány idején kezdődött, zavartalanul folytatódott a szocialisták nyolc éve alatt, majd a második Orbán-kormány alatt is zavartalanul folytatódott, és a végén, amikor kiderült az például Tarsoly Csaba miniszterelnök úrnak írt leveléből, hogy nincs meg a pénz, akkor bedőlt az egész kártyavár.

(9.40)

Látható az is, hogy a Quaestornak mint érintett vállalkozásnak rendkívül jó kapcsolatai voltak bal- és jobboldalon egyaránt, jó kapcsolatot ápolt a szocialista kormánnyal, jó kapcsolatot ápolt a Fidesz vezető politikusaival, a kormány tagjaival. És érdekes az is, hogy a Quaestor-ügyben tett feljelentést, amit még a szocialisták idején folyósított 16,9 milliárd forintos fedezetlen állami hitel miatt tettek, 2010-ben a Fidesz kormányzása idején az ügyészség segített semmissé tenni, megszüntették ezt az eljárást. A Magyar Nemzeti Bank teljes apparátusa azzal foglalkozott, hogy Matolcsy György részére végrehajtja a műkincsvásárlási, kastélyvásárlási programot, de nem volt arra idejük, hogy a mindössze 24 darab független brókerceget leellenőrizzék. Mindössze két tucat cégről van szó, de ezeknek egyszer sem sikerült rendes ellenőrzésen átesniük.

És ehhez képest a pénzügyi felügyelet korábbi elnökét, a Fidesz által kinevezett Szász Károlyt március 15-én a pénzügyi felügyelet élén végzett kimagasló munkájáért az Orbán-kormány magas állami kitüntetésben részesítette. Megmutatták önök ismét azt, hogy csak a Fidesz számít, csak a fideszeseknek juthat minden.

Érdekes azt is megnézni, hogy mi történt az azóta eltelt időszakban. Kiderült, hogy az Orbán Viktor személyes eljárása nyomán kivett 3,8 milliárdnyi

pénzt, amit a Nemzeti Kereskedőház helyezett el a Quaestorban, olyan módon vette ki a kormány, hogy bennfentes információi voltak a cég megrendült helyzetéről, hiszen Tarsoly Csaba maga írt Orbán Viktornak ezzel kapcsolatban levelet. Látható volt az is, hogy fideszes önkormányzatok egész sora tartotta a Quaestornál a pénzét azért, mert rendkívül jó kapcsolatot ápoltak a társaság akkori vezetőivel. A Jobbik azt mondta, hogy tekintettel arra, hogy a társaság bedőlése előtt bizonyíthatóan tudott a miniszterelnök, tudott a kormány arról, hogy a Quaestor megrendült helyzetben van, ezért fontos tisztázni megnyugtató módon, hogy senki bennfentes információkkal nem élt vissza, és az utolsó pillanatban nem vette ki a pénzét a Quaestorból.

A Jobbik képviselői éppen ezért úgy döntöttek, hogy büntetőjogi felelősségük tudatában nyilatkoznak arról, hogy egyikük sem tartotta a pénzét a Quaestorban, senkinek a közvetlen családtagja vagy vállalkozása nem volt érintett az utolsó pillanatokban történő pénzkivételben, és felszólítottuk a parlamenti pártok képviselőit, hogy hozzánk hasonlóan nyilatkozzanak ebben az ügyben. Más pártok már megtették, egyedül a Fidesz-KDNP-koalíció nem élt ezzel a lehetőséggel. Vajon miért? Csak nem arról lehet szó, hogy többen is érintettek ebben az ügyben személyükben, és az utolsó pillanatban bennfentes információk alapján pénzt menekítettek ki a bajba került hitelintézetből, a bajba került brókercegből azért, mert tudtak arról, hogy be fog dőlni, tudtak arról, hogy el fog veszni a pénz? Ez az információ a magyar kisembereknek nem állt a rendelkezésükre, nagyon sokan elbukták a pénzüket a bajba került brókercégeknél. Vajon a fideszes képviselők miért nem szeretnének erről büntetőjogi felelősségük tudatában nyilatkozatot tenni?

Képviselőtársaim, egyre nagyobb a gyanú az emberekben arra, hogy azért, mert jó néhány fideszes politikus, jó néhány nemzeti banki vezető személyében maga is érintett ebben a bűncselekmény-sorozatban oly módon, hogy pénzt vettek ki az utolsó pillanatokban a Quaestorból. Jó néhány ember megkeresett minket ezzel a gyanúval, megfogalmazták ezt, és kérték azt, hogy kényszerítsük ki a Fideszből a nyilatkozattételt. Én megkértem miniszterelnök urat is arra, hogy szólítsa fel saját pártjának képviselőit arra, hogy nyilatkozzanak, és megnyugtató módon tisztázzák a felelősségüket. Sajnos erre a mai napig nem került sor. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Répássy Róbert államtitkár úré a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úr! A kormánynak címzett vádaskodását visszautasítom. A kormány minden bűncselekményt elítél, és a felelősök szigorú megbüntetését, felelős-

ségre vonását kívánja a kormány is. A kormány az elmúlt időszakban kiemelten kezelte a brókerbotrányt és következményeit, számos olyan példa nélküli és azonnali intézkedést hozott, amely segítséget nyújt a károsultaknak. A kormány mindent elkövet annak érdekében, hogy a pénzügyi közvetítőrendszerben való bizalom helyreálljon, és az ilyen jellegű visszaélések és csalássorozatok a jövőben ne ismétlődhessenek meg.

2015. július közepén indult a Quaestor-törvény szerinti kötvénykárrendezésnek a Befektető-védelmi Alapot terhelő kártalanítási rész kifizetése. A BEVA a Quaestor-károsultak kárrendezési alapja útján a hiányzó kötvények miatti pénzkövetelést fizeti ki a károsultaknak, egyenként 20 ezer euróig, körülbelül 6 millió forintig. Ez közel 32 ezer ügyfélnek összesen 88 milliárd forint kifizetést jelent. A 100 ezer euróig - 30 millió forintig - fennmaradó összeg további kifizetésére hasonló, közel 100 milliárd forintos nagyságrendben jelenleg zajlik egy alkotmánybírósági eljárás, amelynek lezárulta után kerülhet sor a kifizetésre.

A pénzügyi közvetítőrendszer fokozottabb ellenőrzése és felügyelete érdekében az Országgyűlés június 24-én elfogadta az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló törvényt, ezáltal orvosolhatóak lesznek azok a problémák, amelyek lehetővé tették azt, hogy a befektetési szektor egyes szereplői megtévesszék mind ügyfeleiket, mind pedig a felügyelő hatóságot. Az intézkedések közé sorolhatóak - a teljesség igénye nélkül - a fokozottabb és hatékonyabb ellenőrzés biztosítása, ezzel párhuzamosan a felügyelet számára megfelelő ellenőrzési eszközök biztosítása, a könyvvizsgálati tevékenység szigorítása. A kormány az elszámoltatás és a károsultak védelme érdekében érdemi és hatékony intézkedéseket fogantatosított, és a jövőben is minden eszközével azon lesz, hogy ilyen visszaélések ne történjenek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is pontosan tudja, hogy az ügyben folyamatban van a büntetőeljárás. Hiszen az ügyészség meghosszabbította a nyomozás határidejét, ez azt jelenti, hogy nem zárult le a nyomozás, a mai napig is tart a felelősségre vonás első lépése, a büntetőjogi felelősség nyomozás során való megállapítása. A nyomozás következtében a nyomozó hatóság el fogja dönteni, hogy ki ellen él vádemelési javaslattal, és a vádemelési javaslatot követően az ügyészség vádat fog emelni azok ellen, akik ezt a pénzügyi bűncselekményt elkövették.

Tehát ismételtelen csak azt tudom mondani, hogy a megalapozatlan vádaskodását visszautasítom. A kormány mindent elkövetett annak érdekében, hogy ennek a pénzügyi bűncselekmény-sorozatnak a károsultjai megkapják az őket illető kártérítéseket, és mindent elkövet a kormány, természetesen a végrehajtó hatalom hatáskörében mindent elkövet a kormány azért, hogy ez a nyomozás sikeres legyen. A

nyomozást egyébként természetesen a független ügyészség felügyeli, majd ezt követően az ügyészség dönt a vádemelésről.

Kérem önt is és kérem mindegyik országgyűlési képviselőt, hogy az ügyészség döntését várják meg, ezután pedig a bíróságon a sor. A felelősségre vonás tehát folyamatban van, kérem a károsultakat is, hogy figyeljék az eseményeket. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A mai napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Németh Szilárd képviselő úr következik, a Fidesz részéről: „Az emberek döntöttek: az országot meg kell védeni” címmel. Képviselő úr a szó. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tegnap éjfélig összesen 280 720 illegális bevándorló érkezett hazánkba ebben az évben. A horvát határon 76 576 fő, míg a szerb határon 203 153-an lépték át a határt a zöldhatáron. Tegnap 5335-en, ebből a horvát határon 5224-en és a szerb határon 111-en. A hétvégén, amikor abszolút csúcsot döntött az illegális bevándorlók hazánkba érkezése, némi horvát rásegítéssel a horvát határon 23 591-en, míg a szerb határon 636-an jöttek be hozzánk. Jól látható ezekből a számokból, hogy a horvát-magyar határ felé toldott el az illegális bevándorlók határátlépési szándéka, hiszen a határátlépések 97-98 százaléka történik itt, míg a szerb-magyar határon 2-3 százalék.

(9.50)

Köszönhető ez annak, hogy még február folyamán döntöttünk arról, hogy a magyar embereket ebben a nagyon fontos nemzeti ügyben nemzeti konzultáció keretében társadalmi párbeszédre hívjuk föl, és kikérjük a véleményüket. Az egész Európai Unióban egyedül vagyunk egy olyan erős véleménybázissal, amiről 1,1 millió ember mondott véleményt, ráadásul úgy, hogy nevét és lakcímét is adta a véleményéhez, és ebben azt kérték tőlünk, hogy védjük meg az országot.

A kormány és a Fidesz-KDNP-frakció a parlamentben ennek a kérésnek, a magyar emberek kérésének tett eleget akkor, amikor arról döntött, hogy mind műszaki értelemben, mind jogi értelemben le kell zárni a zöldhatárt, és ezeknek az intézkedéseknek, a műszaki eszközök kezelésének és a jogi érdekérvényesítésnek az érdekében biztosítani kell élőerőt a határon, hogy megállítsuk azt a népvándorlásszerű, illegális bevándorlórohamot, ami hazánkra nehezedik.

Ezért építettük meg először a szerb határ mentén a gyorsépítésű drótakadályt, illetve az ideiglenes biztonsági határzárat, ezért döntöttünk a parlamentben arról, hogy a rendőrség mellett, amelynek alapfeladata, alkotmányos feladata a határok védelme, a hadsereget is be kell vonnunk, és ezért döntöttünk

arról, hogy azokat a jogszabályokat, amelyek segítségével megakadályozhatjuk ezt a ránk háruló rohamot, átalakítjuk, így többek között a büntető törvénykönyvet, amely a határzár megrongálását, kikezdését, leküzdését, a zöldhatáron való illegális átlépést bűncselekményi kategóriának tartja ezentúl, illetve az embercsempész bandákkal sokkal szigorúbban bánik el. Így hoztuk meg azt a döntést, hogy ezekben a bevándorlási kérdésekben illetékességet kap a Szegedi Járásbíróság.

Az élőerő odavezénylése kapcsán pedig szeretném fölhívni a figyelmüket arra, hogy a rendőrség mellett a rendőrség új határőrizeti igazgatóságának megalakítása és létszámmal való ellátása mellett a hadsereget, a Magyar Honvédséget is be tudtuk ezekben a feladatokba vonni. Itt szeretnék köszönetet mondani mind a rendőröknek, mind a katonáknak, mind a katasztrófavédőknek, a hivatalnokoknak, a büntetés-végrehajtásban dolgozóknak, sőt még a fogvatartottnak is, illetve azoknak a civileknek, karitatív szervezeteknek, akik ebben a feladatban részt vesznek.

Ma itt a parlamentben folytatni fogjuk azoknak a jogszabályoknak a megváltoztatását, amelyek felhatalmazást adnak arra, hogy a horvát-magyar határon is meg tudjuk állítani jogi eszközökkel, jogi határzárát tudjunk létrehozni, illetve szankcionálni tudjuk azokat, akik megsértik hazánk és az Európai Unió törvényeit. Ma itt ebben a kérdésben dönteni fogunk.

Szeretném azonban fölhívni a figyelmet, hogy már rég dönthettünk volna, de a hazai baloldal itt ülő képviselői eddig egyetleneg ehhez kapcsolódó törvényjavaslatot nem szavazták meg, egyetlen törvényjavaslatban sem engedték, hogy különleges eljárásban, minél gyorsabban tegyünk a dolgunkat. Ma még megtehetik (*Folyamatos zaj.*), bár szerintem ennek nagyon kicsi a valószínűsége.

Szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy az emberek döntöttek arról, hogy az ország határait, az országunkat meg kell védenünk, ezért arra kérek mindenkit, hogy azt a törvényjavaslatot (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amely előttünk fekszik, az elkövetkezőekben szíveskedjenek megszavazni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypart pádsorokban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány végrehajtja az emberek döntését, a kormány megvédi Magyarországot, a kormány megvédi Magyarország határait. Tettük ezt először a magyar-szerb határon, amelynek eredményeképpen szeptember 15-ére létrehoztuk a hármas védelmet: a fizikai védelmet a műszaki zár és az ideiglenes biztonsá-

gi határzár létrehozásával; a jogi védelmet azoknak a szigorú törvényeknek az elfogadásával, amelyeket a képviselő úr is említett; és az élőerős védelmet is biztosítottuk, amelynek értelmében határvadász bevetési osztályokat hoztunk létre a Készenléti Rendőrség szervezeti egységeinek keretén belül, és biztosítottuk annak feltételét, hogy a Magyar Honvédség is közreműködhessen a magyar határ védelmében.

Ennek eredményeképpen azt mondhatjuk, a tényszámok azt igazolják, hogy a korábbi adatokhoz képest 2 százalékra csökkent a magyar-szerb határon bejövő illegális migránsok száma, és ez a nyomás áttevődött a magyar-horvát határszakaszra. Ennek elsősorban az az oka, hogy eredményesen működik a magyar-szerb határon a biztonsági zár, a hármas védelem, illetőleg távlati szempontokból pedig az az oka, hogy Görögország nem védi meg a schengeni határait, és az Európa Tanács legutóbbi ülésén sem sikerült olyan szabályokat elfogadni, hogy közös görög határőrizetet tudjunk megvalósítani.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány ebben a helyzetben szeptember 18-án Baranya, Somogy, Zala és Vas megye területére is elrendelte a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet, és megkezdte a magyar-horvát határszakaszon is (*Erős zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) a szerb határszakaszhoz hasonló védelem kiépítését. Ez azért fontos, hogy a válsághelyzet elrendelésével együtt a fizikai védelmet is tudjuk biztosítani, és a fizikai védelem, az élőerős védelem és a jogi védelem eredményeképpen a magyar-horvát határszakaszon is meg tudjuk akadályozni, hogy a zöldhatáron bárki jogellenesen Magyarország területére lépjen.

Amit a tisztelt képviselő úr említett, a parlamentnek van feladata a tekintetben, hogy ez a rendszer hatékonyan, eredményesen működjön, hiszen ma fogunk dönteni a T/6244. számú törvényjavaslatról, amely azt teszi lehetővé, hogy a válsághelyzettel érintett megyék tekintetében korábban kizárólagos illetékességgel a Szegedi Járásbíróság és Törvényszék, valamint a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság lett meghatározva, azonban a válsághelyzet további kiterjesztése okán ennek a kizárólagos illetékességnek a fenntartása a nagy távolságok miatt ésszerűtlen, ezért a javaslat tartalmazza az eljárások lefolytatására alkalmas további bíróságok kijelölését is.

Én is kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy szavazatával támogassa ennek a nagyon fontos törvényjavaslatnak az elfogadását, hiszen ez is hozzájárulhat ahhoz, hogy a magyar-horvát határszakaszon is tudjuk biztosítani a teljes védelmet, és tudjuk teljesíteni azt az ígéretet, hogy Magyarországot, a magyar határokat megvédjük.

Tisztelt Országgyűlés! Én is szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak (*Erős zaj. - Az elnök ismét megkocogtatja a csengőt.*) a magyar rendőrség, a határrendészek, a honvédség, a

Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal és a büntetés-végrehajtás határon tevékenykedő és a védelmet kiépítő munkatársainak. Az ő áldozatos munkájuk is hozzájárulhat ahhoz, hogy Magyarország, a magyar emberek biztonságban élhessenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse a további, **napirenden kívüli felszólalókat**.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kész Zoltán, független; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Varju László, független; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Csizi Péter, Fidesz; Szilágyi György, Jobbik; Novák Előd, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja a szükséges aláírások csatolásával az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés **rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte** a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással összefüggésben az egyes biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló T/6353. számú előterjesztés megtárgyalása érdekében. Ezt az előterjesztést a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Ház! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

A Házbizottság tegnapi ülésén konszenzus született a T/6353. számú előterjesztés **házsabálytól való eltéréssel történő tárgyalásával** kapcsolatban. A Házbizottság a házsabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással összefüggésben az egyes biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló T/6353. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házsabálytól, hogy a mai napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házsabálytól való eltérésre tett javaslatot T/6353/1. számon a honlapon megismerhetik.

(10.00)

Tisztelt Ház! Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselőknek még mindig négyötödös támogatására van szükség.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Lezsák Sándor jelzi, hogy nem működik a szavazógépe.)*

Megállapítom, hogy a Ház 155 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a javaslatot elfogadta.

Felhívom figyelmüket, hogy az elfogadott házsabálytól való eltérésre tekintettel módosító javaslat benyújtására a mai napon 11 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a költségvetés módosítását tartalmazó T/6290. számú törvényjavaslat és a minisztériumok felsorolását tartalmazó T/6291. számú törvényjavaslat együttes általános vitája **a mai ülésnapon** a bíróságok illetékességét tartalmazó T/6244. számú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek és összegző módosító javaslatának vitáját követően kezdődjön meg, és a Törvényalkotási bizottság ülésének befejezéséig tartson. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az **ülés napirendje egészüljön ki** a biztosítási tárgyú törvények módosítását tartalmazó T/6353. számú előterjesztés tárgyalásával úgy, hogy a törvényjavaslat összevont vitájára a mai ülésnapon, a Törvényalkotási bizottság ülésének befejezését követően azonnal kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, szintén kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy amennyiben a mai ülésnapon a költségvetés módosítását tartalmazó T/6290. számú törvényjavaslat és a minisztériumok felsorolását tartalmazó T/6291. számú törvényjavaslat együttes általános vitája a Törvényalkotási bizottság ülésének befejezéséig nem zárul le, úgy a törvényjavaslatok együttes általános vitájának **folytatására és lezárására** a biztosítási tárgyú törvények módosítását tartalmazó T/6353. számú törvényjavaslat zárószavazását követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt is javasolta, hogy a mai ülésnapon a bíróságok illetékességét tartalmazó T/6244. számú törvényjavaslat, valamint a biztosítási tárgyú törvények módosítását tartalmazó T/6353. számú törvényjavaslat kapcsán az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra a biztosítási tárgyú törvények módosítását tartalmazó T/6353. számú törvényjavaslat összevont vitáját **követően**, legkorábban 13 óra 15 perctől kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a napirendet elfogadta.

Soron következik **az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A Tuzson Bence, Vas Imre fideszes képviselők által benyújtott T/6244. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Galambos Dénesnek, a bizottság előadójának. A képviselőtársaimtól pedig csendet, figyelmet, illetve amennyiben el kívánják hagyni az üléstermet, csendes és nagyon gyors távozást kérek. Parancsoljon, képviselő úr!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2015. szeptember 21-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szóló T/6244. számú törvényjavaslatot, amelyet a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat 46. §-a alapján sürgős tárgyalás keretében tárgyalta. A bizottság 27 igen szavazattal, 7 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. *(Zaj. - Több képviselő állva beszélget, illetve többen elhagyják az üléstermet.)*

Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság által benyújtott módosító indítványt, illetve ahhoz kapcsolódóan a Törvényalkotási bizottság kodifikációs módosításait. A jelen törvényjavaslat kiegészíti az egyes törvények Magyarország államhatárának hatékonyabb védelmével *(Az elnök csenget.)* és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő...

ELNÖK: Képviselő úr, egy kis türelmet kérek! Megvárjuk, nem akarom zavarni az éppen kifáradó képviselő hölgyeket, urakat. Kis türelmet kérek szépen. *(Pillanatnyi szünet.)* Tessék, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm, elnök úr. Tehát jelen törvényjavaslat kiegészíti az egyes törvények Ma-

gyarország államhatárának hatékonyabb védelmével és a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot.

Amint látjuk, a migrációs helyzet már nemcsak a szerb határon jelentkezik, hanem a horvát határt is egyre inkább érinti, ami azt jelenti, hogy a büntetőeljárások, amelyek a határzár tiltott átlépésével, a határzár megrongálásával, valamint a határzárral kapcsolatos építési munka akadályozásával kapcsolatosak, a horvát határszakaszon is jelentkezni fognak.

Az intézményekre nehezedő nyomás olyan mértékben jelentőssé vált a bíróságok szemszögéből tekintve is, hogy a törvényjavaslatlal szabályozni szükséges más határszakaszokat érintően más bíróságok illetékességét is. A törvényjavaslat egyrészt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (14) bekezdését kívánja módosítani. A javaslat szándéka, hogy a munkateher több bíróság között oszljon meg, és annak is nagy a jelentősége, hogy az elbírálás helye jobban igazodjon a kérelmező lehetséges tartózkodási helyéhez. A fő szabály, a Szegedi Közigazgatási Bíróság illetékessége alól három megyét kíván kivenni a javaslat: Baranya, Zala és Somogy megyét, és e három megyét két közigazgatási és munkaügyi bíróság között osztja el. Zala és Somogy megyét a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz sorolja, Baranya megyét a pécsihez. Ugyanakkor Somogy megye tekintetében további kivételt tesz a javaslat az arányosabb ügyelosztás érdekében, és így a Somogy megyei Barcsot a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz sorolja.

A törvényjavaslat másik iránya a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, amely szintén módosításra kerül. Itt a migrációs helyzet alakulására tekintettel ebben a körben a kormány elrendelte ehhez kapcsolódó fontos intézkedésként a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet Baranya megye, Somogy megye, Zala megye és Vas megye területére is. A büntetőeljárásról szóló törvény hatályos, néhány hete elfogadott szabályai alapján azonban a határzárral kapcsolatban elkövetett bűncselekmények elbírálására jelenleg kizárólag a Szegedi Járásbíróság, illetőleg a Szegedi Törvényszék illetékes, függetlenül attól, hogy azt hol követték el. A válsághelyzettel érintett megyék tekintetében a Szegedi Járásbíróság és Törvényszék kizárólagos illetékességének fenntartása a nagy távolságok és a végrehajtás hatékonyságának csökkenése miatt nem indokolt, ezért a javaslat tartalmazza az eljárások lefolytatására alkalmas bíróságok kijelölését.

Az új szabályok alapján Somogy megyében - Barcs környékének kivételével -, illetve Zala megyében a Zalaegerszegi Járásbíróság, illetve Törvényszék, Baranya megyében, ideértve Somogy megyéből a Barcs környéki területet is, a Pécsi Járásbíróság, illetőleg Törvényszék lesz illetékes. A máshol elkövetett bűncselekmények esetében továbbra is a Szegedi Járásbíróság és Törvényszék az illetékes. A szabályozás célját röviden ismertetve, úgy gondoljuk,

a jelen törvénymódosításban foglalt rendelkezések egyrészt gyors és hatékony megoldást kívánnak nyújtani arra a problémára, amit a bíróságokra és a hatóságokra nehezedő nyomás jelent az utóbbi időben. Tekintettel arra, hogy az ügyek jelentős része speciális, hiszen különös felkészültséget igényel, kiemelten fontos rögzíteni, hogy melyik bíróság jár el az adott ügyben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy az elmondottakra tekintettel támogassák a T/6244. számú törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. Készülődik Tuzson Bence képviselő úr. Öné a szó. *(Zaj.)*

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Az elnök csenget.)* A vitában már részletesen kifejtettük, hogy miért jelentős ez a törvényjavaslat, és ennek megfelelően majd a tisztelt képviselőtársak támogatását is kérjük ehhez a törvényjavaslathoz.

(10.10)

Fontos az, hogy az ország határait meg lehessen védeni, és ezzel kapcsolatban a teljes védelmi vonal fel tudjon állni.

Ennek megfelelően több bizottság is megtárgyalta ezt a módosító javaslatot, és a módosító javaslat kapcsán megfogalmazott néhány technikai pontosítást a Törvényalkotási bizottság, amelyet mint előterjesztők támogattunk, mert úgy gondoljuk, hogy ez a jogszabály jobbá tétele érdekében fontos javaslat volt, és ennek megfelelően most egy olyan egységes javaslat állhat elő, ami képes arra, hogy kezelje azt a problémát, ami a migrációs helyzet miatt a horvát határon is előállt, és azt a jogi problémát is tudja kezelni, ami azáltal állhat elő, hogy bírósági jogorvoslati eljárások, illetve büntetőeljárások induljanak.

Ennek a hatékony, gyors kezeléséről szól ez a törvényjavaslat, és ennek megfelelően kérem a képviselőtársakat, hogy ezt támogassák.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy Tuzson Bence képviselő úr, az előterjesztő az időkeretéből, 10 percből felhasznált 1 perc 10 másodpercet, maradt 8 perc 50 másodperc a végén a zárszó elmondására.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt

előterjesztő Képviselők! A kormány támogatja a törvényjavaslatot, és kérem én is, hogy az Országgyűlés szavazza meg a zárószavazás során. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Ez látható a kijelzőn. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, Schiffer Andrásnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt egy hétben sem történt olyan korrekció ezen a törvényjavaslaton, ami alapvetően megváltoztatná azt a jellegét, hogy itt a bírósági illetékességi szabályok toldozgatásáról-foldozgatásáról van szó. Továbbra is nyitott a kérdés, hogy ha változik a széljárás, és változik a külpolitikai irány, mi lesz a Vas megyei szlovén határon, mi lesz akkor, ha Romániából is érkeznek menedékkérők, mi lesz akkor, ha ég ne adja, Ukrajnából elindul egy menekülthullám. Ez az eljárásrend, ez az illetékességi szabály ezeket az előre nem feltétlenül bejósolható helyzeteket egyáltalán nem kezeli.

Elmondtam az általános vitában is, hogy eljárásrendi szabályokat, a bíróságok illetékességére vonatkozó szabályokat nem lehet válsághelyzetről válsághelyzetre bukdácsolva toldozgatni-foldozgatni. Úgy kell ilyen szabályokat megalkotni, hogy azok időt-, egész pontosan válságálló legyenek. Ebben az esetben van arra reményünk, hogy az adott bíróságokon valóban olyan bírák fognak eljárni, akik ezeket a speciális szabályokat is kellő felkészültséggel tudják elbírálni.

Egyebekben pedig minden ilyen, adott politikai helyzetnek megfelelő rángatása a bíróságok illetékességi szabályainak súlyos károkat okoz hosszú távon az egész igazságszolgáltatásnak, éppen ezért azt gondolom, hogy a leghelyesebb volna, ha Tuzson képviselőtársunk ezt a javaslatot visszavonná.

Köszönöm szépen. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Schiffer Andrásal még egyet is lehetne érteni, ami a szakmai töltetét illeti a hozzászólásának. Valóban mi is úgy gondoljuk, hogy szakmailag nem jó a javaslat. Szakmailag nem jó, mert általános megoldást nem nyújt, de ebben a helyzetben mégis támogatnunk kell, lévén, hogy szükséghelyzet van, az országunkban százezres nagyságrendben törnek be javarészt bevándorlók, akik nem menekültként, hanem vagy egy jobb élet remé-

nyében, vagy rosszabb esetben terrorista célpontként keresik fel az Európai Uniót, Magyarországot, sokszor Németországot megcélozva, de ez hazánkat nem tölti el örömmel, hogy sokan csak áthaladni szeretnének rajta.

Tehát a javaslat szakmailag természetesen nem jó, általános szabályt kellett volna alkotni. Általános szabályt, amely a jövőre nézve is megoldja ezeket az illetékességi problémákat, hiszen mi van, ha holnap, vagy egy hét múlva, vagy egy hónap múlva, vagy fél év múlva Ukrajna felől jön majd a baj, oda kell majd határárat telepíteni. Itt elmondták a vitában a kormány képviselői és az előterjesztők is, hogy a határárathoz kötött a tényállás, hiszen a határárathoz megroggólása, átlépése az, amely büntetendő, és ezáltal, ha mondjuk, hirtelen valaki beáramlana Ukrajna felől, akkor ott ez nem lesz alkalmazható. De mi van, ha oda is kerítést épít a kormány? Hiszen kellene is kerítést építenie, ha nagymértékben megnövekedne máshol a betolakodók száma, és akkor egy újabb törvényt kellene ide, az Országgyűlés elé hozni, és módosítani kellene, hogy akkor a keleti határvégeinken járhasanak el az illetékes bíróságok, és mondjuk, Ukrajna felől egy behatolás esetén ne Szegednek kelljen, mondjuk, eljárnia.

Azt is láthatjuk, hogy törvényt módosítani nehezebb, mint a bíróságon a különböző bírúknak a terheltségén adott esetben, vagy bírúkat kiküldeni, főleg akkor, ha az Országgyűlés vagy a kormány megfelelő fedezetet is nyújt a bíróságok részére. Ettől függetlenül - és egy ilyen megoldási javaslatban lettünk volna érdekeltek - látjuk azt is, ahogy elmondtam, hogy probléma van, baj van a végeken, és a kapkodás a kormány és a betérjesztők részéről egy valós problémát próbál kezelni.

Tehát ebben a helyzetben nem játszhatjuk a primadonnát, és csupán szakmai érvek alapján nem utasíthatjuk el a javaslatot, ez teljesen egyértelmű, a választópolgárok nem ezt várják el tőlünk. De felhívjuk a kormányzat és az előterjesztők figyelmét, hogy ha ez a probléma megoldódik, akkor utána egy olyan javaslatot várunk, hogy letegyenek az asztalra, amely hosszú távon rendezi a helyzetet, és felkészül arra, hogy a jövőben - legyen az egy hét múlva vagy évek múlva - megfelelő módon felkészült legyen az igazságszolgáltatás is ezekre a helyzetekre.

Látjuk azt is, hogy Szegeden a bírúk éjjel-nappal dolgoznak, szombaton és vasárnap is. Tehát velük se szeretnénk kiszúrni, nem szeretnénk azt, mert ha ezt a törvényjavaslatot nem fogadjuk el, akkor továbbra is a Szegedi Járásbírúhághoz és a Szegedi Törvényszékhez fognak tartozni ezek az ügyek, akár úgy, hogy a horvát részről, a horvát-magyar határról is átküldik majd oda az ügyeket, hiszen ők a kizárólagos illetékességűek jelen helyzetben, és ezt a helyzetet szeretnénk elkerülni.

Tehát nem lehet itt az Országgyűlésben szép szlogenek mögé bújva elvárni azt, hogy ezek a bírúk, úgy, hogy most már szombaton és vasárnap is dol-

goznak, akkor 24 órában is dolgozzanak hétvégén. Aki ezt teszi, azt hiszem, hogy érzéketlen nemcsak Magyarország problémáival szemben, hanem a bírúságok munkáival szemben is. Egyébként e helyről szeretném megköszönni az ott szolgálókat teljesítő bírúknak az elkötelezett munkáját, és azt, hogy szombat-vasárnap is szolgálják a hazát, és ezekben az ügyekben eljárnak.

Azt is el kell mondjam, és a kormány részére ez is a jövőre mutató javaslat, amit már megtettünk itt az Országgyűlésben - és kérem a támogató szavazatunkat nyilvánvalóan az elmondottakkal együtt véggyék fontolóra, illetve a javaslatainkat fogadják meg -, elmondtuk, hogy élöerő nélkül maga a kerítés nem ér semmit. Ez bebizonyosodott. Azóta bebizonyosodott az is, hogy a honvédség bevetése nélkül nem kivitelezhető a határvédelem. És egyébként elmondtuk, és nem ma, nem tegnap, hanem már hónapokkal ezelött, hogy az önálló határórség felállítása nélkül sem tudjuk majd megvédeni kellöképpen a határokat.

A rendórség és a honvédség alapvetően más feladatokat lát el, és azt is elmondtam az általános vitában, hogy... (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) Igen, megszavaztuk egyébként - Schiffer Andrásnak reagálva -, mert nincs egyelőre önálló határórség, tehát a honvédség bevetése egy új erő mozgósítását jelenti. De azt is elmondtam az általános vitában, hogy meg kell nézni, hogy ki az, aki miniszterelnöki főtanácsadóként nyilatkozott, és a határvédelemben orosz-lánrészt vállalt. Ó Bakondi György volt, aki bizony határór vezérórnagyként is szolgált. Tehát nem egy rendór vagy nem egy katona osztja a tanácsokat és a határvédelemnek az egyik megszervezője, hanem nem véletlenül a még létező, a még funkcionáló határórségnek az egyik vezetője az, akit ebben a helyzetben is mozgósítanak.

Ez is bebizonyítja, önök is bebizonyítják, hogy ezekre az emberekre, erre a szakértelemre - és itt nem a személyekre szeretném kihegyezni természetesen -, a határór szakértelemre igenis szükség van, igenis be kell vetni a határok védelmében, fel kell újra állítani a határórséget. Nem kell jogásznak lenni, laikusok is beláthatják, hogy amíg a rendórség feladatai főleg belső védelmi feladatok, főleg nyomozásokra, bűnüldözési feladatokra van kihegyezve a rendórség, egy teljesen más szintű feladat, mint akár a honvédségé, amely a külső fegyveres támadásoknak az elsődleges elhárítására szolgál. Erre vannak leginkább kiképezve a honvédek.

(10.20)

Ehhez képest a határvédelem és a határvédelemnek az az ága, amikor nem feltétlenül fegyveres erőktől, fegyveres támadástól kell megvédeni a határt, hanem adott esetben tömegesen érkező fegyvertelen emberektől, de sajnálatos módon egy támadásnak minősíthető, vagy a környező országok volt ve-

zérkari főnökei is minősítették ezt egy bizonyosfajta támadásnak; igen, Schiffer képviselőtársam, mert a szakmai nézetek megoszlanak azzal kapcsolatosan, de nagyon sokan mondják azt, hogy egy országot megtámadni nemcsak fegyveresen lehet, hanem több százezres nagyságrendben, egyébként menekültstátussal csak részben, nagyon kis részben rendelkező, egyébként fegyverviselési tapasztalattal, sok esetben katonai tapasztalattal rendelkező emberek, akik nagyrészt abban az életkorban vannak, hadra fogható életkorban vannak, hogy ha ők megindulnak egy ország határai felé, és az az ország tehetetlen ezeknek az embereknek a behatolásával szemben, az is egy bizonyosfajta támadásnak tekinthető, főleg úgy, hogy nagyon sok emberről bebizonyosodott, hogy terrorista szervezetekkel, hogy is mondjam, a nyugati titkosszolgálatok szerint is kapcsolatba hozhatók.

Az, hogy mikor fog ez nagyobb tragédiába torkolni, mikor fognak Nyugaton vagy akár Magyarországon területén terrorista akciókat végrehajtani ezek az emberek, ezeket nem tudhatjuk. Bízunk benne, hogy nem így lesz, de sajnos a bizalom ebben az esetben nem elég, Magyarország határait meg kell védeni. Erre egy önálló határőrség az, ami megfelelőképpen biztosíthatja azokat a pozíciókat, amik miatt nem kellett volna a határőrséget egyébként a rendőrségbe beolvasztani, de ettől függetlenül ez a javaslat bár pillanatnyilag megoldást nyújthat, de azt kérjük, hogy hosszú távon is oldják meg ezt a helyzetet, és egy generális szabállyal rendezzük a bíróságok illetékességét is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én azt gondolom, az ellenzéki felszólalók sem vonták vagy vonhatták kétségbe azt a tényt, hogy a kormány a hármas védelem eszközét alkalmazza, azaz a műszaki védelmet, a személyes védelmet és a jogi védelmet. Hogy ezen belül az arányok milyenek, az én meggyőződésem szerint azt mindig az eshetőséghez kell igazítani. Sem egy olyan helyzetet nem szabad teremteni, amely valamiféle pánikjellegű hangulatot jelentene, valami olyasmit, mintha az ország veszélyeztetése olyan közvetlen és olyan módon történne, amely valamiféle belső mozgósító erőt igényelne, sem egy olyan helyzetet nem szabad teremteni, amely késedelmesen reagál egyes eseményekre.

Valamit világosan látni kell: azok a bevándorlók, migránsok, ki hogy nevezi, akik elindulnak valahonnan távolról, Közel-Keletről, nem úgy indulnak el, hogy teljesen felkészületlenek. Nem azért indulnak el felkészülten az én meggyőződésem szerint, mert valami titokzatos összeesküvés tartja őket egyben, irányítja őket, sokkal inkább azért, amiért mindannyian így indulunk el egy akár egyszerű külföldi útra

is. Megtervezik azt az utat, amely az általuk kívánt cél irányába vezet. Ezt az utat úgy tervezik meg, hogy már menet közben is változtatni lehessen. Ezt jól lehet látni. A fő irányvonalak megvannak, de hogy ezen belül egy-egy országba történő behatolás miként történjen, nem tudom másként nevezni a zöldhatár átlépését, mint behatolásnak, nos, hogy ez hogyan történjen és hol történjen, ezt eshetőlegesen döntenek el.

Azt gondolom, hogy amikor a kormány úgy gondolja, hogy a védelmet mindig ott, azon a helyen kell koncentrálni és erőteljesen megjeleníteni, ahol az éppen megjelenik és meg kíván jelenni, természetesen előre is kiszámítottan, ez helyes. Ennek a túllépése egy egészen más jellegű túlreagálást jelentene. Vannak-e jogi aggályok, vagy vannak-e szakmai aggályok az előterjesztéssel kapcsolatban? Ezen lehetne vitatkozni, de én mégis azt gondolom, hogy az helyes, ahogyan ez az előterjesztés történt. Most erre a helyre koncentrálni. Felvethetne egy egészen más jellegű - és ezért kértem szót - észrevételt, ha történetesen az lenne, hogy valamennyi határszakasz tekintetében egy hasonló jogi védelem következne be. Vajon inentől már nem merülne fel az ellenzékben az a gyanú, hogy inentől meg már bekövetkezhetne az is, hogy bírói áthelyezések, bírói átirányítások történnek? A kormány ennek nyilvánvalóan a látszatát is el kívánta kerülni.

Az adott helyzetben ott, azon a helyen, ahol szükség van rá, megjelenik a jogi védelem is, és ezért én azt gondolom, hogy ilyen értelemben jó szívvel támogathatja az ellenzék minden oldala, minden része ezt a javaslatot, a védelmet erősíti, arányosan erősíti, nem jogi trükkökkel próbálja, hanem egy-egy konkrét jogi megoldással próbálja ezt az erősítést garantálni. Semmi nem biztosítja valóban a helyzetet arról, hogy nem történik a következőkben egy útvonal-változtatás a migránsok részéről, és ez az útvonal-változtatás történetesen egy másik határszakaszt vesz igénybe.

Az én meggyőződésem az, hogy inkább azon kell elgondolkodni, és ezt a kormányoldalnak is szíves figyelmébe ajánlanám, azt kell folyamatosan felmérni, hogy az emberanyag elégséges-e ahhoz, elégséges-e a fegyveres erőnk ahhoz, hogy ezt a védelmet folyamatosan biztosítani lehessen. Erről folyamatosan gondoskodni kell. Át kell gondolni bizonyos intézkedéseket és lehetőségeket, át kell gondolni, hogy milyen mértékben és mennyire lehet a meglévő emberanyagot igénybe venni. Itt arra gondolok, hogy a rendőreink egészen kiválóan teljesítettek az eltelt időszakban, de minden teljesítménynek vannak határai, és ezek a határok emberileg is behatárolhatók, ezért azt gondolom, hogy itt egy nagyfokú előrelátás, az eddigivel azonosan egy nagyfokú előrelátás kell, és ott, ahol szükséges, meg kell tenni majd azokat az intézkedéseket, amelyek folyamatosan biztosítják a védelmet. Még egyszer megerősítem, hogy álláspontom szerint ez az előterjesztés és javaslat mindenki-

től jó szívvel támogatható. Köszönöm. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Bárándy Gergely képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném azal kezdeni, hogy mielőtt hasonló nagyvívű eszme-futtatásokba bocsátkozna bárki, mint például Staudt képviselő úr, itt jelen pillanatban egy egyszerű illetékességi szabályról beszélünk, tehát nem általában az ország védelméről, a határvédelemről, hanem egyszerűen arról, hogy melyik bíróság járjon el bizonyos ügyekben, semmi másról, ennyi a lényege ennek a javaslatnak. Egyetértünk, úgy látom, abban is, az összes ellenzéki párt képviselője, hogy a javaslat szakmailag úgy rossz, úgy elhibázott, ahogy csak lehet. Erről beszélt Schiffer képviselő úr és frakcióvezető úr, erről beszélt Staudt Gábor, és erről beszélek én is most, és beszéltem a vita korábbi szakaszaiban is.

Volt lehetőség arra, hogy ezen javítsunk. Mi nyújtottunk be egy olyan javaslatot, amely szakmailag helyre tette volna ezt a törvénymódosító javaslatot. Ezt egyébként támogatta az LMP is, támogatta a Jobbik is. Sajnos, a kormánypártok nem támogatták. Valóban arról volt szó, amiről több előttem szóló képviselő is beszélt, hogy egy általános illetékességi szabályt kéne megalkotni, hiszen nem tudhatjuk azt, hogy ha már egyszer ezt a védelmi struktúrát állította fel a kormány, amivel mi teljes mértékben bizonyosan nem tudunk azonosulni, de ha már ez a védelmi struktúra állt fel ezzel a jogszabályi környezettel, akkor általában kéne kimondani azt, hogy oda, azokra a határszakaszokra, ahol a kormány a válsághelyzetet kihirdetheti, ahol ad absurdum még kerítést is húzhat, legalább oda általános jelleggel a törvény biztosítsa azt a lehetőséget, hogy az ott illetékes, a feladat ellátására képes bíróságok, illetve ügyészségek járjanak el ezekben az ügyekben. Ezt nem tudom, hogy miért nem lehetett magáévá tenni a Fidesz képviselőinek, illetve az előterjesztőnek, hacsak nem azért, merthogy ellenzéki oldalról érkezett a javaslat.

Nem hallottam megfelelő szakmai érvet egyébként arra, hogy mi az oka annak, hogy olyan esetekre nem akarják kiterjeszteni a jogszabály hatályát, amely később bekövetkezhet egy egyszerű kormányzati döntés kapcsán. Én elmondtam ezt is az általános vitában, most csak utalok rá, hogy azt nem tartom helyesnek, amikor a kormány határozatai alapján rángatjuk az Országgyűlést és alkotunk törvényeket; azaz ha a kormánynak van egy általános felhatalmazása arra, hogy bármely megyére ezt a válsághelyzetet kihirdetheti, akkor a törvényhozás majd aszerint fog összeülni, hogy mely megyékre hirdette ki a kormány a válsághelyzetet.

(10.30)

Úgy hiszem, ha konzekvensek akarunk maradni, és a jogrendszer egységét, épségét is szem előtt kívánjuk tartani egyébként ugyanazt a célt elérve, amit az előterjesztők ezzel a törvénnyel szeretnének elérni, akkor mindazon megyékre, azaz az összes megyére, ahova kihirdethet a kormány válsághelyzetet, lehetővé lehetne tenni ilyen illetékességi szabályokat. Nyilvánvalóan, mivel itt speciális esetről van szó, itt a határ menti megyékről beszélhetünk csak, mondjuk, Budapestről nem érdemes e tekintetben. Ugyanis az Országgyűlésnek, a törvényhozónak feladata az is, hogy a jogrendszert mint olyat óvja, annak épségét, állandóságát megpróbálja szavatolni. Ez a javaslat pedig homlokegyenest ezzel a reménybeli törekvéssel megy szembe.

Azaz, még egyszer mondom, próbáltunk egy olyan szakmai javaslatot az asztalra tenni, amely semmiben nem befolyásolta volna azt a jogalkotói célt, amelyet az előterjesztők megfogalmaztak, csak, ahogy többen elmondtuk, szakmailag helyesen egy általános illetékességi szabályt fogalmazott volna meg, egy ismételt kapkodó jogalkotás helyett. Éppen ezért tehát, mivel az előterjesztők, illetve a kormánypártok sem a bizottsági üléseken, sem most nem támogatják a javaslatunkat, annak leszavazása esetén szakmai okokból nem fogjuk támogatni a teljes törvényjavaslatot.

Egyet szeretnék most leszögezni zárásként: az, hogy nem támogatjuk, az egy szakmai és elvi állásfoglalás. Ettől még a többsége a kormánypártnak megvan ahhoz, hogy ha akarja, támogassa, megszavazza és ez a javaslat átmenjen. Kettő: az ország védelmét és annak hatékonyságát semmilyen módon és semmilyen mértékben nem befolyásolja ez, hiszen könnyedén lefolytathatók az eljárások akár egy bíróság illetékességi területén belül is. Erre számos példa van egyébként a magyar jogrendszerben, nevezetesen, hogy egy bíróság illetékes bizonyos ügyekben az egész országban. A praktikum természetesen az, még egyszer mondom, hogy legyen több bíróság illetékes, de ehhez viszont az általános szabály megfogalmazása válna szükségessé.

Azaz e javaslat elutasítása semmiben nem fogja befolyásolni az ország határai külső védelmének intenzitását és eredményességét. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Ismételt szót kér Schiffer András frakcióvezető úr. Tessék, oné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Staudt képviselőtársam szavaira szeretnék reagálni. Nagyon szépen levezette, hogy egyébként az Alaptörvényből kiindulva mi a feladatmegosztás a honvédség és a rendőrség között. Teljesen igaza van Staudt képviselőtársamnak, hogy a

honvédség alapvető alkotmányos feladata a határvédelem, a rendőrségnek pedig a határrendészet. Pontosan ez az oka annak, hogy szemben a Jobbikkal, mi nem szavaztuk meg azt a törvénycsomagot, amely egyébként rendészeti feladatokra is bevetni engedi a Magyar Honvédséget, egész egyszerűen azért, mert a honvédek Magyarországon nem erre vannak kiképezve.

Szintén igaza van abban, hogy bűn volt 2010 előtt a határőrséget felszámolni, szükség lenne egy önálló határőrségre. De akkor erről kellene beszélni. A jelenlegi alkotmányos és képzettségi feltételek mellett a honvédség rendészeti feladatokat nem tud ellátni.

Egyébként pedig csatlakozva ahhoz, amit Bárándy Gergely az imént elmondott, továbbra is az a probléma, hogy aktuális, hétről hétre változó események szerint rángatja a bíróságok illetékességi szabályait a parlamenti többség. Felvetném: itt nemcsak abból a szempontból lenne érdemes egy rövid földrajzórát tartani, hogy egyébként milyen határszakaszokon várható még akár a következő hetekben, hónapokban is krízishelyzet, hanem amint azt az általános vitában is elmondtam, lehet más egyéb krízishelyzet, amely egy-egy megyében vagy egy-egy térségben tipikussá tesz bizonyosfajta bírósági eljárásokat. Akkor megint majd jön Tuzson képviselő úr, és egy bizonyos válsághelyzetre egy bizonyos megyében kizárólagos illetékességet kér egy bíróságnak?

Ez így nem működik. Adott esetben egy adott megyei bíróság számára kell akkor azokat a pluszkapacitásokat biztosítani. El lehet különíteni az Országos Bírósági Hivatal költségvetésében erre egy külön keretet, ha egy előre nem látható ok miatt meghatározott fajta, típusú ügyekben extra leterheltsége keletkezik. Illetékességi szabályokat viszont hétről hétre változó politikai helyzet alapján rángatni nem lehet, és még egyszer szeretném megerősíteni, az alapvető vitánk pedig abban volt két héttel ezelőtt is, hogy amennyiben egyetértünk abban, hogy a honvédség nem rendészeti feladatokra van és nem rendészeti feladatokra van kiképezve, akkor nem lehet a rendőrség számára rendészeti feladatokat sem előírni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Staudt Gábor képviselő úrnak van lehetősége a viszonzálaszra, közel 40 másodpercben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, csak nagyon röviden. Elmondtam a szakmai érveket. Azzal viszont nem értek egyet, hogy a határvédelmet nem nehezíti az, ha ezt a törvényt nem fogadjuk el, hiszen a Szegedi Járásbíróságra, a Szegedi Törvényszékre fognak a horvát határon felmerülő ügyek is beömleni. Tehát ez nehezíti a határvédelmet. Egyébként meg azt kell mondanom, hogy az embereket a jogász szakmai-dogmatikai hiszti itt a parlamentben kevésbé érdekli egy ilyen helyzetben.

Ez fontos, meg kell oldani, de nem most és nem abban a helyzetben, amikor százazrek próbálnak a magyar határon behatolni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Dr. Bárándy Gergely jelentkezik.) Igen. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden, egy mondatban Staudt képviselő úr felszólalására. Nyilván ismeri a képviselő úr azt a mondatot, és nem pozitívan szokták idézni, hogy a cél szentesíti az eszközt. Ön most erről beszélt, én pedig ezzel nagyon nem tudok egyetérteni. Köszönöm. (Dr. Staudt Gábor: Pozitív semlegesség! Ezt mondta... - Közbeszólások az MSZP padsoraiból, köztük: Soha nem mondott ilyet!)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További felszólalót nem látok, legfeljebb kiabálót. (Zaj. - Megkocogtatja a csengőt.) A folyosón folytatásuk majd, képviselő urak! További felszólalót nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Tuzson Bence igent int.) Tuzson Bence képviselő úr jelzi, hogy igen. Öné a szó 8 perc 50 másodpercben.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak röviden szeretnék reagálni néhány dologra, hogy az általános vitát összességében ne ismételjük meg ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban. E törvényjavaslatnak valóban az a lényege, hogy egy helyzetet, egy problémát kezeljen, hiszen sajátos helyzet állt elő a magyar határoknál, először a szerb, aztán pedig a horvát határnál. Lehet azt mondani, hogy általánosságban érdemes szabályozni a különböző eseteket, ez általánosságban tényleg igaz és jó is, ha így tudunk cselekedni, de vannak olyan helyzetek, amelyek gyors és hatékony megoldást kívánnak. Ennek megfelelően nyilván arra kell felkészülni, technikailag is arra kell felkészülni, hogy olyan jogszabályt alkossunk, amelynek alkalmazása is lehet, azaz lehet ezt a jogszabályt megfelelően alkalmazni.

Ennek megfelelően úgy kell alkalmazni a jogszabályt, hogy azokon a pontokon, ahol bíróságok jönnek létre, technikailag működőképes legyen akár az internetkapcsolat vagy az energiaellátás, ami ilyen esetekben problémákat okoz.

Ennek megfelelően nem lehet csak egy általános hatáskört alkotni, mert jelenleg a rendszer nincs arra felkészülve, hogy ha holnap elfogadunk egy ilyen jogszabályt, megjelenik valahol egy különlegesen nagy terhelés, azt valamilyen formában a magyar

bírósági rendszer el tudja látni. Nemcsak a személyi feltételekről van szó, hanem technikai feltételekről, a soknyelvű tolmácsolástól kezdve a folyamatos online kapcsolaton keresztül, az említett energiaellátáson át. Ennek megfelelően azt gondolom, hogy amikor azt látjuk, hogy a jövőben valahol ez a nyomás fog jelentkezni, nem arról van szó csak, hogy újabb bíróságokat jelölünk ki, hiszen van két bíróság Szegeden, amely e tekintetben általános illetékességgel jár el, ha ehhez képest speciális illetékességeket alkotunk, akkor annak a technikai feltételeit is kell tudni biztosítani.

Itt olyan feltételekről van szó, amelyeket egyik napról a másikra nem feltétlenül lehet megalkotni vagy létrehozni. Ennek megfelelően tehát, ha az ország más pontjain is ilyen bíróságokat hoznánk létre, akkor a technikai feltételek nem tudnák elég gyorsan követni a jogszabály hatálybalépését, ezért korai lenne ilyen jogszabályokat alkotni. Tehát az élethez kell mindig igazítani a jogszabályokat. Ebben az esetben is erről van szó.

Ennek megfelelően, tekintettel arra, hogy a nyomás a horvát határon egyre inkább jelentkezik, hamarosan alkalmazni is kell ezeket a jogszabályokat, hiszen amint kialakulnak azok a pontok, ahol a belépő migránsok be tudják adni a különböző kérelmeiket, a bírósági eljárásoknak is el kell tudni indulni, hiszen a jogorvoslati rész is hozzátartozik a jogi eljárásokhoz.

(10.40)

Ugyanez igaz a büntetőeljárások tekintetében is: amennyiben teljesen feláll a határzár, akkor itt ezek a bűncselekmények is érvényesülni fognak. És annak a törvénynek, amit magunk hoztunk itt mi, országgyűlési képviselők, fontos, hogy érvényt tudjunk szerezni, és ezt szolgálja ez a jogszabálytervezet.

Kérem tehát a tisztelt képviselőtársaimat, hogy ennek megfelelően ezt a jogszabályt mint javaslatot támogatni szíveskedjenek, és járuljanak ahhoz hozzá, hogy ez minél hamarabb hatályba léphessen és hatékonyan, jól tudjuk védeni a magyar határokat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai napon várhatóan 13 óra 15 perc után kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6290. sorszámú törvényjavaslat, valamint a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/6291. sorszámú tör-**

vényjavaslat együttes általános vitájának a megkezdése.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogy elnök úr is említette...

ELNÖK: A hangot legyen oly kedves! *(Dr. Kovács Zoltán kiveszi, majd ismét behelyezi a gépbe képviselői kártyáját.)* Kártya, igen. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Bankkártyát!)* Tessék, államtitkár úr! *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Csak a Bankszövetség által elismert kártyát fogadja el! - Dr. Kovács Zoltán neve megjelenik a kijelzőn.)*

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Ismételtelen kezdeném. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Látom, a kártya izgalmakat okozott néhány képviselőtársamnál, de bent volt, a rendszer nem működött.

A Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy felállításra kerüljön a minisztériumként működő miniszterelnöki kabinetiroda.

Magyarország Alaptörvényének 17. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a minisztériumok felsorolásáról törvény rendelkezik. Ennek értelmében, amennyiben a kormányfő a munka megszervezése érdekében új minisztérium felállításáról dönt, az Országgyűlés jóváhagyását kell hogy kérjük annak megalakításához.

A kormányznak az Alaptörvényből levezetve, annak indokolásában foglaltak szerint, illetve az Alkotmánybíróság döntése alapján szerkezetalkítási szabadsága van. A megalakításra kerülő minisztérium vezetőjének feladatairól és hatásköreiről a kormány eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott kormányrendeletében kíván majd rendelkezni.

Az új minisztérium megalakításával összefüggésben szükséges a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosítása is. Ennek kifejezett célja, hogy a kormány irányítása alá tartozó fejezetek rendje módosításra kerüljön, kialakítva ezzel a miniszterelnöki kabinetiroda fejezetet is. A kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 33. § (1) bekezdés szerint átcsoportosítással határozhatja meg az előirányzat mértékét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Az új minisztérium megalakítása nem egyedülálló gya-

korlat Európában, például a 12,5 milliós Bajorországban a mindenkori bajor miniszterelnök döntési körébe tartozik a kancellária személyi és szakmai struktúrájának kialakítása, átszervezése vagy megszüntetése. Napjainkban a bajor miniszterelnöki kancellárián már két államminiszteri rangú vezető dolgozik.

A kormány szabad szervezetelakítása olyan jog, amely 1990 májusa óta valamennyi kormányt megillet, és nem tudunk olyan esetet említeni itt a parlamentben, amikor a kormány szervezetelakításra vonatkozó javaslatait az Országgyűlés nem támogatta. Ezért kérem a tisztelt képviselőtársakat, a tisztelt Házat, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek.

Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Gulyás Gergely úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GULYÁS GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés előtt fekvő két törvényjavaslatból, de ennél több törvény módosításából álló javaslat világos: Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter előterjesztése létrehozza minisztériumi rangban a miniszterelnöki kabinetirodát, és miután ehhez önálló fejezetként - a minisztériumi rangból adódóan - a központi költségvetés módosítása is szükséges, ezért a módosítással megteremti a törvény elfogadása a technikai feltételeit annak, hogy az új minisztériumnak lehessen önálló költségvetése.

A legfontosabb kérdés az, amit részben itt az előterjesztői expozében államtitkár úr is érintett, hogy egyáltalán itt van-e ennek a vitának a helye. És a magyar jogrendszer jelenlegi szabályozásából adódóan az a válasz, hogy természetesen igen, hiszen a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény nevében is tartalmazza, hogy az Országgyűlés módosíthatja csak ezt a szintű jogszabályt, ezért aztán itt a parlamenti vitában is meg kell tárgyaljuk azt, hogy a kormány belső szervezetelakítási szándéka mire terjed ki, helyes vagy helytelen irányú-e.

Azonban az én véleményem szerint ennek egyébként nem lenne az Országgyűlésben a helye, úgy gondolom, hogy az alkotmányos keretek között a szervezetelakítási szabadsága a kormánynak azt is jelenthetné, sőt azt is kellene jelentenie - ilyen értelemben ezt természetesen öt év kormányzás után önkritikaként is lehet értékelni -, hogy a minisztériumi struktúrát a kormány meghatározhassa, természetesen tekintettel azokra az alkotmányos korlátokra, amelyek mindannyiunk számára ismertek. A következő kérdés az, hogy az ellenzék a korábbi idő-

szakban miként állt hozzá a kormány szervezetelakítási terveihez, és azt tudom mondani, hogy noha a belpolitikai klíma semmivel nem volt jobb 2006-ban, mégis még alkotmánymódosítás árán még a közigazgatási államtitkári tisztség általunk egyébként akkor sem támogatott szándékát is olyan értelemben szavazataival az ellenzék mégiscsak támogatni tudta, hogy az volt az egyértelmű véleményünk ebben az esetben, hogy a kormányt megilleti az a jog, hogy saját maga alakíthassa ki azt a struktúrát, ahogyan az országot irányítani kívánja.

Én úgy gondolom, hogy ma már itt van előttünk annak a négyéves időszaknak valamennyi tapasztalata, és egyértelműen és világosan azt mondhatjuk, hogy téves döntés volt és nem vált be a közigazgatási államtitkári tisztség megszüntetése, ezért aztán ezt 2010-ben vissza is állítottuk, ráadásul számtalan, az akkori miniszteri struktúrában található változtatás, mint például az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium egyértelműen téves, káros hatással járó, a 2006 őszi erőszakos cselekményekre is negatívan kiható döntés volt, mégsem gondoljuk azt, hogy ne lett volna helyes az az akkori ellenzéki alapállás, hogy a kormányzat szervezetelakítási szabadságát az ellenzéknek semmilyen értelemben nem szükséges befolyásolni. Hogyha valaki demokratikus választásokon megszerzi annak a jogát, hogy az országot kormányozza, akkor döntően a miniszterelnök, illetve az adott politikai közösség felelőssége az, hogy milyen struktúrában kívánja ezt megtenni.

Mégis, ha már itt tartunk, akkor érdemes kitérni a nemzetközi gyakorlatra is. Ha megnézzük a nemzetközi gyakorlatot, akkor azt látjuk, hogy az nem hogy nem ellentétes a mostani változtatási szándékkal, hanem sokkal inkább - azt mondjuk - ez a változtatási szándék illeszkedik a nemzetközi gyakorlathoz. A brit miniszterelnök háttérapparátusa duális szerkezetű, részben egy miniszterelnöki hivatalból, részben pedig a kabinetirodából áll, ezek jól elkülönülő feladatokat látnak el, gyakorlatilag a XIX. század második felétől egyértelműen kialakuló miniszterelnöki kormányzás során mind a kettőnek kulcsszerepe van.

(10.50)

1916-ban alakult meg Nagy-Britanniában a kabinetiroda, majd ezt követően jött létre az önálló miniszterelnöki hivatal. A kabinetirodában most 11 fontosabb vezető személy dolgozik, például miniszterelnök-helyettesi rangban dolgozik egy személy. A kabinetirodát vezető miniszter a pénzügyminiszter második helyettese, és a kormányzati, illetve a civil társadalomért felelős miniszter is e hivatal keretein belül dolgozik. A miniszterelnök hivatala pedig Angliában szintén komoly hagyománnyal rendelkezik. A hivatal vezetőjének tekinthető személy, vagy mondhatjuk úgy is, hogy a kabinet főtitkárának tekinthető személy 2012-ig hagyományosan a brit közszolgálat

vezetője is volt. A kabinetfőnök által betöltött tisztség - aki a miniszterelnök hivatalának működésére vonatkozó szervezeti és személyzeti hatáskörök révén tölt be fontos tisztséget - pedig gyakorlatilag az egyik legjelentősebb miniszteriális pozíciónak számít az Egyesült Királyságban. A Mirror című újság a tisztség betöltőjét egyenesen az Egyesült Királyság leghatalmasabb nem választott emberének nevezte.

Németországban nincs Angliához hasonló duális struktúra, de itt is Konrad Adenauer kancellár már megválasztásának másnapján, 1949. szeptember 16-án felállította a kancelláriát és az elkülönült szövetségi sajtóhivatalt, így egy nagyobb méretű hivatal jött létre, amely magában foglalta a sajtó- és információs irodát, a belügyi és külügyi részleget, s ez utóbbiba építették bele a személyzeti, szervezeti, protokoll és konzuli feladatokat. A kancellár saját apparátusa ettől kezdve a kancelláriából és a sajtóhivataltól állt. Ez a kettős struktúra egyébként a mai napig megmaradt.

Franciaországban a miniszterelnököt a kormányzati döntések végrehajtásának tekintetében meglehetősen nagy apparátus segíti. Ennek központi magja a kormányhivatal, más elnevezéssel a kormány főtitkársága, míg a másik kiemelkedő szerepet betöltő háttérapparátusa a miniszterelnöknek a kormányhivatal mellett a miniszterelnöki kabinet. A kormány főtitkárságának legfontosabb feladata a kormányértekezletek előkészítése, a kormány törvény- és rendellettervezeteinek kidolgozása, koordinálása, a minisztériumok tevékenységének összehangolása. A hivatalt főtitkár vezeti, ezt még a Negyedik Köztársaságban hozták létre 1946-ban, de az Ötödik Köztársaság is megőrizte ennek az intézményét. A főtitkár nemcsak előkészíti a kormányüléseket, hanem saját maga is részt vesz azokon. Az elfogadott kormányhatározatokról sajtókommunikét, feljegyzéseket készít, figyelemmel kíséri a törvényhozás folyamatát, előkészíti a miniszterelnök döntéseit, tanácsaival együtt átadja a kormány tagjainak az államfő és a miniszterelnök utasításait. A miniszterelnöki kabinet pedig Franciaországban a politikai koordináció és az információs egyeztetés területén játszik meghatározó szerepet, szemben a kormányhivatallal, amelynek sokkal inkább a közigazgatási adminisztráció és a kormányzati munka előkészítése a feladata.

Azt mondhatjuk tehát - akár a francia, akár az angol vagy valamelyest még a német példát is idehozva -, az a változtatás, amelyre most sor kerül, a nemzetközi gyakorlattal is összhangban áll. De még egyszer szeretném hangsúlyozni, úgy gondolom, hogy e tekintetben ugyan a jelenlegi jogszabályok a törvényi szabályozást előírják, ezen változtatni valószínűleg már nem tudunk. Minden jövőbeni kormánynak azt kívánom, a legnagyobb problémája az legyen, hogy a kormányzat szerkezetéről, a minisztériumok felsorolásáról törvényt kell hoznia. Mégis úgy gondoljuk, hogy ez a szerkezetalkotási kérdés,

amelyet most a demokratikus nyilvánosság előtt az Országgyűlésben is megvitathatunk, alapvetően a kormány belső struktúrájának a kialakításához tartozik, ezért döntően a miniszterelnök és a kormány felelősségi körébe esik. De természetesen minden demokráciában jobb a több vita, mint a kevesebb, tehát itt az Országgyűlés előtt is lehetőség van ennek a törvényjavaslatnak a megvitatására.

Arra kérem a kormánypárti és az ellenzéki képviselőket is, hogy azt az alapelvet, amely a kormányzati szerkezetalkotásra vonatkozó miniszterelnöki és kormányzati felelősséget jelenti és hangsúlyozza, tiszteletben tartva támogassák ezeket a módosítási szándékokat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gulyás Gergely alelnök úr. Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját a megadott 30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, ahogy Gulyás Gergely képviselőtársam elmondta, az ellenzéki pártok általában meg szokták adni a kormányalakítási - ha úgy tetszik - szabadságot a kormánynak, és támogatni szokták a kormányátalakítással kapcsolatos javaslatokat. Megjegyzem, hogy ez nem mindig volt így. Úgy tűnik, hogy Gulyás Gergely képviselőtársam emlékezete egy kicsit hiányos, ugyanis 2008-ban nem támogatták önök ellenzéki képviselőként a szocialista kormány átalakítását, és több esetben is tartózkodtak ezzel kapcsolatban. Tehát annak az elvnek a vonatkozásában, amit most számon kérnének a mostani ellenzéken, önök sem voltak következetesek, és e tekintetben mi sem leszünk most azok. Ugyanis nem fogjuk támogatni - sokféleképpen neveztek már ezt, én úgy mondanám, hogy - a nagy bölcs vezér személye körüli miniszter pozíciójának a bevezetését vagy propagandaminiszter intézményének a létrehozását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt már megszoktuk a kormánytól, hogy amennyiben nincs egyébként más racionális érve, akkor megpróbál különböző nemzetközi példákat összelapátolni és azzal öngazólást keresni a saját tervére. Megszoktuk ezt már az alkotmányozás folyamatában is, amikor egy-egy elemet kiragadott valamely uniós ország alkotmányából, és azt átemelte, igaz, rendszeridegen módon a magyar alkotmányba, Alaptörvénybe vagy valamelyik sarkalatos törvénybe, és azzal érvelt, hogy ez Németországban vagy az Egyesült Királyságban is így van. Csak éppenséggel az a baj, tisztelt képviselőtársaim, hogy két nagy probléma is van ezzel.

Az egyik: a folyamat nem úgy néz ki, hogy önök megnéznék nemzetközi sztenderdeket, nemzetközi normákat és megoldásokat, majd megpróbálják azo-

kat a rendszerhez passzoló módon átültetni a magyar jogrendszerbe, hanem kitalálnak valamit, és ahhoz keresnek valamilyen olyan hasonló példát, ami nemzetközi szinten megállja a helyét. Ez az egyik probléma.

A másik probléma az, amit én elmondtam már akkor is és elmondok most is: kiemelni egy alkotmányos rendszerből egy elemet és behozni a magyarba, majd egy másik országból kiemelni egy másik közjogi elemet, azt is behozni a magyarba, aztán néhány, egyébként a hazai jogfejlődés eredményeként megszilárdult szabályt megtartani, ez semmi mást nem okoz, mint egy óriási katyvaszt és ellentmondásos jogrendszert. Olyan ez, mint ahogy annak idején elmondtam: biztosan ismerik a „Micsoda madár ez?” című mesét, ahol a kacsának megtetszett a páva szép tolla, a gém hosszú lába, és elcserélte azokat a sajátjával, s aztán a végén létrejött egy torzó. Nos, ez jön létre a magyar jogrendszerben is, amikor egyes koherens alkotmányos rendszerekből kiemelek egyes elemeket és átteszek a magyarba.

Ha már itt tartunk, és ilyen hosszan érvelt például az Egyesült Királyság jogrendszere mellett Gulyás Gergely képviselőtársam, akkor szeretném elmondani önnek és önöknek is, képviselőtársaim, hogy ott például miniszter csak az lehet, aki országgyűlési képviselő, akit megválasztottak. Ehhez képest, ha az Egyesült Királyság rendszerét kívánják átvenni, akkor bocssássák el azokat a minisztereket, akik nem képviselők ma a magyar parlamentben, és akkor koherensen átveszünk bizonyos szabályozást az angol jogrendszerből. De ugye azt sem kell mondani, hogy micsoda különbség van a magyar kontinentális jogi hagyományok és az angolszász jogi hagyományok között. Úgyhogy amikor Gulyás képviselőtársam azzal érvel, hogy Angliában hogy néz ez ki, akkor erre ellenérvként én ezt tudom mondani. De végigsorolhatnánk más államok jogrendszereit, kormányzati rendszereit is, egyik sem pontosan úgy néz ki, mint a magyar, ezért azt gondolom, hogy ezzel érvelni fölösleges és nem is vezet célra.

A helyzet az, tisztelt képviselőtársaim, hogy önöket nem az angol, a német, a spanyol vagy a francia jogrendszer kiváló eredményei motiválták, hanem az, hogy Lázár János és Rogán Antal nem kívánt egymással együtt dolgozni. Ez az érv valószínűleg nem jelent meg sem Spanyolországban, sem Németországban, ugyanis ez a két úr Magyarországon politizál. Éppen ezért önök nem egy egyszerű államtitkári vagy más megoldásban gondolkodtak, mondjuk, a Miniszterelnökség keretein belül, hanem egy önálló jogi megoldást dolgoztak ki, egy önálló minisztériumot.

(11.00)

Ugyanis Lázár miniszter úr azt találta mondani, hogy ahhoz, hogy valaki jogköröket kapjon, ahhoz kapjon felelősséget, politikai felelősséget is. Magya-

rán szólva, ő kitalálta, neki semmi szüksége arra, hogy Rogán Antalnak az esetleges politikai balhéja miatt ő tartsa majd oda a fejét és vállalja a politikai következményeket, oldja meg ezt Rogán Antal a saját felelősségi körében, ezért aztán legyen önálló miniszter. Ez volt a motiváció, tisztelt képviselőtársaim.

Azt gondolom, hogy ezért egy minisztériumot létrehozni több mint hiba. Azt természetesen soha nem fogjuk vitatni, bárki is lesz kormányon, hogy a kormánynak lehetősége van a kormányzati struktúrát úgy alakítani, ahogy ő gondolja. Azt sem fogjuk vitatni, hogy akár egy kormányzati perióduson belül joga van arra, hogy átalakítsa a minisztériumok rendszerét, struktúráját. De ezek strukturális átalakítások legyenek, és ne ismételt személyre szabott jogalkotás. Mert itt nincsen másról szó. Arról van szó, hogy Rogán Antal munkáját, lojalitását a miniszterelnök meg akarja hálálni, egy miniszteri pozíciót akar neki adni, vagy a miniszteri pozícióhoz hasonló politikai hatásköröket, és erre keresnek önök egy megoldást. Mivel Lázár János nem fogadja be őt, hát akkor létrehozunk egy másik minisztériumot. Ez tehát a strukturális probléma, ami miatt mi ezt a módosító javaslatot bizonyosan nem fogjuk tudni támogatni.

Még talán a struktúráról egy gondolatot. Tisztelt képviselőtársaim, lassan fölöslegessé válnak a szakminisztériumok. Olyan elképesztő hatáskör összpontosult a Miniszterelnökséget vezető miniszter kezében, ami egyébként, nem mondom, hogy példátlan, de nagyon kevés példát lehet ilyen találni Európaszerte. Most én érvelek ezzel. Most ehhez képest létrehozunk még egy olyan minisztériumot, nemcsak egy minisztert, nemcsak egy kabinetfőnököt, egy kabinetvezetőt, nemcsak egy tárca nélküli minisztert, hanem egy apparátussal rendelkező minisztériumot, amit szintén a miniszterelnök személyes köreihez kötünk. Ennek, tisztelt képviselőtársaim, semmi értelme, és a centralizációt tovább fokozza.

Az pedig, hogy mit akarnak ezzel a minisztériummal, illetve mit akarnak ennek a miniszternek a hatáskörébe utalni, végképp nem támogatható, nem akceptálható. Egyrészt, tisztelt képviselőtársaim, ha a sajtóhírek nem csálnak, de örülnék annak, ha majd ezt egy az egyben megcáfolnák képviselőtársaim, az egyik legfőbb feladata ennek a miniszternek a kormány propagandagépezetének irányítása lesz. Márpedig propagandaminiszterek diktatúrában szokásosak, nem pedig demokráciában. A másik fő feladata pedig, ahogy mondtam, a nagy bölcs vezér személye körüli miniszteri pozíció ellátása. Ezt is, úgy tudom, monarchiákban szokás bevezetni, nem demokratikus viszonyok között. Éppen ezért tehát sem strukturális szempontból, sem pedig más indokok alapján nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot.

Egyetlen módosító javaslatot nyújtottunk be, tisztelt képviselőtársaink, ugyanis koherenciavar keletkezik a törvényben akkor, ha e módosító javaslat nélkül fogadják el az előttünk fekvő törvényjavas-

latot. Azt tudom csak erre mondani, hogy ha már ilyen támogathatatlan és személyre szabott jogalkotást folytatnak, akkor legalább tegyék meg azt, hogy a kodifikációs szakmai feltételeknek megfelelő javaslatot terjesszenek a Ház elé. Ha pedig ezt nem tudják, akkor mi, ellenzéki képviselőkként szívesen nyújtunk önöknek szakmai segítséget. Ezt tettük most a módosító javaslattal is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kezembem tartom a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvény módosítását, ami két sor: „Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény 1. számú melléklete (21) bekezdése Miniszterelnöki Kabinetiroda fejezettel egészül ki.” Erről szól a költségvetési módosító javaslat.

Látható, hogy a Fidesz-kormány számára ma ez a legfontosabb módosítás, egy biankó csekket ad Rogán Antalnak arra, hogy a nemzeti együttműködés rendszerének új propagandaminisztereként az adófizetők pénzén tovább fokozza a megosztottságot, tovább gyalazza a rendszer kritizálóit, tovább folytassa a gyűlöletkeltést, adófizetői pénzzel tömje ki Habony Árpád és Andy Vajna épülő médiabirodalmát. Ez az előterjesztés, ahogy képviselőtársam korábban említette, két ifjú fideszes török harcának egyik állomása, harcolnak a pénzért, harcolnak a hatalomért, természetesen a mi pénzünkért. A nagy vezér pedig csak mosolyog, megoszt, hogy uralkodhasson. Az ügy pikantériája már csak az, hogy ezt a javaslatot Lázár János miniszter úr terjesztette elő. Na, ehhez kéri önök a mi támogatásunkat, tisztelt képviselőtársaim. Persze, nincs kétségem afelől, hogy önök mint jó pártkatonák ezt támogatni is fogják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elképzelem, hogy egy normális kormány vezeti ma Magyarországot. A kormányátalakításról tárgyal a parlament, és új minisztérium vagy minisztériumok felállítása, létrehozása van napirenden. Elképzelem, hogy egy normális kormány által vezetett országban nem propagandaminisztériumot, hanem például Egészségügyi Minisztériumot hoznak létre, jelzem, éppen most államtitkár sem vezeti ezt az ágazatot. Nem biankó csekket adnak ennek a minisztériumnak, hanem a közmédiára szánt százmilliárdból, a stadionfejlesztésekre szánt tízmilliárdokból, a Magyar Nemzeti Bank festmény-, kastély-, luxusingatlan-, zongoravásárlás helyett befizetett nyereségéből például az egészségügyi dolgozók bérére, a műtétek várakozólistájának rövidítésére, a kórházak adósságának csökkentésére vagy a mentők tevékenységének támogatására különítenek el forrást és csoportosítanak át milliárdokat.

Elképzelem, hogy egy ilyen normális helyzetben létrehozzuk az Oktatási Minisztériumot, és a költségvetési átcsoportosításnál a pedagógusok vagy a nem pedagógus munkavállalók, a felsőoktatásban dolgozók bérére csoportosítunk át milliárdokat, vagy akár csak krétára, vécépapírra vagy tankönyvekre. Elképzelem egy ilyen normális helyzetben, hogy létrehozunk egy Munkaügyi Minisztériumot, biztosítjuk a nettó 100 ezer forintos minimálbér feltételeit, és ennek forrásaira csoportosítunk át milliárdokat. Vagy a hatékonyabb közmunkaprogramra számunk több pénzt, hogy családok százezreinek legyen esélye kilépni a jelenlegi elkeseredett helyzetéből.

Lehetne folytatni a sort, tisztelt képviselőtársaim, hiszen mindenki számára teljesen világos, hogy Rogán Antal propagandaminisztériumának létrehozásánál és adófizetői pénzekkel történő ellátásánál szinte minden más állami feladat fontosabb. De sajnos fel kell ébrednünk, itt vagyunk a szomorú valóságban. Biankó csekket akarnak adni önök a fideszes többségű parlament által Rogán Antalnak, Magyarország új propagandaminiszterének az adófizetők pénzéből. Na, ehhez mi nem adjuk a támogatásunkat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Vejkey Imrének, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor miniszterelnök úr és az általa vezetett kormány, élve szervezetalkítási jogával, úgy határozott, hogy a minisztériumi struktúrát át kívánja alakítani oly módon, hogy a miniszterelnöki kabinetiroda önálló minisztériumi formában kerüljön megalapításra. Ehhez a parlament hozzájárulása szükséges. A KDNP ezért támogatja a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/6291. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is.

Figyelemmel pedig a T/6291. számú törvényjavaslatra, vagyis a miniszterelnöki kabinetiroda mint minisztérium megalakítására, mindez szükségessé teszi új költségvetési fejezet kialakítását, ezáltal a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosítását.

(11.10)

Mindezek alapján a KDNP támogatja a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6290. törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Kö-

szönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-
pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, jegyző aszszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Mielőtt a vezérszónoki hozzászólásomat elkezdeném, azért egy komoly kérdésre szeretném, ha együtt próbálnánk megtalálni a választ. Ez pedig az, hogy hova tűnt Rogán Antal. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Kiment a teremből.)* Hiszen mi most, akik itt vagyunk, mind azért vagyunk itt, hogy az ő érdekében dolgozzunk. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ő meg az országért.)* Azért vagyunk itt, hogy az ő érdekében felállítandó minisztériumnak a feladatairól, költségvetéséről, s a többiről tárgyaljunk. Eddig benn volt a Házban, de most hirtelen angolosan távozott. Megmondom őszintén, én úgy gondolom, eléggé szomorú az a kép, ami ebből kirajzolódik, mert valószínűleg a jövőben is ennyire fogja ő felelősen vezetni a minisztériumot, ennyire fogja ő valójában komolyan venni azt a feladatot, amit most fogunk tárgyalni, amiről most fogunk beszélni.

A másik kérdés, amire szeretnék még röviden kitérni, az az előbbieken elhangzott, a kormányzat szervezetalkítási szabadsága, amit mind a KDNP-s, mind pedig a fideszes vezérszónokok elmondtak. Igen, ez nagy szó, hogy valóban van a kormányzatnak szervezetalkítási szabadsága, de ami egy kicsit árnyalja ezt a képet, azt úgy hívjuk, hogy törvények, például az Alaptörvény, ami alapján nem lehet költségvetési törvényjavaslatot úgy benyújtani, ahogy ezt önök itt megtették előttünk.

Tehát visszatérve Rogán Antalra, hiányzó Rogán Antalunkra és az ő minisztériumára és arra, hogy próbáljuk komolyan venni a feladatunkat, először is arra a kérdésre szeretnék választ adni, hogy miért állít fel a kormányzat egy új minisztériumot. Nyilvánvalóan csak komoly indok lehet itt a háttérben, mert nyilván komoly indok nélkül ilyen nem lenne meg a kormányzat. Tehát nyilván olyan szükséghelyzet van vagy olyan szükséghelyzetet vagy divatos szóval válsághelyzetet kíván a kormányzat kezelni, amit egy korábban el nem látott kormányzati feladat vagy a kormányzati munka valamilyen hiányossága okozott.

Tehát mi ez a feladat, ami az általános indoklásban is szerepel? Így hangzik, hogy általános politikai koordináció, azaz általánosságban politikailag kell majd koordinálnia az új miniszternek. Vagyis, hogy visszakanyarodjak a legelső kérdéshez, eddig nyilvánvalóan nem volt ez a feladat ellátva. Magyarra fordítva ez azt jelentheti, hogy egy:

általánosságban nem volt politikai koordináció. Kettő: az általános politika koordinátatlan volt. Vagy ami a legsúlyosabb, hogy nem volt olyan politika, amit egyáltalában koordinálni lehetett volna. Na, de most úgy látszik, hogy ez az égető kérdés, ez a súlyos probléma meg fog oldódni egyszer s mindenkorra.

Ezért tehát a következő kérdés, amit tisztáznunk kell, amiről beszélnünk kell, hogy mennyi pénzből fog gazdálkodni ez a nagyon fontos feladatot ellátó új minisztérium. Na, hát sajnos ez nem derül ki az önök által előterjesztett törvényjavaslatból, annak ellenére, hogy ahogy előbb is említettem, olyan apróságok, mint például az államháztartási törvény, vagy ne is említsük, az Alaptörvény a közpénzekkel való gazdálkodás kapcsán azt mondja ki, hogy kiegyensúlyozottan, átlátható módon, észszerűen részletezett módon lehet költségvetést benyújtani, és ilyen módon is lehet közpénzeket elkölteni. Ám egyelőre ennek a rendkívül fontos feladatot ellátó minisztériumnak a költségvetése egy nagy nulla. Hiszen ebben a költségvetési törvénytervezetben, valamint a költségvetés átalakításában azt látjuk, hogy a fejezet neve mellett nem szerepel semmi, csak nulla forint. Reméljük, hogy nem lesz ennyire komolytalan majd aztán a minisztérium, amit önök fel kívánnak állítani.

De hallhattuk és olvashattuk is az indoklásban, Lázár János szerint átcsoportosítás lesz valamilyen másik fejezetből, majd a kormányzat a későbbiek során át fog csoportosítani azért, hogy ez a minisztérium működőképes lehessen. Akkor tegyük föl a kérdést, hogy milyen másik szakterületről fognak önök átcsoportosítani. Talán az egészségügyből kívánnak forrásokat elvonni, hogy ez a rendkívül fontos feladatot ellátó minisztérium tudjon majd működni? Vagy az oktatás területét próbálják majd ilyen módon megkurtítani? Vagy más, valóban szakfeladatot ellátó minisztérium lesz majd a kárvallottja ezen új minisztérium felállításának? Tudjuk, hogy az általános tartalékkerethez, tehát például a „rendkívüli kormányzati intézkedések” keretéhez már nem tudnak nyúlni, hiszen Varga Mihály miniszter úr bevallása szerint is egy későbbiek során benyújtandó törvényjavaslat szerint azért kell módosítani a 2015-ös költségvetést, mert a migrációs válság ezt a tartalékkeretet mind egy az egyben felemészítette. Tehát, ha már nincs tartalékkeret, akkor nem tudnak máshoz nyúlni, csak kizárólag valamilyen más szakterülethez, ahol valóban szakfeladatot látnak el, nem pedig általánosan politikailag koordinálnak.

De hogy továbbmenjek, úgy tűnik ezen törvényjavaslatból, az önök által benyújtott törvényjavaslatból, hogy ez egy rendkívül tisztavirág életű minisztérium lesz, csak két hónap lesz összességében a szavatossága, úgymint november és december. Hiszen már most is van júniusban letárgyalt 2016-os költségvetési törvényünk, tehát a 2016-os költségvetési törvényt is önöknek módosítaniuk kellene

ezek alapján, ezen előterjesztés alapján. Hiszen akkor ezek alapján hogyan lehet majd új munkatársakkal szerződést kötni, maximum két hónapra? Hiszen tovább önök kötelezettségvállalást nem tudnak mire felvállalni, hiszen a költségvetési törvényben, a 2016-os költségvetési törvényben ez a minisztérium nem szerepel.

No, de menjünk tovább, mert vannak itt még eléggé érdekes és megválaszolatlan kérdések, hogy például ki fogja vezetni ezt a minisztériumot. A hírek szerint ugyebár Rogán Antal, akiről Lázár János saját maga - a szavait idézem pontosan - azt mondta, hogy „olyan különleges személyes adottságokkal rendelkezik, hogy nélkülözhetetlenné vált a kormányzati politikában”.

No, hát próbáltunk utánajárni, melyek ezek a rendkívüli adottságai Rogán Antalnak, amelyek őt miniszterré teszik vagy tehetik. Lássuk! A miniszterjelölt úrról a következőket tudhatjuk. Már polgármesterként is jelentős pályát futott be. Sajátos vagyongazdálkodási politikát folytatott, például a belvárosi üzlethelyiségek értékesítésében, és olyan kötött forgatókönyvek alapján, valóban kreatív módon oldotta meg ezen belvárosi üzlethelyiségek értékesítését, hogy valamilyen módon mindig a haveri, baráti körből kerültek ki a kedvezményezettek.

De ugyanilyen nagyon érdekes és sajátos vagyongazdálkodási politikát folytatott a stratégiai helyeken lévő bérpaloták mélyen áron aluli és csomagban történt eladása kapcsán. Például az egyik, az egyik legkedvencebb történetem a Szent István Általános Iskola ott a Bazilika térszomszédságában, Mudura Sándornak sikerült eladni, a - tudjuk - Medgyessy miniszterelnök úrral igen jó kapcsolatot ápolt egykori román vállalkozónak, és bizony az ő hírnevére is bizonyos módon árnyék vetült már a korábbiakban is, de nem gondolom, hogy ez indokolta azt, hogy a belvárosi polgármester vele kötött szerződést. De mind a két esetben vagy mind a két problémakör esetében az a közös, hogy a feltűnő értékaránytalanság majd' minden értékesített ingatlan esetén kimutatható.

Aztán a „Belváros főutcája” program is rendkívül híres, hogy azt ne mondjam, hírhedt lett. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Kedves Képviselő Asszony! Jegyző Asszony! Azon tűnődöm, megvallom őszintén, hogy a törvényben nem szerepel a miniszter személye... *(Derűtség, felzúdulás és közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* És én úgy ítélem meg, hogy feleslegesen eltér a tárgytól. Figyelmeztetem... *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Figyelmeztetem, jegyző asszony, hogy térjen a tárgyra, és a törvényről beszéljen *(Novák Előd: Van egy személyi javaslata!)*, ne arról, hogy kit fognak majd kinevezni a miniszternek. Köszönöm szépen megértő türelmét.

(11.20)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Házelnök Úr! Az a személy, akiről beszélek, közszereplő, egyébként országgyűlési képviselő, ezért a kritikát nemcsak a Házon belül, de a Házon kívül is köteles túrnie. Arról beszélek, hogy az az ember, aki a sajtóban meg lett nevezve, és aki ezt a minisztériumot fogja vezetni, mennyire alkalmas arra a szerepre, amire szánják. Azt gondolom, hogy minden olyan probléma, amit önöknek most itt fel szeretnék sorolni és elébük szeretnék tární, egyébként már a sajtóban korábban megjelent, nem vitatott, senki által nem peresíthető ügy, és én azt gondolom, hogy itt, igen, a Ház előtt, a nemzet templomában helye van ennek a gondolkodásmódnak. Köszönöm szépen. *(Az elnök csenget. - Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kedves jegyző asszony, képviselő asszony, én másképpen ítélem meg. Kérem szépen, térjen rá a tárgyra, és ne egy személyt minősítsen. Ezt tegye meg egy napirend előtti felszólalásban, tegye meg más formában itt, a szent templomban, de ebben a témakörben ne. *(Novák Előd: Ne nézzük hülyének egymást! - Dr. Bárándy Gergely: Ő lesz a miniszter!)*

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Házelnök úr, meg fogom úgy fogalmazni a gondolataimat, hogy mindenképpen szorosan a tárgyhoz ragaszkodom.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Ezért folytatnám most, hogy miről is szeretnék beszélni. Tudjuk, hogy Lázár János miniszter úrnak a minisztériumához tartozik az európai ügyek, illetve az európai uniós pályázatok kérdése. Ebből fog kiválni, ebből a minisztériumból fog kiválni, mint tudjuk, a következő, tehát a leendő kabinet vezető minisztérium, és ezért is fontos a kettő közötti kapcsolatot megvizsgálni. Európai uniós pályázatoknál ha valamifajta szabálytalanságot fedeznek fel, akkor ugye nagyon sok esetben az OLAF szokott vizsgálódni, és ugyanez történik, tehát ez az OLAF-vizsgálódás történik egyébként például a „Belváros főutcája” program kapcsán is, ahol ez a rendkívül fontos európai uniós intézmény azt állapította meg, hogy jelentős visszaélések történtek, például személyre szabott közbeszerzési eljárásokat folytattak le vagy jelentős felülszámlázások történtek. Azt gondolom, hogy ha az európai uniós pályázatokról beszélünk, illetve az általános politikai koordinációt vezető minisztériumról, akkor nagyon fontos lenne az OLAF-ban dolgozó szakembereket is politikailag, általánosságban, alaposan, jól koordinálni, hogy ezt a zavaros gondolkodásmódjukat egyszer s minden-

korra elvessek, hogy „Rogániában”, kérem, ilyen nem történhet.

De hogyha még a következőkben is szeretnénk maradni a leendő, nagyon fontos minisztérium feladatkorénél, akkor általános politikai koordináció kapcsán nyilvánvalóan a korrupcióellenes harc is egy olyan dolog, amit általánosan politikailag majd koordinálni kell a különböző minisztériumok között. Nem tudok nem gondolni ebben a tárgykörben például szintén a Belvárosban elhíresült projektekre, a Csipak-féle Zeppelin-projektekre, ami kapcsán tudjuk, hogy Csipak Péter már bűnöző is lett, hiszen felfüggesztett börtönbüntetést kapott. Annak idején - zárójelben azt is meg kell jegyezzem - az akkori polgármester volt, aki ezt a projektet kiemelten támogatta.

És hogy mi a közös a Csipak Péter-féle projektben, illetve Csipak Péter személyében magában és az akkori polgármesterben? Hát az, hogy mind a ketten szeretnek nagy lakásban, szépen, kényelmesen élni. Sajnos hozzá kell hogy tegyem, és ez is az itteni feladatunk része, hiszen minden országgyűlési képviselő és így minden miniszter is köteles majd vagyonbevallást tenni, hogy bárki élhet szép nagy lakásban, csak az országgyűlési képviselőknek vagy minisztereknek ezt pontosan be is kell vallani. Tehát nem lehet e tekintetben szemérmesnek lenni, és minden nap, minden héten... Igen, elképzelhető persze, hogy a lakásunk elkezd önálló életre kelni, és elkezd magától növekedni, ilyen furcsaságok is elő szoktak fordulni, no de visszatérve a földre és a fizika törvényeihez, azért ez ritkaságnak minősíthető. Tehát, visszatérve a nagyon fontos feladatot ellátó minisztériumhoz, annak a vezetőjének nagyon kíváncsiak leszünk majd a vagyonbevallására, hogy vajon most mekkora lakásban lakik éppen.

Még egy dologra nagyon fontos lenne kitérni, szintén a korrupcióellenes harc keretében, ez Andy Vajna személye. Mint tudjuk, ez a kormánybiztos úr arról híresült el, hogy azok a kaszinók, amelyeket most már ő birtokol koncessziós szerződés formájában, valahogy, valamilyen kurta-furcsa módon minden esetben offshore-cégekhez köthetőek. Kétségtelen, hogy a korrupcióellenes harcot mindenkinek úgy kell kezdenie, hogy saját közvetlen környezetében körbenéz, hogy nincs-e véletlenül olyan kapcsolata, ami az ő munkásságára esetleg valamilyen módon árnyékot vethetne, például ilyen módon az általános politikai koordinációra, ha már valakinek ez a feladata. A rossznyelvek szerint Andy Vajna a leendő miniszter úr személyével igencsak jó, mondjuk, már-már családi, baráti kapcsolatot ápol, és szörnyű azt hallanom vissza a sajtóból, hogy egyesek úgy ítélik meg ennek a minisztériumnak a felállítását, hogy keresztapu bevásárolt. Most éppen nem kaszinót vett, nem éttermet vett, nem valamilyen ingatlant vett, most éppen egy minisztériumot vett. Ezt a rendkívül súlyos vádat jó lenne minél hamarabb elhárítani, csakúgy, mint az offshore-lovagokkal való

közvetlen kapcsolattartást. Tehát nemcsak Andy Vajna mint offshore-lovag jöhet itt számításba, hanem a letelepedési kötvény nyertesei, akik lényegében gazdasági bevándorlóként, de valamilyen úton-módon mindig valamifajta adóparadicsomból érkeztek hozzánk, és az is tény, hogy a rendkívül fontos feladatot ellátó minisztériumot majd egykoron vezető miniszter személyéhez köthető a letelepedési kötvények eladása.

Összegezve tehát, én azt gondolom, hogy rendkívül rossz pedagógiai eszköz éretlen személyek között a vitát, a civakodást úgy eldönteni, hogy költséges játékszerekkel próbáljuk elcsendesíteni őket. Nem lehet játszásból minisztériumot csinálni!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót, az imént én már felszólaltam, tehát itt valami technikai tévedés lehet. Köszönöm szépen. *(Derületség az ellenzéki padosorokban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Vissza! Vissza!)*

ELNÖK: Megadom a szót Schiffer Andrásnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, és elnézést kérek.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szívesen meghallgattam volna pedig Vejkey Imrét még egyszer.

A helyzet az, hogy tulajdonképpen én azzal a szokásjoggal, amelyet Gulyás Gergely felemlített, teljes mértékben egyetértek, tehát a mindenkori miniszterelnöknek a magyar alkotmányos hagyományok szerint szíve joga úgy megszabni a minisztériumi struktúrát, ahogy ő azt jónak látja. Így tette egyébként Gyurcsány Ferenc is 2006 nyarán – jegyzem meg, a Fidesz hozzá is járult -, amikor a közgazgatási államtitkári kart egy tollvonással szétverte. Tehát önmagában az, hogy a kormányzati struktúrát mikor, hogyan akarja átalakítani a miniszterelnök, ebben a miniszterelnöknek a magyar alkotmányos rend szerint van egy autonómiája, éppen ezért én ezzel különösebben foglalkozni nem szeretnék; mint ahogy az LMP abban is önmegtartóztató kíván lenni, hogy a sajtóban megjelölt potenciális miniszter személyével sem kívánnánk behatóbban foglalkozni.

Amiért ugyanakkor a javaslat önmagában elfogadhatatlan, annak több oka van, az egyikre egyébként az előbb Hegedűs Lorántné már utalt. Tehát azért meglehetősen vicces, hogy miközben nagy dőrral beharangozzák a 2016-os költségvetést, létrehoznak egy minisztériumot '15 októberével, és

elfelejtik a 2016-os költségvetés módosítását is a Ház elé terjeszteni. Úgy látszik, ez a minisztérium, amit a miniszterelnök létre kíván hozni, egy ilyen 3 hónapos minisztérium lesz. Szerintem ezt jó lett volna előre közölni Rogán Antallal, vagy ha nem Rogán Antallal, akkor azzal, akire ez a megtisztelő feladat vár, hogy ez a minisztérium csak 3 hónapot fog megélni, hiszen az olvasata a javaslatnak nem lehet más. Tehát ha kizárólag a 2015-ös költségvetést kívánják át- szabni az új minisztérium kedvéért és a '16-ost nem, ennek egyetlen olvasata van, hogy az, aki kabinetminiszter lesz, az 3 hónapig fogja ezt a megtisztelő feladatot ellátni, január 1-jével pedig mehet isten hírével, mint ahogy a minisztériuma is, amiről itt most vitatkozunk, a feledés homályába fog merülni.

(11.30)

Azt gondolom, hogy ez így tökéletesen komolytalan, magára valamit adó miniszterelnök három hónapra nem hoz létre minisztériumot. Természetesen én azt a koncepciót is érteni vélem, amit Gulyás Gergely itt elővezetett angol és más példák alapján. Az elmúlt 25 év gyakorlatában, ugye, a minisztériumok vezetését osztották meg politikai és közigazgatási államtitkárok között, a miniszterek helyettesítését. Van logika abban, hogy a miniszterelnöknek is egy közigazgatási és egy politikai koordinációért felelős miniszter legyen a helyettese.

Ami a probléma, túl azon, hogy a miniszterelnök-helyettesi stallumot egész másként, más logika és megfontolás alapján osztotta ki a miniszterelnök, az egyrészt, hogy a Miniszterelnökség mint gigaminisztérium az utóbbi években gyakorlatilag teljesen fölöslegessé tette magának a kormánynak a létezését. Lássuk be, hogy a Miniszterelnökség feladatainak a felduzzasztása gyakorlatilag kiüresítette valamennyi minisztériumot, és ez már nem pusztán a miniszterelnöknek a felségterületére tartozó kérdés, mert ciklusokon túlnyúlóan - amikor már régen nem Orbán Viktor lesz a miniszterelnök - is aláaknásította a kormányzást. (Varga József közbeszól.) Lehet, hogy Varga képviselőtársam számára ez meglepetésként hat, szerintem jó lenne felkészülni arra az időre is, amikor már nem Orbán Vikornak fogják hívni Magyarországot miniszterelnökét.

Tehát az igazi problémánk azzal van, ami nem is annyira a konkrét jelenlegi módosítás, hanem a Miniszterelnökségnek mint ilyen gigaminisztériumnak a működése. Mindenféle logikát és szakmai megfontolást nélkülöző módon nyúltak bele a minisztériumok hagyományos kompetenciaterületeibe, és emeltek át a Miniszterelnökséghez. Most ezt a Miniszterelnökséget próbálják egyfajta logika alapján tovább szelgetni, miközben az alapvető probléma ezekkel a gigaminisztériumokkal van. Elsősorban a Miniszterelnökséggel, másodsorban pedig az erőforrás-minisztériummal egy olyan kormányzati struktúra működik Magyarországon, ahol gyakorlatilag a minisz-

terek bábfigurák, a miniszterelnök és a jelenlegi kancelláriaminiszter, vélhetően a kabinetminiszterük, hárman lesznek azok, eddig ketten voltak azok, akik gyakorlatilag mindenről döntöttek.

Jegyzem meg, ez a kormányzati struktúra, tehát ahol van egy túlsúlyos kancelláriaminisztérium, ez egyébként az Alaptörvény szellemének sem felel meg, ahol a kormány mint testület van definiálva. Jelenleg kormánydöntésekről nem is lehet beszélni, hiszen praktikusán pénz, paripa, posztó, minden ott van a Miniszterelnökségnél. Azt gondolom, hogy ez a fajta centralizációja a kormánynak a közigazgatáson belül is nagyon komoly károkat okoz hosszú távon.

A másik problémánk viszont túl azon, hogy itt nem szakít a miniszterelnök ezzel a túlsúlyos Miniszterelnökséggel, nem szakít a gigaminisztériumok gyakorlatával, a másik problémánk pedig az, hogy miért kell külön felügyelet a kormányzati kommunikációra. A problémánk maga a kormányzati kommunikáció. Teljesen hiteltelen ebben egyébként a szocialisták kritikája, hiszen a szocialista kormányok alatt is bőkezűen osztották a lét a száznapos program meg a következő száznapos program propagálására. Lássuk be, akár a szocialisták lopnak, akár önök lopnak, a lopás az lopás.

Az LMP tegnap is bizottság elé terjesztett egy törvényjavaslatot a kormányzati propaganda tilalmáról. Világosan ki kell állni az emberek elé, hogy akkor, amikor százmilliókat és milliárdokat költ egy kormány kommunikációra, az egész burkolt pártfinanszírozás, másrészt pedig a lopásnak a törvényesítése. A mindenkorinak kormánynak kizárólag abban a sávban van joga kommunikálni, ha egy információ a polgárok jogainak gyakorlásához vagy kötelezettségeik teljesítéséhez elengedhetetlenül szükséges.

Az, hogy az önök elődei nem ezt tették, hanem loptak, és kormányzati kommunikáció címen a haveroknak már 2002-ben kitolták a lét, ez önöket nem mentesíti. Mi 2009-ben még parlamenten kívül is kritizáltuk a Bajnai-kormányt azért, mert uszkve 300-400 millió forintot költött kormányzati kommunikációra. Önök ennek a tízszeresét költik. Az, hogy most ezt nemzeti inzultációnak meg nem tudom, mi a nyavalyának nevezik, ettől ez még lopás. Lehet, hogy Varga képviselőtársamnak ez humoros, viszont egyszerűen arról van szó, hogy önök átlépnek a pártfinanszírozás szabályain, átlépnek azon, ami egyébként egy kormánynak a rendeltetése, és a kormányzati kommunikáció egyszerűen egy haveri kifizetőhely, másrészt pedig pluszkassza a mindenkorinak kormánypártnak.

És hogy mekkora a probléma, ennek a szemléltetésére azért arról is beszélni kell, hogy ezt a megszemenően erkölcsstelen, rabló gyakorlatot folytatták már 2010 előtt is, és folytatják most is a köztulajdonban álló és nem versengő állami cégek. Emlékszünk az első Orbán-kormány időszakából arra, amikor MFB-s logóval futottak ki focicsapatok a gyepre, emlékszünk a 2002-2010 közötti időszakból is

MVM-hirdetésekre, és emlékszünk most is MVM-meg Paksi Atomerőmű Zrt.-hirdetésekre. Meg tudja bárki mondani azt, hogy ezeknek a cégeknek miért van szükségük reklámra? Ez egész egyszerűen lopás, az állampolgárok, az adófizető polgárok meglopása. Amikor Varga képviselőtársam, mondjuk, fölkapcsolja a villanyt, akkor nincsen döntési helyzetben, hogy eldöntse, hogy az MVM-től vagy mástól kívánja az áramot megvásárolni. (Varga József: *Nálunk petróleum volt.*) Éppen ezért köztulajdonban álló cégek esetében is meg kell tiltani, és az LMP meg fogja tiltani azt, hogy propagandára költsenek, és ez a torz gyakorlat egyébként legyűrűzött már nagyon régen a helyi önkormányzatokhoz is, amikor a helyi polgármesterek, önkormányzati vezetők is úgy gondolták, hogy az önkormányzati cégek szponzorációra annyit költenek, amennyit akarnak, és külön kasszájuk van helyben is arra, hogy a saját politikai sületlenségüket közpénzen propagálják. Ezt a gyakorlatot be kell fejezni.

Nem új minisztériumot kell, új felügyelő minisztert kell a kormányzati kommunikáció fölé rendelni, hanem a kormányzati kommunikációt mint olyat egész egyszerűen be kell fejezni, a visszas ügyleteket pedig az ügyészségnek ki kell vizsgálnia. Erről van szó, és nagyon kérem, hogy fejezzék be az egymásra mutogatást. Attól, mert egy gyakorlat bűnös volt '90 és 2010 között, bár egész pontosan ez a gyakorlat az első Orbán-kormány idején kezdett elharapódzni, '98-tól, attól az még bűnös 2010 után; főleg akkor, helyesen szól közbe Szávay képviselőtársam, az eredendő bűn a Széchenyi-tervnek a gigantomán reklámozása volt. Majd jött derék, jó Medgyessy Péter 2002-ben, aki a száznapos meg a még egyszer száznapos programot matricákon és plakátokon propagálta, nehogy az emberek elfelejtsék, és ezt a gyakorlatot folytatják önök.

Az a különbség az önök elődei és önök között, hogy önök tízszeres áron csinálják ezt meg. Tízszer akkora kasszát vesznek el az emberektől, tízszer akkora pénzt rabolnak el a magyar oktatásból, a magyar egészségügyből, és tízszer annyi plusz költőpénzt adnak a Fidesz-Magyar Polgári Szövetségnek. Ez a helyzet. Erre nem új minisztériumot kell létrehozni, hanem meg kell tiltani ezt a gyakorlatot, és büntetőeljárásokat kell indítani, mert egyszerűen a kormányzati propaganda mint olyan nem más, mint a lopásnak a törvényesítése.

Tisztelt Országgyűlés! Éppen ezért mi továbbra is azt követeljük, hogy a nemzeti kommunikációs hivatalt mint olyat szüntessék meg, nem felügyelő miniszter kell, hanem meg kell szüntetni ezt a hivatalt. Semmi olyan funkciója nincsen, ami a kormányzati tevékenységhez elengedhetetlen, kormányzati kommunikációra meg bőven elég 100-200 millió forint. Hogyha új kormányablakokat akarnak például nyitni, nyilvánvalóan van feladata a kormánynak abban, hogy erről az állampolgárokat értesítse, de ehhez nem milliárdok kellene. 100-200 millió

forint bőven elég. A kormánynak abban a sávban van mit kommunikálnia a választópolgárok felé, hogyha egy központi közigazgatási információ a polgárok jogainak gyakorlásához vagy kötelezettségeik teljesítéséhez elengedhetetlen. Ha igazolványcserét indítanak, ha az elektronikus közszolgáltatásban olyan változások vannak, amiről az állampolgárokat tájékoztatni kell, természetesen senki nem vitatja, hogy ebben tájékoztatási kötelezettséget kell teljesítenie a központi kormánynak. De az, hogy átveszik a Gyurcsány-kormány bullshitjét, és óriásplakátokon hirdetik, hogy a reformok működnek, ez egyszerűen arcpirító, vérlázító. Én azt hittem, hogy Habony Árpád azért annál fantáziadúsabb, mint hogy 2007-hez nyúljon vissza.

Tisztelt Országgyűlés! Ami pedig a struktúrát illeti, továbbra is azt állítjuk, hogy miközben a miniszterelnöknek természetesen szíve joga meghatározni azt, hogy kikkel mikor és hogyan, milyen felállásban kíván együtt dolgozni, a gigaminisztériumok, tehát a túlduzasztott kancellária-, és az erőforrás-minisztérium részben ellehetetlenítik azt, hogy olyan területek, mint az oktatás, az egészségügy vagy éppen a környezetvédelem szempontjai fajsúlyosan megjelenhessenek a kormányban. A gigaminisztériumok ellehetetlenítik azt, hogy az Alaptörvény szellemének megfelelően a kormány mint testület működjön, és nem utolsósorban hosszú távon okoznak kaotikus viszonyokat a központi közigazgatásban.

(11.40)

Tehát azért nem tudjuk alapvetően támogatni a javaslatot, mert nem szakít a gigaminisztériumok logikájával, nem szakít azzal a logikával, hogy a kormány mint testület helyett valójában egy központban, a miniszterelnök udvartartásában dől el minden kérdés. Jelenleg a miniszterek valójában bábfigurák, hiszen a lényegi kérdésekről - ma már mindenki tudja - a saját területükön sem ők döntenek.

Hogy nagyjából mit gondol a miniszterelnök a kormányzásról és a kormányzás minőségéről, egyáltalán a minisztériumokról mit gondol, arról szerintem sokat elárulnak azok a hírek, amelyek az elmúlt napokban elárasztották a sajtót az államtitkárcseréről. Azt lehet látni, hogy ha egy államtitkár kellően fölkeszült és tisztában van a saját területével, akkor vághatja a centit, hogy még hány napja van hátra, mikor fogja kirúgni a miniszterelnök. Erre jó példa például a tegnapi hír. Czomba Sándorral nekünk éppen elég sok vitánk volt, például a kizsákmányolás törvénykönyve kapcsán, viszont soha senkinek, szerintem az ellenzéki pártok közül sem volt oka kétségbe vonni azt, hogy Czomba Sándor érti azt a területet, ami az ő felelősségi területe, ugyanígy voltunk Répássy államtitkár úrral is.

Viszont a most, illetve az elmúlt fél évben beharangozott új államtitkárok politikai, szakmai kvalitásairól nem tudunk semmit. Azt pontosan tudjuk,

hogy rendkívül jó politikai küzdelmet folytattak az egyéni választókerületükben, hogy ők legyenek az egyéni választókerületi elnökök. Hogy Cseresnyés Péter mit ért a foglalkoztatáspolitikához, azt gondolom, ezt mély homály fedi, homály fedi szerintem a miniszterelnök úr tekintete előtt is. Valószínűleg nem is az a célja, hogy kompetens, kormánytagok, kompetens államtitkárok szolgálják a magyar központi közigazgatást.

Ez a rendszer, aminek egy eleme most az, hogy a Miniszterelnökségnek egy piciny szeletét lemetszi, ez a rendszer egészen egyszerűen arról szól, hogy nemcsak az Alkotmánybíróság és más hatalmi központok váltak fölöslegessé a nemzeti cinizmus rendszerében, hanem maga a kormány is fölösleges teher. Nincs szükség kormány nevű testületre. Van egy miniszterelnök, és lesz most már két szárnysegédje, egy kancelláriaminiszter és egy kabinetminiszter. Erről szól a történet.

Tehát túl azon, hogy természetesen elismerjük a miniszterelnök felelősségét abban, hogy a neki megfelelő kormányzati struktúrát kialakítsa, ez a gyakorlat szembemegy még az Alaptörvény szellemével is, és hosszú távon okoz károkat a központi közigazgatásban. Ezért nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Schiffer frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen a szót. Az ember ellenzéki képviselőként állandóan azzal próbálkozik, hogy elképzelje egy normális országban magát, egy normális parlamentben és egy normális kormány ellenzékeként. Nagyon nehezen valósítható meg ez az ambíció, de azért folyamatosan ezzel kísérletezem én magam is.

A nyári hónapokban számos kormányzati hír jött arról, hogy a kormány egyéves tevékenységét áttekinti, és ennek fényében a teljesítményt értékelve, a minisztériumi rendszert, adott esetben személyeket cserélve, átalakítások lesznek. Nagy meglepetések nem szoktak történni az Orbán-kormány idején e tekintetben, de azért mégis sikerült egy meglepetést okozni nekünk.

Nézzük, mit gondolunk arról, hogy milyen problémák voltak az elmúlt egy év során! Én csak hármat emelnék ki, ami nagyon nyilvánvalóan szembetűnő, és azt gondolom, mindenki egyetértett. Egyfelől az elmúlt évet elképesztő korrupciós botrányok vitték sorban. Ezeknek, a Quaestor-, Buda-Cash-ügyeknek egyértelmű közük volt, egyértelmű kormányzati kapcsolódási pontjaik voltak. Arra gondol az ember, hogy akkor nyilvánvalóan az állami ellenőrzést, a NAV-ot és más korrupcióellenes tevékenységet végző hivatalokat kell megerősíteni.

Nos, jelen pillanatban hónapok óta nincs a NAV-nak elnöke, és nincsenek egyáltalán semmiféle olyan megfogható, felelős személyek a kormányzatban, akiktől akár kérdezni lehet valamit, mert megbízható módon lehetne arra gondolni, hogy válaszolnak. Az elmúlt évben rengeteget beszéltünk az egészségügyről, nyilvánvalóan nem véletlenül. Egyszerűen minden magyar állampolgár saját bőrén érzi annak a kényelmetlenségét, hogy a magyar egészségügyi rendszer hogyan omlik össze napról napra.

Az elmúlt hetekben is pontos információkat kaptunk arról a Statisztikai Hivaltól, hogy az elmúlt évben hányszor több orvos és egészségügyi szakdolgozó távozott az országból, mint az ezt megelőző egy évben. Hogy baj van, az magától értetődő. Az egészségügyi államtitkár már hónapokkal ezelőtt bejelentette a lemondását. Fogalmunk sincs, hogy mi lesz. Nyilvánvaló módon egy ilyenfajta bizonytalanság nem segíti elő azt, hogy az egészségügyi szféra dolgozói, illetve a magyar állampolgárok, akik valamilyen biztonságos egészségügyi szolgáltatásokra várnak, megnyugodva induljanak el egy egészségügyi intézménybe.

És nem beszélhetünk semmi megnyugtatóról az oktatás területén sem. Lehangelő az, ami az elmúlt évben, az elmúlt öt évben és azt követően, ebben az elmúlt egy évben is történt. Az eredmények drámaiak. A napokban kerültek nyilvánosságra a legfrissebb PISA-adatok, amelyekből kiderült, hogy a magyar fiatalok 20 százaléka funkcionálisan analfabéta. A gyerekek nem tudják megérteni azt a szöveget, amit olvasnak, és ha a digitális képességeket, skilleket, készségeket nem sajátítják el, nyilvánvalóan nem a gyerekekben van a hiba, ezt nagyon jól tudjuk. Ez azt jelenti, hogy a rendszer alkalmatlan arra, hogy a magyar gyerekeket azokra a XXI. századi képességekre, tudásra megtanítsa, amit igényelnének ahhoz, hogy boldogulni tudjanak az életben. Csak ezt a hármat említem. Ezeken a területeken nemhogy pozitív váltás nem történt, hanem nagy bizonytalanságok vannak a kormányzat tekintetében. Én ezt katasztrofálisan látom.

No, a kormányátalakítás semmi módon nem reflektált ezekre a problémákra, viszont egy propagandaminisztert ültetett a magyar állampolgárok nyakába. Itt már az előttem szólók is hosszan és részletesen beszámoltak arról, hogy milyen kiemelkedő teljesítményt nyújt a magyar kormány propaganda szempontjából. Azt gondolom, hogy ez történelmi méretekben is egyébként dicséretes. Tehát a rá szánt pénzösszeg, az elképesztő xenofób, alpári hangnem, amit a magyar kormány propagandája megvalósít, az tulajdonképpen mindenképpen értékelhető, még ha nem is nyugatias, európai szempontból.

Azt már csak mellékesen teszem hozzá, hogy propaganda-, kommunikációs minisztert ebben az értelemben, ahogy ez ma Magyarországon zajlik, alapvetően forradalmi kormányok, illetve háborús időszakban kormányok szoktak létrehozni. Az én

meglátásom szerint Magyarországon se forradalom nincsen, se háború nincsen, illetve forradalomnak tekinti tevékenységét a kormány; az bizony nagyon-nagyon aggasztó ránk nézve. Nem sorolom fel, hogy ilyen típusú minisztériumok hol szoktak létrejönni.

Megint csak nem ismétlem meg azt, hogy az átláthatatlanságot, a zűrzavart, a felelőtlenséget, a kormányzati felelőtlenséget ez a fajta politizálás milyen módon segíti elő, és miért ereszt mély és sötét fátylat a tisztánlátás elé a magyar állampolgárok részéről. Azt gondolom, hogy ez a mostani javaslat pontosan jól szimbolizálja azt, hogy a magyar kormány, Orbán Viktor kormánya hogy gondolkodik Magyarországról, minek tekint bennünket, magyarokat, minek tekinti a saját minisztereit, akiket egymás nyakára ültet. Én a magam részéről hihetetlen megalázónak találnám, ha a magyar kormány tagjaként kellene egy ilyen, mondhatni, gyermekded játékban részt vennem, mint amit magunk előtt látunk.

Ez egy igazi, keleti hatalmi arrogancia. Nincs benne semmi átláthatóság, semmi demokratikus, nincs benne semmi olyan, ami miatt szeretni lehetne a magyar kormányt. Azt gondolom, hogy nem szól másról a magyar kormány, csak az arroganciáról és a vagyonosodásról, amit propagandával, egy jó új propagandaminiszterrel jól meg is lehet erősíteni.

És akkor végül még egy szempont; hát, talán ez ebben a Házban nem izgat különösebben senkit, de higgyék el, ha körülnézünk a világban, akkor rögtön látványossá válik: ennek a kormánynak most a 12. férfi miniszterét sikerült kineveznie. Magyarország az egyetlen olyan ország a fejlett világban, ahol tisztán, csupa férfiakból álló kormány van. Ráadásul ezekből négy személy most a miniszterelnököt és a Miniszterelnökséget szolgálja, és összesen nyolcan vannak, akik egyébként mással foglalkoznának.

(11.50)

Egyszerűen méltatlan, nevetséges, végtelenül elszomorító az, hogy 12 férfiből áll Magyarország kormánya.

Úgyhogy ez egy nonszensz javaslat, nyilvánvalóan semmi nincs benne, amit támogatni lehet, egy újabb lehangoló pont abban, hogy Orbán Viktor hogyan vezeti Magyarországot. Köszönöm szépen. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kettő percre megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Csak annyi, hogy mielőtt itt belemegyünk a propagandaminisztérium taglalásába, azért azt még egyszer szeretném rögzíteni, hogy az eredendő bűn nem az, hogy hogyan helyezik el ezt a

kormányzati propagandát a kormányon belül, hanem hogy egyáltalán van kassza kormányzati propagandára, és miközben az Orbán-kormány ezt a tízszerezésre növelte, ugyanezt a bűnt elkövette a Bajnai-, a Gyurcsány-, a Medgyessy- és az első Orbán-kormány is. Itt helyesen szolt közbe képviselőtársam, a Széchenyi-tervvel kezdődött el ez az egész szégyenletes rablás, amit folytattak, és akik a megelőző kormányok emberei, azt gondolom, ebben talán lehet, hogy némi szerénységet tanúsíthatnának.

Viszont, ha már a kormányzati struktúráról van szó, én azért szeretném azt folytatni, amit itt a képviselő asszony is elkezdett. Ha már kormányzati struktúráról beszélnek, arra adjon már választ az államtitkár úr vagy valaki a Fideszből, hogy miért nem lehetett például elfogadni azt az LMP-s javaslatot, hogy az offshore-lovagokat a kormányzathoz seprűzzük ki. Nekünk volt egy javaslatunk arra, hogy ne fordulhasson elő az a szégyen, hogy olyan személyek, akik tele vannak különböző offshore-érdekeltségekkel, kormánybiztosok lehetnek, meg helyettes államtitkárok lehetnek. Miért nem fogadták el ezt a javaslatot, államtitkár úr? Nemzeti nagytőkét akarnak kovácsolni olyanokból, akiknek a Kajmán-szigeteken meg az ég tudja még, milyen kies szigeteken vannak érdekeltségeik? Miközben önök szabadságharcra papolnak öt éve, valójában az önök kormányaiban ott vannak azok a személyek, akik számolatlanul pumpálják ki a milliárdokat a magyar nemzetgazdaságból. Hogy van ez?!

Tehát ha már a kormányzati struktúra átalakítását teszik ide a parlament elé, az első és a legfontosabb az lenne, hogy az LMP javaslatának megfelelően az offshore-lovagokat seprűzzék ki a kormányból, ne lehessen kormánybiztos például Andy Vajna *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és egyáltalán fejezzék azt be, hogy olyan embereknek adnak bársonyszékeket, akik a jövedelmet pumpálják ki Magyarországról. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre megadom a szót Varju László független képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Természetesen először azt kell kinyilvánítani, hogy erre a propagandaminisztériumra semmi szükség nincsen ebben az országban, hiszen itt két szereplő közötti munkamegosztást igyekeznek úgy megoldani és lejátszani, hogy szétválaszthatassák az ő feladataik körét, és ilyen helyzetben egy csomó pénzt majd erre fognak elkölteni.

De ez nem oka arra, tisztelt Schiffer képviselőtársam, hogy olyanokat mosson össze, ahol semmi köze az egyiknek a másikhoz. Önnek pontosan olyan jól kell tudnia, hogy azoknál az európai uniós fejlesztéseknél, forrásoknál, amelyeknél szükség van, sőt előírás van társadalmi tájékoztatásra, ott meg kell tenni, de ennek nincs köze ahhoz, amit itt most ön

éppen ebbe belekevert. Sőt, éppen az ön előző hozzászólásában ott volt az ellentmondás: ön éppen azt javasolta, hogy igenis szükség van az állampolgárok tájékoztatására bizonyos mértékig - és ennek semmi köze nincs ahhoz, hogy egy kormány, jelen esetben a Fidesz-kormány 70 milliárd forintot költ el az MTVA-n keresztül olyan propagandára, ami megmagyarázhatatlan, sőt most a jelen időszakban újabb 47 milliárd forintot akar oda átcsoportosítani -, és ezzel olyan helyzetet teremt, mintha az előző kormánynak bármilyen hasonlósa lehetne ezzel.

Ön ebben jelentősen téved, és kérem, tartózkodjon az ilyen mondatoktól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Varju képviselő úr. Felszólalási szándékát előre bejelentette Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a korábbiakban felszólaló kormánypárti képviselőtársaim felszólalásaikban már utaltak is rá, a miniszterelnöki kabinetiroda elnevezéssel tulajdonképpen egy új minisztérium kezdi meg működését. Ezzel szemben sajnálattal hallgattam végig itt az ellenzéki hozzászólásokat, mintha nem a napirendről beszéltünk volna. Az ellenzéki képviselőtársaim beszéltek itt egészségügyről, beszéltek itt oktatásról, beszéltek itt európai uniós fejlesztési forrásokról, beszéltek itt NAV-ról, beszéltek itt Széchenyi-tervről, és személyeskedésektől sem maradtak távol szokás szerint. Beszéltek arról, hogy a magyar kormány szerethető vagy nem szerethető; nyilván nem várjuk el az ellenzéki képviselőktől, hogy szerethetőnek lássák ezt a magyar kormányt.

De ha már elkanyarodunk a tárgytól, akkor nem beszéltek arról az ellenzéki képviselőtársaim, hogy 2010 óta ez a kormány azért elsősorban, mondjuk, a gazdaság tekintetében milyen eredményeket ért el. Mert ha elkanyarodunk a tárgytól, akkor nemcsak a negatívumokat kellene megemlíteni, úgy gondolom, kedves Schiffer frakcióvezető úr - *(Dr. Schiffer András MSZP-s képviselővel beszélget.)* örömmel figyelem, hogy nyomon követi a hozzászólásomat -, hanem akkor beszélhetek volna arról is, hogy csökkenő államadósság van *(Dr. Schiffer András: Csökkenő államadósság?)*; beszélhetek volna arról is, hogy növekszik a foglalkoztatottság; beszélhetek volna egészen nyugodtan arról is, hogy az államháztartási hiány 3 százalék alatt van 2010 óta folyamatosan; beszélhetek volna a rekordalacsony inflációról; beszélhetek volna a gazdasági növekedésről. Még ha mosolyog a képviselőtársam, akkor is így van ez.

Beszélhetek volna arról is, hogy 2010-ben az államcsődötől olyan messze kerültünk, hogy gyakorlatilag az Európai Unióban dobogós helyen vagyunk a gazdasági növekedésben, és még nagyon sok másról

beszélhetek volna, ezzel szemben nem ezeket hallottuk.

Ha megengedik, én inkább visszatérnék tényleg a napirend tartalmi részéhez, hiszen azt gondolom, arról kellett volna hallanunk véleményeket. A kormányzati struktúra változásával párhuzamosan a 2015. évi központi költségvetésről szóló 2014. évi C. törvény módosítása is szükségessé válik, és a javasolt módosítás eredményeképpen a törvény 1. számú mellékletének módosítására is sor kerül a miniszterelnöki kabinetiroda fejezetével történő bővítéssel. Az új fejezet létrehozásával felmerülő források biztosítását a hatályos jogszabályoknak megfelelően a kormány saját hatáskörben egy későbbi időpontban fogja rendezni.

Fontos kiemelni azt is, hogy a létrejövő új kormányzati szerv nem egy szakminisztérium lesz, pláne nem egy gigaminisztérium, amiről itt szintén beszéltek az ellenzéki padosorokban ülő képviselőtársaim, hanem elsősorban a miniszterelnök munkáját segítve politikai koordinációs tevékenységet fog el látni.

(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben Földi László, Gúr Nándort pedig Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Tekintettel arra, hogy korábban egyébként minden kormányfőnek volt külön stábja, illetőleg volt külön kabinetirodája, úgy vélem, a most létrejövő új kormányzati szerv minisztériumi szintté válása sokkal inkább egy technikai jellegű módosítást jelent. Itt szeretném egyébként felhívni a figyelmet arra is, amire egyébként a Fidesz vezérszónoka, Gulyás Gergely is kitért, hogy számos nemzetközi példa támasztja alá a miniszterelnöki kabinetirodák, a miniszterelnöki stábok működését, Angliától Franciaországon keresztül egészen akár Németországig láthatunk jó példákat ennek alkalmazására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, a hatékony kormányzati munka feltételeinek biztosítása és megteremtése egyébként ennek az egész országnak alapvető érdeke, és ezért nem célszerű napi politikai csatározások eszközévé tenni az ilyen jellegű törvénymódosítási javaslatokat, hiszen azt hiszem, ez semmiképpen nem jelent konstruktív magatartást, még akkor sem, ha ellenzéki hozzászólásokra gondolunk.

Éppen ezért kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot, és szavazataikkal ennek megfelelően tegyék le voksukat a törvényjavaslat elfogadása mellett.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság befejezte ülését. Az elfogadott napirendünknek megfelelően **az együttes általános vitát**

elnapolom, folytatására és lezárására a mai napon, a szavazások után kerül majd sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik tehát a **kötelező gépjármű- felelősségbiztosítással összefüggésben egyes biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés összevont vitája**. A Bánki Erik, Cseresnyés Péter és Galambos Dénes fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/6353. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(12.00)

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 15 perc, a kormány képviselőinek nyilatkozatára 10 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselő felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére mindösszesen 15 perces időkeret áll rendelkezésére. Öné a szó, képviselő úr.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Mint arról bizonyára önök is értesültek, 2015. augusztus 26-án fizetékép- telenné nyilvánította a román Astra biztosítótársaságot az összevont román pénzügyi felügyelet, és megvonta működési engedélyét, miután a társaság nem hajtotta végre azokat az előírásokat, amelyek arra vonatkoztak, hogy a társaság tőkét határidőre kellett volna tőkésítenie.

Az Astra több mint 3 millió ügyféllel rendelkezett, ebből közel 200 ezer magyar is érintett ebben a kérdéskörben, ugyanis a legtöbbször gépjármű-felelősségbiztosítási szerződést kötött a vállalattal. A csődbe ment biztosító ügyfelei szeptember elején levelet kaptak a magyarországi fiókteleptől biztosítási szerződésük szeptember 30-i közös megegyezéses megszüntetésére. Erre akkor van lehetőség, ha a biztosító fióktelepétől kapott megállapodást aláírják és postán vagy e-mailen visszaküldik.

A Magyar Biztosítók Szövetségének kártalanítási számlája szeptember 16. óta már fogadja az Astra Biztosító hazai ügyfelei által 2015. augusztus 17. után okozott, de a biztosítóhoz még be nem jelentett kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási károkkal kapcsolatos kárbejelentéseket. A Mabisz nyilvántartásba veszi a bejelentéseket, szemlézi a károsult gépjárműveket, bekéri a kár elbírálásának előkészítéséhez szükséges iratokat, és a kártalanítási számla terhére kifizeti a kárösszeget. A 2015. augusztus 17-e előtti

gépjármű-felelősségbiztosítási és egyéb típusú károkat a román vagy a kötelező felelősségbiztosítás esetében a Magyar Garancia Alap téríti majd meg.

A jegybank közleménye szerint a román és a magyar biztosítási garanciaalapoknak törvény által előírt köteleességük a román Astra Biztosítóval kapcsolatos kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási károk megtérítése a biztosító felszámolását követően. Mindkét garanciaalap rendelkezik az ehhez szükséges, jogszabályokban előírt forrásokkal. A fióktelepnek hazánkban mintegy 169 ezer kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződése van, továbbá 5 ezer casco, 17 ezer lakásbiztosítás, 96 életbiztosítás, valamint utasbiztosítások is vannak. Mind ez ideig mintegy 3600-4000, zömében kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási kárbejelentésre került sor, illetve további bejelentések is várhatóak. Mivel a nem kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések átszerzhetőek, így az ügyfelek részére nincs e tekintetben jogi korlát.

Tisztelt Ház! Abból, amit elmondtam, eddig úgy tűnik, hogy a körülményekhez képest minden rendben van, ám a helyzet korántsem ennyire rózsás vagy legalábbis jó eséllyel kecsgetető. Ahol a probléma jelentkezik, azok a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítások. Először is az Astra Biztosító magyarországi fióktelepe nem jogosult az új biztosítási szerződések kötésére. A meglévő szerződésekből eredő kötelezettségeit a felszámolási folyamat megindulásáig köteles teljesíteni. Másodszor azonban a fentiek ellenére a magyar fióktelep szeptember 14-től nem fogad új kárbejelentést, a már bejelentett károkat pedig nem fizeti ki. Ennek oka az, hogy a román felügyelet kötelezi az Astra Biztosítót, hogy állítsa le a kifizetéseket, noha az uniós jogszabályok alapján kötelessége lenne. A kifizetésekre csak a román bíróság felszámolást elrendelő határozatát követően kerülhetne sor. Ám a bizonytalanság miatt ez több hónapot is igénybe vehet. Problémát jelent az is, hogy a kárigényeket csak közvetlenül a román garanciaalapnál lehet előterjeszteni, kártérítés-igénylő űrlap és a szükséges dokumentumok csatolásával. Végül az is akadály a gyors rendezésnek, hogy nincs egységes uniós szabályozás a biztosítási kártalanítási alapoktól. A román felügyelet információi szerint 100 ezer euró káresemény mértékig mindenkit kártalanítani tudnak, és a Mabisz kártalanítási alapja itt is fedezetet nyújt, ám itt is meg kell várni a felszámolás elrendelését, ami több hónapot vehet igénybe.

A feladatunk tehát az, hogy ezekre a problémákra megoldást találjunk, és ne hagyjuk több hónapos bizonytalanságban és kétségben a hazai Astra-ügyfeleket. A gépjármű-felelősségbiztosítási károsultak esetében a megoldás az lesz, hogy a Mabisz által kezelt kártalanítási számla ezeknek az ügyfeleknek az esetében is megelőlegezi a magyar kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási károkat, amelynek köszönhetően a kárrendezés és a kifizetés folyamatosan

biztosítható lesz. Ennek fedezete pénzügyileg a Mabisznál rendelkezésre áll majd. Mindez kiegészül a Mabisz követelési jogosultságával az Astra Biztosítóval szemben, illetve annak fióktelepével, továbbá a román garanciaalappal szemben. A lényeg tehát az, hogy a megelőlegezés alapján a hazai károsult itthon juthat hozzá a kártérítéshez, folyamatosan, már a felszámolás elrendelését megelőzően is, a Mabiszhoz intézett kárbejelentéssel, az MNB- és a Mabisz-tájékoztatók nyilvánosságra hozatalával, amelyek megtörténtek, és ezek a honlapon rendelkezésre állnak.

A javaslat a felügyelet honlapján történő közzétételi kötelezettséget írja elő abban az esetben, ha olyan, másik tagállamban székhellyel rendelkező biztosító tevékenységi engedélyét vonták vissza, amely biztosító Magyarország területén, határán átnyúló szolgáltatás vagy magyarországi fióktelep útján végzi a tevékenységét. Ez alapján a felügyelet a csódról való tudomásszerzést követő harmadik napon köteles a felügyelet döntéséről szóló hírt közzétenni honlapján.

A javaslat lehetőséget teremt arra, hogy a Magyar Biztosítók Szövetsége, a Mabisz által kezelt kártalanítási számla megelőlegezze a magyar kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási károkat, ezáltal a kárrendezés és a kifizetés folyamatosan biztosítható legyen. Egyúttal lehetőség lesz arra is, hogy amennyiben a felügyelet közzéteszi a tájékoztatót az adott biztosító csődjéről, akkor az érvényes szerződés megszűnése nélkül lehessen az érintetteknek új szerződést kötniük. A csódba ment biztosító kockázatviselési kötelezettsége is megszűnik az új szerződés előtti napon, ám az új szerződés kockázatviselési kötelezettségének kezdete nem lehet korábbi napon, mint a felügyeleti tájékoztató közzétételének a napja. Ennek fedezete pénzügyileg a Mabisznál rendelkezésre áll. Mindez kiegészül a Mabisz követelési jogosultságával az Astra Biztosítóval szemben.

A jogszabály-módosítás másik eleme a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések sorsának a rendezése. A fióktelep ügyfeleinek jelenleg lehetőségük van arra, hogy közös megegyezéssel szerződést bontsanak a biztosító fióktelepétől levélben kapott megállapodás aláírásával és annak visszaküldésével. Ez a megoldás azonban nem rendezi az összes szerződés megszűnését, így lehetőség lenne úgynevezett átkötésre, ami alapján az új szerződés megkötésével a régi szerződés megszűnne, tehát a fedezet folyamatos marad. Erről a tényről az új biztosító 15 napon belül értesíti a kötvénnyilvántartó szervet, aki szintén 15 napon belül a régi biztosítót értesíti. Ez az eljárásrend, ami a törvényjavaslatban szerepel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében a cél tehát az, hogy azok az ügyfelek, akik önhibájukon kívül ebbe a kellemetlen és bizonytalan helyzetbe kerültek, minél kevesebb ideig legyenek bizonytalanságban, ne kelljen megvárniuk egy idegen ország, más ország döntésének a lefolytatását, ezért a hazai

jogrendben tettünk arra javaslatot, hogy a Mabisz bevonásával minél előbb rendeződjön a helyzetük. Nyilvánvalóan lehetőség van még a javaslat módosítására e tekintetben, lehetőség nyílt azok benyújtására, ezeket a javaslatokat a Törvényalkotási bizottság tárgyalta, előadója majd elmondja erről a bizottság álláspontját.

Ezen szempontok figyelembevételével ajánlom figyelmükbe a törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor maradt 6 perc 45 másodperce a vita végén a zárászó elmondására képviselő úrnak.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót, 10 perces időkeretben.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném leszögezni, hogy üdvözlöm a képviselőtársaim indítványát, amelynek elsődleges célja a romániai Astra Biztosító esetleges felszámolása kapcsán kialakult bizonytalan helyzet kezelése a magyar szerződők és károsultak védelme érdekében.

(12.10)

Mint köztudott, a problémát az okozza, hogy a román pénzügyi felügyelet 2015 nyár végén visszavonta a romániai Astra Biztosító működési engedélyét. Romániában még több hónap is eltelhet, amíg a bíróság kimondja a biztosító felszámolását. Engedély hiányában az Astra Biztosító magyarországi fióktelepe sem jogosult új biztosítási szerződések megkötésére. A felszámolási eljárás megindulásáig azonban a meglévő szerződésekből eredő kötelezettségeit, így a kárkifizetéseit teljesíteni kellene, de ezt az uniós és a hazai jogszabályok ellenére mégsem teszi. Nem teszi, hiszen az anyacég leállította a kárkifizetéseket. Ahogy azt Galambos képviselő úr is elmondta, a fióktelepnek hazánkban mintegy 169 ezer kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződése van, emellett egyéb, például casco, lakásbiztosításai is vannak. Ez utóbbiaknál megengedett új, párhuzamos szerződés kötése, így valóban csak a kötelező gépjármű-biztosítások sorsát kell jogszabályban rendezni.

A felszámolás elrendelését követően a román és a magyar garanciaalap is megtéríti egyszer majd a károkat, azonban addig is cselekednünk kell. Véleményem szerint a jelen törvényjavaslat nagyon gyakorlatias és jó megoldást ad a helyzet kezelésére. Mivel az új károkat a Magyar Biztosítók Szövetségéhez, tehát a Mabiszhoz kell bejelenteni, így e kérdés rendezett, azonban a törvényjavaslat elfogadásával már a régi, az Astra által még el nem bírált kárigényüket is ide nyújthatják be a károsultak, így nem

lesz függő helyzet, mondhatnám, függő játszma, hanem rendezett keretek alakulnak ki.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Több ezer kárügyről beszélünk, ami felett nem lehet szemet hunyni. A törvényjavaslat alapján a Mabisz által kezelt kártalanítási számla tehát nemcsak az új károokra nyújt fedezetet, hanem a régi károkat is megelőlegezi, és ha a romániai események eljutnak egy pontra, akkor majd ezeket behajtja az Astra Biztosítótól, illetve a román garanciaalaptól.

Fontos gondolat meglátásom szerint is az, hogy az Astra Biztosítónak pedig a javaslat által előírunk egy adat- és dokumentumszolgáltatási kötelezettséget, hogy a Mabisz felelősen tudja elbírálni a kárigényeket. Ennek az adatszolgáltatásnak a teljesülését a Magyar Nemzeti Bank mint felügyeleti hatóság is elősegíti. Összességében ez azért is fontos, mert így a biztosítási csalásoknak is elejét tudjuk venni. Ha ezen lépést nem tesszük meg, akkor a károsultnak nem lesz más lehetősége, mint a biztosítással rendelkező károkozótól közvetlenül perelni a kárát, ami ha sikeres lesz, akkor a károkozó futhat a pénze után a román biztosítóhoz vagy garanciaalaphoz előterjesztett igényével, és majd egyszer talán megkapja követelését, ha türelmes és tud várni. Mindezt el kell kerülni.

Tisztelt Ház! A jogszabály-módosítás másik eleme a meglévő kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések sorsának rendezése. A magyar ügyfeleknek szeptember 30-ig van lehetőségük a biztosítási szerződésük közös megegyezéssel történő megszüntetésére a biztosító magyar fióktelepétől levélben kapott megállapodás aláírásával és visszaküldésével.

Ez is ismert tény, az alkuszcégek rádióban, tévében, újságban hirdetik, hogy a közös megegyezés intézésében és az új szerződés megkötésében számíthatunk a segítségükre. Ez a megoldás azonban vélhetően nem rendezi az összes szerződés megszüntetését, így a törvényjavaslat lehetőséget ad arra, hogy az ügyfelek átkössenek egy másik biztosítóhoz, így a fedezetük folyamatos marad. Ezen átkötés a kötvény- és kárnyilvántartó szervnél is rögzítésre kerül, így egy ellenőrzésnél sem lesz probléma a fedezettel. Mindezek alapján úgy gondolom, hogy a képviselő urak által beterjesztett törvényjavaslat a fogyasztók érdekeit messzemenően szolgáló, teljes egészében támogatható indítvány.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és egyben kérem, hogy szavazatukkal néhány perc múlva támogassák az indítványt, hogy a helyzetet megnyugtatóan tudjuk rendezni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 6 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. A Törvényalkotási bizottság mai ülésén, amely néhány perce ért véget, megtárgyalta a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással összefüggésben egyes biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló T/6353. számú törvényjavaslatot, annak lefolytatta részletes vitáját. A bizottság 38 egyhangú szavazattal összegző módosító javaslatot nyújtott be a törvényjavaslatához.

Mint az már itt korábban elhangzott az előterjesztők részéről, a törvényjavaslat benyújtásának célja az volt, hogy a román pénzügyi felügyelet 2015. augusztus 31-én visszavonta a romániai Astra Biztosító működési engedélyét, és ebből különböző problémák keletkeztek. Ennek rendezésére Bánki Erik, Galambos Dénes és Cseresnyés Péter képviselőtársunk törvényjavaslatot nyújtott be. A törvényjavaslatához két módosító indítvány érkezett. Az egyiket Szatmáry Kristóf képviselőtársunk nyújtotta be T/6353/3. számon, ezt a Törvényalkotási bizottság elfogadta, ezt építette be az összegző módosító javaslatba. Két jobbikos képviselő, Z. Kárpát Dániel és Gyüre Csaba módosító indítványát a bizottság nem támogatta. *(Z. Kárpát Dániel: Szégyen!)* A kormány jelen lévő képviselője részletes indoklást adott, hogy ezt a módosító indítványt miért nem támogatja.

A bizottság rövid vita után az összegző módosító javaslatot elfogadta. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vas Imre képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakciónak 10-10 perc, a független képviselőknél összesen 3 perc áll rendelkezésükre. Elsőként megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, Fidesz.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy ne ismétlem meg, csupán néhány szempontra figyelemmel kiegészítsem az előterjesztői expozéban, illetve a kormány képviselője által elmondottakat. Hogy érzékeltessem a probléma súlyát, emlékeztetni szeretnék arra, hogy a holnapi napon, szeptember 30-án jár le az Astra által felajánlott közös megegyezési szerződés megszüntetési lehetőség, amely több tíz-, százezer embert érinthet. A sajtóból értesülhetek arról az ügyfelek, hogy annak ellenére, ahogy a cég hazai képviselete közölte, a károsultakat két irányból is, a romániai állami garanciaalapról és a magyarországi kártérítési alapról ki tudják fizetni, egyes szerződések esetében nem árt más biztosító után is nézni.

Fontos azonban megjegyezni, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással rendelkező ügyfelek azonban csak a szerződésük fordulóján válhatnak szolgáltatót, azok viszont, akiknek nincs díjhátralékuk, egy esetleges baleset kapcsán változatlanul

számíthatnak kártérítésre, az ügyfélszolgálat és a kárrendezés ugyanis továbbra is működik. A casco és a lakás- és vagyonbiztosításokat szintén az évfordulón, a szerződésre érvényes feltételek szerint lehet felmondani az Astránál, vagyonbiztosításra azonban, aki megteheti, párhuzamosan másik céggel is szerződhet. Szeretném hangsúlyozni, hogy erre a duplikálásra korábban nem lett volna lehetőség, de a tavaly hatályba lépett új Ptk. azonban már megengedi ezt a formát. Mindezek ellenére, noha első látásra talán a legegyszerűbb megoldás kis veszteséget vállalva elfogadni a szerződésmegszüntetési lehetőséget, biztosan vannak, lehetnek olyan érintettek, akik ezt különböző okokból nem tudják vagy nem akarják megtenni. Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezt a problémát hivatott orvosolni.

(12.20)

Miért fontos ez? Az Astra Biztosító magyar fióktelepe a csőd óta nem fogad és nem fizet kárigényeket. A román kártérítési alap ugyan ígéretet tett arra, hogy a felszámolási eljárás során a 100 ezer eurós, vagyis a mintegy 31 millió forintos káronkénti határig rendezi majd a hozzá forduló magyar ügyfelek kárait, de ennek időpontjáról, módjáról, a kárügyintézés részleteiről, várható nyelvről semmilyen információ nem áll rendelkezésre. Annyit lehet tudni, hogy a díjfizető ügyfelekkel szembeni károk rendezésére a biztosítónak a felszámolás elrendeléséig, illetve a román törvények előírása szerint ezt követően egy átmeneti időszakig - ez lényegében az ügyfélszerződések fennmaradásának időpontját jelenti - van kötelezettsége. Az e célra létrehozott romániai és magyar garanciaalapok normál esetben csak ezt követően vennék át a kártérítési feladatokat, vagyis rendkívül bizonytalan a lakás- és a casco biztosítási károk megtérítése, nagyobb értékű ingatlanok vagy járművek esetén pedig még a 31 milliós kártérítés is kevés lehet.

A kötelező gépjármű-biztosítások esetén sajnos még ennél is rosszabb a helyzet, ott ugyanis előfordulhat, hogy az esetleges hosszú átfutási idő miatt majd joggal türelmetlenné váló hazai károsultak a jog adta lehetőségeikkel élve közvetlenül majd a károkozókval szemben, vagyis az astrás ügyfeleken követelik milliós káraik megtérítését a biztosító helyett. Ebben a bizonytalan helyzetben játszik egyfajta hídszerepet a Magyar Biztosítók Szövetsége, amely a kártalanítási számlán keresztül megelőlegezi a magyar kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási károkat, ezáltal a kárrendezés és a kifizetés folyamatosan biztosítható. Ennek pénzügyi fedezete a Mabisznál rendelkezésre áll.

Tisztelt Országgyűlés! A mostani gyors törvényhozási reakció többek között annak is köszönhető, hogy a Mabisz szoros munkakapcsolatot ápol a biztosítói szakmával kapcsolatba kerülő összes szervezettel, különösen a kormányzati és a felügyeleti szer-

vekkal, így a Nemzetgazdasági Minisztériummal és a Magyar Nemzeti Bankkal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztőkhöz hasonlóan én is arra buzdítanám képviselőtársaimat, hogy a kellemetlen helyzetbe került emberek helyzetét gyorsan tegyük rendbe, és mihamarabb oldjuk meg ezt az ügyet. Minderre tekintettel kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mengyi Roland képviselő úr. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, amely alapvetően helyes irányba visz. A Jobbik Magyarországért Mozgalom kezdettől fogva mondja, hogy minden olyan törvényjavaslatot támogat, amely előremutató és semmi olyat, amely nem. Jelen pillanatban is egy olyan javaslat van előttünk, amivel egyet tudunk érteni.

Azt viszont sajnálatosnak tartjuk, hogy a kormánypártok nem támogatják azokat a módosító javaslatokat, amelyeket a Jobbik Magyarországért Mozgalom pusztán jobbító szándékkal nyújtott be. A Törvényalkotási bizottságban vita is alakult ki ezzel kapcsolatban közöttünk. Elég furcsának tartom azt, hogy ebben a bizonytalan jogi helyzetben, amikor egy biztosító tönkremegy, az a kötelező felelősségbiztosítás károsultjainak - azoknak, akik ezt vennék igénybe - szinte a legrosszabb, hiszen nem ők kötötték meg a biztosítást, hanem valaki más, és annak a biztosításán keresztül, aki a kárt okozza, hogyan tudják majd igénybe venni a kártalanítást. Ez nagyon fontos kérdés, és nagyon helyes, hogy ez törvényi szabályozásra kerül, és pontot is tudunk tenni ennek a végére. Tehát kialakul egy bizonytalan jogi helyzet, amelyen egy törvénnyel tudunk javítani. A Jobbik Magyarországért Mozgalom a törvénymódosító javaslatokhoz nyújtott be olyan további módosító javaslatokat, amelyek pontosan ezt a bizonytalan jogi helyzetet próbálják biztosabbá tenni.

Miről is beszélünk? Jelen esetben az Astra Biztosító szerződő felei, akik náluk tartották a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításukat, azzal a problémával állnak szemben, hogy kapnak egy értesítést arról, hogy szeptember 30-ig új szerződést köthetnek, és felmondhatják a régi szerződést. Azonban semmilyen garancia nincs arra, hogy ezt az értesítést valóban meg is kapják. Mi éppen ebben kívánunk segíteni. Képviselőtársaimmal beszélgettünk olyan emberekkel, állampolgárokkal, akiket ez érint, és egy részük tudott erről, egy másik részük viszont nem tudott erről. Nyilván nagyon jó az, hogy a biztosítási felügyelet honlapján kötelező kitenni azt, hogy az Astra Biztosító engedélyét visszavonták. Igen ám, de megkérdezem, kik azok az állampolgárok, akik rend-

szeresen olvassák a biztosítási felügyelet honlapját. Én azt gondolom, hogy a társadalom 99 százaléka nem olvassa azt, sőt egy jó részük nem is tud arról, hogy a román Astra Biztosító milyen helyzetbe került, hogy az engedélyét visszavonták, a működési feltételei nincsenek meg. Erről nem is tudnak.

Ezért tettük azt a javaslatot, hogy a kézbesítés szabályai szerint kötelező lenne az értesítés, ami ellenőrizhető lenne, és erre lenne egy nyitva álló 15 napos határidő, a válaszra pedig egy 8 napos határidő, amely megfelelő törvényi biztosíték lenne minden magyar állampolgár, minden állampolgár számára arra, hogy egyáltalán tudomást szerezzen a tájékoztatásról - hiszen így kötelező jelleggel mindenki tudomást fog szerezni róla -, és megkapja azokat a pontos határidőket, amiket betartva lépni tud, és el tudja kerülni azt, hogy a kötelező felelősségbiztosítása megszűnjön, s ezáltal biztosítatlanná váljon a személygépkocsija, ami nem is neki fog nagyobb problémát jelenteni, hanem nyilván annak, akinek ő kárt fog okozni.

A Törvényalkotási bizottságban a vita során összesen annyi hangzott el a jobbikos módosító javaslattal kapcsolatban, hogy az eredeti törvényjavaslat komplexebben szabályozza ezt a kérdést. Én meg azt gondolom, hogy éppen a Jobbik módosító javaslata a komplexebb, az biztosít megnyugtatóbb szabályozást. Ennek pont az a lényege, hogy egy bizonytalan jogi helyzetben, amire egyébként a törvényjavaslat is jó, mert annál biztosabb jogi helyzetet teremt, mint amilyen volt az eredeti bizonytalan helyzet, de a Jobbik ezt még jobbra tenné ezzel a módosító javaslattal. Furcsának tartjuk, hogy ebben semmiféle támogatást nem kaptunk, és sem Tállai államtitkár úr, sem a helyettes államtitkár úr részéről igazából nem kaptunk szakmai magyarázatot arra, hogy miért nem jobb egy sokkal biztosabb jogi helyzet az adott pillanatban. Ezért kértük a törvénymódosító javaslatunk támogatását.

Köszönöm szépen a figyelmet. Z. Kárpát Dániel képviselőtársam folytatja majd. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. De mielőtt megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, és mielőtt még Gúr Nándor ügyrendben jelentkezne, tájékoztatom Gúr Nándor jegyző urat és az Országgyűlést - akiknek a felfüggesztett napirenddel kapcsolatban volt kétperces, illetve nagyobb terjedelmű felszólalási szándékuk -, hogy amikor erre sor kerül, az ülést vezető elnök meg fogja kérdezni, hogy fenn tartják-e a felszólalási szándékukat. Köszönöm.

Most adom meg a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magam is értetlenül állok az előtt, hogy ha a kormányzat végre letesz egy jó irányú javaslatot az asztalra, akkor miért nem hajlandó támo-

gatni, befogadni vagy akár plagizálva a saját neve alatt benyújtani egy ugyanolyan tartalmú módosító javaslatot, mint amivel rendezni szeretnénk egy elképesztően komoly helyzetet. Tehát azt szeretnénk elérni, hogy fedezetlenül önhibáján kívül ne maradhasson senki.

Adott a kérdés egyébként, hogy kié a felelősség ebben az egész kérdéskörben, hiszen pont amikor kodifikációs vezető munkatársainkkal beszélgettünk a témáról, nyílt titok, hogy fél éve cikkezik a sajtó arról, ami az Astra Biztosítónál és egyáltalán ebben a szegmensben készül, és az is nyílt titok, hogy a Magyar Nemzeti Bankhoz kerülő fogyasztóvédelmi jogszabályok tudatában elvárható lett volna az, hogy az amúgy tönkrevetett fogyasztóvédelem valamilyen úton-módon valamilyen eszközrendszerrel fellépjen. Tehát nemcsak az szimbolikus, hogy önök megszüntették az önálló Fogyasztóvédelmi bizottságot, amit beintegráltak a Gazdasági bizottságba, ezáltal a terület súlyát a szimbolizmus jegyében is csökkentették, de sajnos a fogyasztóvédelem egész rendszere gyengül, sorvad, azok a részei is, amelyek az MNB alá kerültek be.

Itt megszaj egy szóval megemlítenünk az MNB-nek azt a politikáját, amely adott esetben látszólagos befektetésekkel, ingatlanvásárlásokkal operál, és újfent fel kell hívunk a figyelmet arra, hogy mennyire katasztrofális politika ez hosszú távon, hiszen ha prociklikus hozzáállással gondolkodunk, a recesszió idején, amikor a tartalékokból kellene valamit visszatennie az MNB-nek, akkor mi az, ami a legnagyobb értékvesztést éri el. Hát pontosan az ingatlan, pontosan azok a típusú beruházások, amelyekbe önök most bepakolják ezeket a pénzeket, és amelyekhez a legnehezebb hozzányúlni a szükség óráján.

Ezért most is arra szólítjuk fel önöket, hogy ne az alternatív tevékenységek felé vigyék el az MNB-t, inkább a fogyasztóvédelem rendszere fölé egyfajta védőernyőt biztosítsanak, és építsék újjá azt, amit az utóbbi években leromboltak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, az a furcsa helyzet áll elő, hogy nagyon sok mindenben egyetértünk, itt pedig arra kérem a kormány képviselőit és a tisztelt kormánypárti képviselőtársaimat is, hogy a kritika mögé ne lássanak bele most olyan politikai célzatot, ami nincs benne.

Tehát ezek a jobbító kritikák inkább azért vannak, mert egy olyan helyzettel szembesültünk, amivel, úgy gondolom, nem gyakran vagy talán még soha nem szembesült egy bizonyos szektor. Amikor

törvényt kell módosítani, mert 170 ezer gépjárműtulajdonos, aki biztosította a gépjárművét, biztosítás vagy fedezet nélkül marad, a káresemények természetesen ettől még megtörténnek. Hogy hogyan kell kezeljük ezt a helyzetet, úgy gondolom, ebben mindenkinek lehetnek olyan javaslatai, amit akkor is el lehet fogadni, ha bármilyen párt színeiben politizál valaki, hiszen ezt a helyzetet, még egyszer mondom, meg kell oldani.

Mi sem tartjuk elegendőnek azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank, illetve a Mabisz honlapján szerepeljenek ezek a közlemények. Nyilvánvalóan rendelkezésre állnak olyan statisztikák is, amelyek bemutatják, hogy ezekhez a honlapokhoz képest más honlapokat mennyivel gyakrabban látogatnak meg az érdeklődők. És természetesen azt is tudjuk, hiszen mi is halljuk a rádióban, látjuk a televízióban, a hirdetések azért tényleg elérkeznek oda, hogy meg lehet őket hallani. A kérdés az természetesen, hogy mindenki pontosan tudja-e, hogy mit kell tenni ebben az esetben.

Mi úgy gondoljuk, nemhogy napok, de talán hónapok is eltelhetnek addig, ameddig minden egyes biztosított fog arról értesülni, hogy az Astra Biztosító már nem látja el azt a feladatot, amire ők szerződést kötöttek. Mi úgy gondoljuk, hogy ez nem elegendő, bár most hallottuk Galambos képviselőtársam előadásában, hogy levelet küldött a biztosító.

Az lehet, hogy küldött levelet a biztosító, abban nem vagyok biztos, hogy ezt megkapta mindenki. Másfelől pedig önök írták bele ennek a jogszabálynak az indoklásába, hogy mintegy négyezren akkor vettek arról tudomást, akkor észlelték, hogy a biztosítójuk már nem áll helyt az általuk okozott kárért, amikor már bekövetkezett a káresemény, és nekik szóltak, hogy ez a biztosító már nem fog önök helyett fizetni.

Úgy gondolom, egyetértve egyébként az előttem szóló képviselőtársammal, hogy az MNB a kötvénynyilvántartó adatai alapján egészen nyugodtan elláthatná azt a feladatkört, ami ilyenkor akár információval, akár egyéb, a fogyasztóvédelmet segítő és a biztosítottakat segítő feladatokat látna el. Ebben nagy segítségére lehetne annak a 170 ezer kötvényesnek, aki biztosítást kötött, és most nem áll helyette helyt ez a biztosító.

Nem rendelkezik azonban az egyéb ügyfelek helyzetéről ez a jogszabály, itt a cascóról beszélek vagy éppen az ingatlanbiztosításokról. Ugye, az indoklás szerint más biztosítást is köthetnek, hallottuk is ezt a korábbi megszólalásokban. Viszont, ha valamilyen, bármilyen folyamatban lévő ügyük van, vagy éppen véletlenül nem kötnek másik biztosítást, erre nem gondol a törvényalkotó. És ha ott bármilyen káresemény van, akkor, mondjuk, a romániai garanciaalappal, nyilvánvalóan hiteles fordításokkal, iszonyatosan drágán és nagyon körülményesen lehet csak eljárni.

Úgy gondolom, hogy ez még belekerülhetne vagy belekerülhetett volna ebbe a jogszabályba.

Még egy dolgot persze el kell mondani. Kormánypárti képviselőtársaimtól is hallhattuk, korábban is hallhattuk ebben az ügyben, hogy miért nincs egy uniós biztosítási alap. Itt persze föl kell vagy föl lehet tenni a kérdést a kormányzat szereplőinek, hogy milyen lépéseket tettek ez ügyben, kit kerestek meg az Európai Unióban, melyik főigazgatóságot keresték meg ezzel a kezdeményezéssel. Úgy gondolom, az látszik ebből az ügyből mindenféleképpen, és ahogyan Galambos képviselőtársam is gyorsan kijavította magát, nekünk is mindig érdemes, azt mondta, hogy idegen ország, aztán rájött, hogy ez nem így van, hanem csak más ország, hiszen egy velünk szomszédos országról beszélünk, ami nem idegen, hanem más ország.

A diplomáciában az ilyesmikre sokat adnak. Az elmúlt időszakban a magyar diplomácia nem a legszebb napjait éli, a magyar diplomácia, úgy gondolom, most azokat a napokat éli, amikor nincsen olyan körülöttünk lévő ország, velünk határos ország vagy éppen európai ország, amelyről ne lenne valami végtelenül határozott és nagyon-nagyon lesújtó véleménye a magyar kormányoknak. Úgy gondolom, ez eredményezi azt is, hogy Romániában a mi diplomataink azt nem tudják elérni, hogy 170 ezer biztosított érdekeit megfelelőképpen lehessen érvényesíteni. Értjük mi, hogy megromlott a viszony, értjük mi, hogy Románia egyébként tényleg az európai uniós jogszabályok tekintetében nem körültekintően, sőt azokat megszegve jár el, ezért nekünk törvényt is kell módosítani. De abban a kormányoknak kell segíteni a mi diplomatainkat, hogy legalább olyan viszonyt lehessen ápolni egy szomszédos országgal - nem idegen országgal, egy szomszédos országgal -, hogy egy ottani biztosítónál tudják érvényesíteni 170 ezer biztosított érdekét.

A törvényjavaslatot, azért, mert jófelé mutat és a probléma megoldása felé mutat, a Szocialista Párt frakciója is támogatni fogja. Mindenképpen meg kell oldani 170 ezer ember problémáját. Ugyanakkor azért fel kellett hívnunk a figyelmet azokra a hiányosságokra és arra a diplomáciai helyzetre, amiben most vagyunk. Itt nem nagyobb dologról van szó, mint egy biztosítási kötvényről vagy éppen 170 ezer biztosítási kötvényről, diplomáciailag jelenleg ezt nem tudja kezelni ez az ország.

Természetesen támogatni fogjuk ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportnak 3 perc 28 másodperc maradt. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Van egy olyan aspektusa is ennek az egész ügynek, amit nyugodtan kimondhatunk: az Astra biztosító összes ügyfele károsultnak tekinthető. Hiszen kárt szenvedtek már csak azzal is, hogy egy

ügyintézését kellett elvégezniük, kellene elvégezniük az elkövetkezendő időszakban. Az is óriási probléma szerintem, hogy itt a felelősséget egyértelműen ezekre az emberekre hárítják. Úgy is mondhatjuk, hogy zsarolják őket. Hiszen a következő helyzetbe kerülnek ezek az emberek. Amennyiben október 1-jei hatállyal nem tudnak új szerződést kötni, akkor a biztosítási törvény alapján addig, amíg meg nem kötik ezt a szerződést, ezekre a napokra magas fedezetlenségi díjat kell majd fizetniük.

Tehát bele vannak szorítva egy határidőbe, viszont kapnak az Astra Biztosítótól egy levelet, amely levélben a következő szerepel: „A közös megegyezéssel történő megszüntetés elfogadásával ön tudomásul veszi, hogy a fióktelep nem jogosult biztosítási díj visszatérítésére.” És utána alá kell írni, hogy elfogadom, hogy közös megegyezéssel megszüntetem ezt a szerződést. Van jó pár olyan biztosított, aki egész évre kifizette a biztosítási díjat, és ezeknek az embereknek a biztosítási díja minden valószínűség szerint el fog veszni. Ha párhuzamot kívánok vonni, mondjuk, a Quaestor-károsultak és az Astra Biztosító károsultjai között, akkor érthetetlen számomra, hogy addig, ameddig egyébként helyesen a Quaestor-károsultakkal foglalkozott a kormány, holott azok a pénzek, egyébként kockázati pénzek voltak, kockázati tőke volt, és megpróbálta, hogy ne szenvedjenek kárt ezek az emberek, akkor miért nem lép a kormány abban az esetben, amikor benne van a nevében: kötelező felelősségbiztosítás. Ez azt jelenti, hogy törvény által garantáltan kellett nekik felelősségbiztosítást kötniük, kifizették egy évre ezt a pénzt, és innentől kezdve semmilyen garancia nincs arra, hogy visszakapják.

És itt jön be az, amiről már képviselőtársaim is beszéltek, hogy kinek a felelőssége, hogy ez a helyzet kialakulhatott. Azért csak kellene találni valamilyen felelőst egy olyan államban, amely állam normálisan próbál meg működni. És itt egyértelműen megállapítható, hogy a Magyar Nemzeti Banknak igenis óriási felelőssége van. Hiszen azt mondja a biztosítási törvény: „Amennyiben az MNB úgy ítéli meg, hogy a jogszabálysértő helyzet fennállása súlyosan veszélyezteti a biztosítási piac biztonságát, illetve az ügyfelek érdekeit, a fentiek mellőzésével közvetlenül is intézkedhet az új biztosítási szerződések létrejöttének megakadályozása érdekében.” Na most, már 2013-ban, tehát két évvel ezelőtt lehetett olvasni arról, hogy az Astra nem szabályszerűen működik. Az MNB pedig, valljuk be, nem lépett időben.

Ez alapján szerintem ismét egyértelműen meg lehet állapítani a mulasztást. És éppen ezért, mivel a Magyar Nemzeti Bank mulasztása megállapítható, el kellene gondolkozni képviselőtársaimnak azon, hogy milyen módon fogjuk tudni megakadályozni azt, hogy azok az ügyfelek, akik előre kifizették a biztosítási díjat, ne szenvedjenek kárt, és valamilyen úton-módon visszakapják ezt a befizetett díjat. Nem, azt mondták a Törvényalkotási bizottságban a kormány

részéről, hogy majd a román állammal szemben vagy az ottani szervezetekkel szemben érvényesíthetik az igényüket. Nem hiszem, hogy 10-15-20 ezer forintért valaki pereskedni fog, mondjuk, a román szervekkel.

Ezért azt mondom, hogy ne szenvedjenek kárt ezek az emberek, önöknek kellene lépni, hiszen önök vannak kormányon. Valahogy ezeket az embereket kártalanítsuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* A képernyőn jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Jelzi, hogy igen. Galambos Dénes képviselő urat illeti a szó.

(12.40)

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A Jobbik képviselőcsoportja részéről érkezett felvetésekre, amelyek visszautalnak a Törvényalkotási bizottság ülésén elhangzottakra, szeretnék reagálni.

Továbbra is fenntartom azt, ami elhangzott a bizottsági ülésen, fenntartom az előterjesztők nevében a törvényjavaslatot, amelyet benyújtottunk, és amely a bizottsági javaslat alapján egy módosító javaslattal kiegészítve került az Országgyűlés elé.

Komplexebben, átfogóbban rendezi a kérdést, és nem gondolnám, hogy a Jobbik javaslatával ezt a komplexitást át kellene törni, vagy hogy ez a hipotézis megdőlné. Önök azt gondolják talán, hogy ez csak úgy rendezhető, ha a javaslatuk nyer elfogadást, mi azonban úgy látjuk, hogy így is koherens a törvény és annak rendelkezései, amelyek alapján lehetőségük van az ügyfeleknek a kárrendezésre. Ezt döntően a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási viszonylatban mondom. A TAB ülésén elhangzott helyettes államtitkári érvelést osztottuk tehát, és azt továbbra is elfogadjuk.

Még Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy az MNB-ingatlanügyeket ne keverjük össze az MNB fogyasztóvédelmi tevékenységével. Erre a részére nem is kívánok reagálni. Egyébiránt áttérve a nyilvánosságra és az értesítésre, az MNB honlapján és a Mabisz honlapján is kiemelt helyen szerepel az a felhívás, hogy az Astra-károsultaknak mi a teendője. Cáfolom azt, hogy nincs megfelelő információja az ügyfeleknek, hiszen e két honlapot csak el kell olvasni. *(Mirkóczki Ádám: Mert mindenki az MNB honlapját nézi!)* Ha nem, azt gondolom, az nem róható az állam hibájára. E tekintetben tehát nem tartom elfogadhatónak összekeverni az MNB felügyeleti, fogyasztóvédelmi tevékenységét az ingatlanügyekkel.

Szakács László képviselőtársam említette: az idegen állam joghatósága. Lehet, nem mondtam végig a szót, de én nem politikai értelemben használtam ezt a kifejezést, hanem joghatóságot értettem alatta. Hogy ezt az előterjesztői hozzászólásban más államként határoztuk meg, csak a publicitás kedvéért tettük, de az idegen állam joghatósága egészen más, mint az idegen állam. De ebbe a vitába ne menjünk bele. Azt gondolom, hogy nem minősítése volt a szomszédos államnak.

Kérem, hogy a vita lezárása után fogadják el ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Galambos képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az elfogadott napirend szerint a határozathozatalokra legkorábban 13 óra 15 perckor kerülhet sor, ezért addig szünetet rendelék el.

(Szünet: 12.43-13.20)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Schmuck Erzsébet és Földi László)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni.

Tisztelt Országgyűlés! Most napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes polgári és büntetőügyekben eljáró bíróságok illetékességéről szóló T/6244. számú törvényjavaslatról történő döntés és a zárószavazás.** Emlékeztetem önöket, hogy múlt héten a törvényjavaslat sürgős tárgyalásáról döntöttünk. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6244/10. számon, összegző jelentését pedig T/6244/11. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 6. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 6. számú módosító javaslat Bárándy Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 50 igen szavazattal, 112 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6244/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 138 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6244/13. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 136 igen szavazattal, 26 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással összefüggésben egyes biztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló T/6353. számú törvényjavaslatról benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** Emlékeztetem önöket, hogy mai döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házszabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6353/4. számon, összegző jelentését pedig T/6353/5. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6353/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6353. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **bizottsági taggá történő választásra** tett javaslatról döntünk. Az Országgyűlés elnöke személyi javaslatot terjesztett elő S/6391. számon. Ebben azt javasolja, hogy a Népjóléti bizottságba Hirt Ferenc helyett Zombor Gábort, a Vállalkozásfejlesztési bizottságba Kara Ákos helyett Hirt Ferencet a bizottság tagjává választassa meg. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 163 igen szavazattal, egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt nem tudnak részt venni az Országgyűlés további munkájában, szíveskedjenek

csendben elhagyni az üléstermet. Akik pedig maradnak, kérem, szíveskedjenek helyüket elfoglalni.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6290. számú törvényjavaslat, valamint a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/6291. számú törvényjavaslat együttes általános vitájának folytatása a lezárásig.**

Emlékeztetem önöket, hogy ma délelőtt sor került az előterjesztői nyitóbeszédre, a vezérszónoki felszólalásokra, és az előre jelentkezett felszólalók is ismertették álláspontjukat, majd az ülésvezető elnök a vitát elnapolta.

Megkérdezem, hogy a felszólalásra korábban jelentkezett képviselőtársaim közül kíván-e még valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnálom, hogy az előző körben fel kellett függeszteni, mert akkor abban a közegben voltunk, akik végigtárgyaltuk majd nem a napirendi pontot, és utána pedig egy félórás szünetet ültünk végig, nagyjából be tudtuk volna fejezni. De így fogadtuk el a mai nap forгатókönyvét, úgyhogy eszerint kellett nyilván az elnöknek cselekednie.

Emlékeztető jelleggel térek vissza így a napirendi pont tárgyalásához, és azzal szeretném kezdeni, hogy nyilván az, amikor két embernek, adott esetben Lázár úrnak és Rogán úrnak a személyes kapcsolata, a személyes viszonyuk határozza meg a történet alakulását, akkor az nem igazán jó. De nem azt akarom ebből kihozni, hogy ők milyen viszonyban vannak vagy hogyan viseltetnek egymás iránt, hanem sokkal inkább azt a részét akarom erősíteni, hogy a törvénykezési menetrendet képviselőtársaim is ismerik, tudják, amikor elfogadtuk, akkor ebben a törvénykezési menetrendben sehol nem szerepelt még az árnyéka sem annak, hogy itt kormányzati átalakításra kerül sor, új minisztérium életre hívására kerül sor.

(13.30)

Persze, az élet hozza a folyamatok alakulását, de azért ha egy tervszerű előregondolás van ezekben a dolgokban, akkor azt gondolom, hogy lehetett volna egy hónapra előre látni azt, hogy körülbelül mit akar a miniszterelnök, vagy hogyan akarja adott esetben feloldani azokat a személyes ellentmondásokat vagy épp egyet nem értéseket, amelyek kapcsán egy új minisztérium életre hívását kívánja megtenni.

Mindegy, a lényeg a dologban, hogy a pozícióért való harc és a hatalom megmarkolásáért való küzde-

lem azt hozta, ami most itt ebben a törvénytervezetben élénk tárulkozik, hogy vélhetően Rogán képviselőtársunk el fogja nyerni majd ennek a minisztériumnak a miniszteri posztját, és ezáltal gyakorlatilag abba a helyzetbe kerül, hogy Orbán Viktor közvetlen közelében folytatja majd munkásságát. A dolog lényege gyakorlatilag az, hogy ez a politikai koordináció, amiről szó esik, mondhatni, ez propagandatevékenység, propagandaminisztérium életre hívását teszi meg. A feladatot már eddig is ellátták, forrást már költöttek rá rengeteget, sőt aki akarta, az látta is, hogy hogyan mosódik össze a kormányzati kommunikáció és a párt, a Fidesz kommunikációja, és a finanszírozási háttere meg hogyan rajzolódik meg. Ezt most keretek közé, ilyen típusú keretek közé teszik.

Ami talán fájdalmas ebben a történetben, az az, hogy ezt úgy teszik meg, hogy gyakorlatilag a költségvetésen belül semmi nem igazolódik vissza ebből, mármint nem látszik ebből. Gyakorlatilag a kormányzat hatáskörébe utalja ez a törvénytervezet azt, hogy majd döntsön arról, hogy milyen finanszírozási háttér lesz e mögött a szervezeti egység mögött. Megtehető, tehát én nem azt kifogásolom, hogy nem tehető meg, hanem azt, hogy azért a parlamentnek az ellenőrző szerepe akkor domborodik ki, ha van egy új jogcím, és az új jogcímhez tartozóan tisztán és világosan lehet látni azt, hogy hol vannak azok a források, miből keletkeznek azok a források, milyen nagyságrendet képviselnek azok a források, amelyek gyakorlatilag a működés feltételeit fogják biztosítani.

A másik, ami szervezetenként egy kicsit katyvasz jelleget ölt, az az, hogy az egyik paragrafusban úgy tűnik, mintha a miniszter irányítaná a saját miniszterelnöki kabinetirodájához tartozó kabinetet és ezen belül magát a szervezési kabinetfőnököt, a másik passzusban az köszön vissza, mintha a szervezeti kabinetfőnök a miniszterelnök közvetlen irányítása alatt működne, tehát igazából tisztázatlannak érzem a beterjesztett törvénytervezetet e tekintetben. Érdeemes lenne tisztázni, hogy akkor most ki is a szervezeti kabinetfőnök főnöke, a miniszter vagy a miniszterelnök. A miniszter ilyen értelemben majd csak egy ilyen megcímzett bábként fog ott állni és a miniszterelnök teszi azt, amit jónak lát, vagy tényleg valójában a miniszter az, aki diszponál ezekben a kérdésekben?

Persze, nem csodálkozom én semmin, mert ha megnézzük a múlt tevékenységét, akkor, ha a haveroknak, a pereputtynak, bárkinek forrásra volt szüksége, akkor csináltak olyan közbeszerzéseket, amelyeket nem csináltak, vagy éppen azt kell hozzátennem, hogy olyan folyamatokat gerjesztettek, amelyek egyközbeszerzések voltak. Ezzel azt akarom érzékeltetni, hogy tők mindegy ilyen értelemben, hogy ki irányítja az általam előbb felvetett szervezeti kabinetfőnököt, a végcél valójában úgyis az, meg a megvalósulási forma, hogy az lesz, amit a miniszterelnök majd érvényesíteni kíván.

De ugyanez igaz - idézőjelbe teszem - az ország kiárusításával kapcsolatos tevékenységhez illesztetten is. Itt már szó esett a vitában az V. kerületi ingatlanok elidegenítéséről, a letelepedési kötvényről meg sok minden egyéb másról, nem kívánok ismétlésekbe bocsátkozni, csak jelezni szeretném, hogy ezek megint csak azt a gondolkodást alapozzák meg, hogy itt mintha egyfajta központi utasításra működnének ezek a történetek, és mindegy, hogy ki van középen, ki van a köztes lépcsők adott fokán, a miniszterelnök, ha valamilyen folyamatot elindít, elrendel, megkíván - teljesen mindegy, milyen fogalmakat fogalmazunk meg -, akkor ez így fog teljesülni.

Azt akarom csak mondani, hogy persze, úgy látom, hogy hálás is a miniszterelnök, mert ha valaki teljesít, azt teszi, amit ő elvár, akkor, ha kell, akkor bársonyszéket tol alá. Nem tudom, hogy ez-e a legjobb formátum, így kellene-e cselekedni, hogy mi ez, valójában kormányzati szerkezetátalakítás-e, vagy mondhatnánk, hogy a frászt, dehogyan. Nem az! Ez nem más, mint a haverok kölcsönös kiszolgáltatásáról szól, vagy az idézőjelbe tett kielégítéséről szól. Mondom, ami szegényletes számomra, az az, hogy a 2015. évi költségvetés módosításának az indoklásában, ha megnézik - nézzék meg, képviselőtársaim, nem hiszem, hogy oly sokan elolvasták kormánypárti oldalról, javasolom, tegyék meg -, az általános indoklás és a részletes indoklás összesen négy és fél sorból áll - négy és fél sorból -, és szó szerint megegyezik egymással. Értik, az általános és a részletes indoklás négy és fél sorból áll, és szó szerint megegyezik egymással. Mondom, az új fejezet megtalálása, létrehozása nyilván hozza az új költségeket, amiről a kormány kíván saját hatáskörben dönteni. Ez nem jó azért, mert a parlament nem látja, nem láthatja, hogy mit mennyiért, honnan, miképpen kíván megteremteni a kormány.

Ami ehhez illetően és a vitában elhangzottakhoz kapcsolatosan még elengedhetetlen fontossággal bír, hogy elmondjam: akkor, amikor nem látjuk ezeknek a forrásoknak, a forrásszükségletnek a hátterét, akkor azért azzal tisztában vagyunk, hogy az elmúlt esztendő története alatt mindegy, hogy miről beszélünk, oktatásról, egészségügyről, szociálpolitikáról, munka világról, ezekben a kérdésekben 100 milliárd forintos nagyságrendű forrásokat vontak ki egyenként; az oktatáspolitikában 100 milliárd forintos nagyságrendet; az egészségpolitikában, egészségügyben éves szinten több száz milliárd forintos, 300 milliárd forintos nagyságrendet. De azt is mondhatom, hogy a szociálpolitikában ott, ahol négy és fél millió ember él a létminimum alatt, ahol 2,2 millió ember Magyarországon a dolgozó - idézőjelbe tett - 4 millió emberből létminimum alatt keres; vagy más: 1,3 millióan a NAV kimutatása szerint létminimum vagy az alatti összeget keres, ott lenne tennivaló. Tehát forrásgazdálkodás szempontjából nézve nem a propagandára kellene helyezni a súlyt, ha komolyan gondolják azt, hogy egy tisztas, az embe-

rek érdekét szolgáló tevékenységet kívánnak folytatni, hanem pont azt kellene megerősíteni, hogy azok az emberek, akik ma (*Zaj. - Az elnök cseppet.*) a bér és a jövedelem szintjén olyan szorító feltételek mellett élnek az életüket, mint amilyen mellett, azok élhessék egy picit kedvezőbben a helyzetüket.

Tudják, emlékeznek rá, egymillió új adófizető munkahelyet ígértek az embereknek hat évvel ezelőtt; egymillió új adófizető munkahelyet a gazdaságban. Tudják, hogy ebből nem történt semmi. Azt is tudják, hogy a bérek... - statisztikailag igen, szóval ne legyünk igazságtalanok, statisztikailag igen, mert Magyarországot elhagyta mintegy 500 ezer ember, főleg fiatalok, gazdaságilag aktívak, ezekből száz- ezres nagyságrendben benne vannak a mai statisztikai nyilvántartásokban. A közfoglalkoztatásban 150-200 ezer emberrel van több, és ezek statisztikailag javítják a mutatószámokat, de ezek valójában nem hozamot termelő tételek. (*Dr. Kovács Zoltán: Ez idetartozik? Nem a tárgyról beszél, elnök úr.*)

Igen, államtitkár úr, azért kell hogy erről beszéljünk, mert szoros összefüggésben van mind- azzal, amit nem láthatunk, hogy ennek a törvénytervezetnek a keretei között a létrehozandó minisztérium feltételeinek, finanszírozási feltételeinek a hátterei miből, hogyan és miképpen fognak megrajzolódni. Továbbra is még fokozott módon majd ezekről a felületekről fogják elvenni a forrásokat, és ebből fogják a propagandát csinálni? Nem kellene ezt megfordítani, nem ott kellene forrásokat összpontosítani, ahol az emberek javát szolgálhatják?

(13.40)

Ha már bérlpolitikáról beszélünk, akkor azt is hozzá kell tennem, hogy nézzék meg, s végre egyszer egy kicsit gondolkodjanak el azon, hogy hirdetni ott a plakátokon hirdetik folyamatosan azt, hogy újra nő a minimálbér, és közben kevesebbet érő minimálbér van az emberek kezében, zsebében, mint öt évvel, hat évvel ezelőtt. Szóval, nem a hazugság gyártásában kell szerepet vállalni és ezt kell minél magasabb szintre emelni, hanem az emberek javát szolgáló, az emberek érdekét szolgáló dolgokat kell megtenni.

Mindenképpen hozzá kívánom még tenni, azért, mert képviselőtársam felvetette, ugyan már nem látom a teremben Witzmann Mihály képviselőtársamat, ő azt mondta, hogy miért nem beszélünk a pozitív típusú dolgokról e tekintetben, mondjuk, az államadósság alakulásáról, a foglalkoztatásról vagy a bérekről. Elmondom önöknek ebben a 2-3 percben még azt, hogy az államadósság alakulása tekintetében 2010 áprilisában Magyarországon 19 340 milliárd forint volt az államadósság. Most tudják mennyi, ugye? 2015. júniusi adatot használok: 25 258 milliárd. Ez az államadósság közel 6 ezer milliárd forinttal több - közel 6 ezer milliárd forinttal több! -, mint

a 2010-es kormányváltáskor volt, s közben önök elkoboztak 3000 milliárd forint magán-nyugdíjpénztári megtakarítást, közben több mint 50 új vagy megemelt adót vezettek be, és közben 27 százalékos áfakulccsal megy az ország; tudjuk, hogy 1 százalék áfa 100-120 milliárd forintos nagyságrendű bevételt hoz. Ilyen értelemben azt kell hogy mondjam, hogy az államadósság nem 6000 milliárd forinttal több, hanem több mint 10 000 milliárd forinttal több, mint amennyi volt 2010-ben. Akkor Witzmann képviselőtársamnak üzenem innen, hogy akkor nézze meg, mit tettek e tekintetben. De hogyha ezt lefölszöm, enélkül számolok, akkor is 6000 milliárddal több államadóssággal kell ma számolni, mint 2010-ben.

A foglalkoztatás kapcsán mindig azt papolják, hogy többen dolgoznak ebben az országban. Igen, többen dolgoznak, hogyha a gazdasági menekülteket is, akiket innen elüldöztek, beleszámoljuk, mint ahogy teszik önök a statisztikán keresztül, hogyha az éhbéért foglalkoztatott közfoglalkoztatottakat is egyenértékűként számoljuk, olyanként, mint aki adóforintokat termelően a gazdaságban létező munkahelyeket tölt be... - nem azt tölti be, mindnyájan tudjuk, időszakos jelleggel, éhbéért foglalkoztatják őket. Zsiga Marcell mondta, 47 ezer forintból meg lehet élni, néhányan kapcsolódtak mindehhez a történethez. Szerintem nem lehet megélni, sőt abból a minimálbérből sem lehet megélni, ami 5 ezer forinttal kevesebbet ér, mint amennyit 2010-ben ért.

Tehát a foglalkoztatáspolitikát kapcsán még számos egyéb más tényezőt hozzá lehetne tenni, hogy hogyan és miképpen manipulálják ezt a történetet. De ha a berről kell Witzmann képviselőtársamnak még két gondolatot mondanom, akkor szeretném megjegyezni, hogy a közfoglalkoztatotti 47 ezer forint mellett - most már 52 ezer forint - a létminimum kérdéskörét is eltagadják, nem kívánják már megmutatni, egyszerűen azért, mert látják, hogy ez az önök politikájára nézve nem hasznos, hiszen nő az olló a létminimum és a minimálbér között.

A minimálbérnél mondtam, hogy 5 ezer forinttal kevesebbet érő pénzzel a kezükben, a zsebükben mennek haza azok az emberek, akik ezt az összeget keresik meg. És ha a köztisztviselőkre, a közszolgákra, a kormányzati emberekre gondolunk, akkor azért azt is hozzátenném, hogy miközben a miniszter majd felveszi a miniszteri fizetését meg a 30 százalékát a képviselői juttatásnak, aközben hat év elteltelét időszakában a kormány egyetlen alkalommal nem változtatta a köztisztviselői illetményalapot, fillérről forintra 38 650 forint volt hat évvel ezelőtt meg most is.

Ezzel azt akarom csak mondani, ha van forrás, akkor lenne hová tenni; nem propagandaminisztériumot életre hívni és nem a haveroknak miniszteri állásokat alátenni, merthogy nem ez a cél, nem az kellene hogy cél legyen, hanem az kellene hogy a cél legyen, hogy az emberek éljenek elfogadhatóbban Magyarországon. Elnök úr, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A napirendi ponttal kapcsolatosan érdekes volt azért végighallgatni, hogy milyen érvelése is van a kormánynak, illetve a kormánypárti képviselőknek, és két olyan érv ragadta itt meg a fő vonalat, illetve két olyan érv tartozik a fő hivatkozási alapnál egy önálló minisztérium vonatkozásában, ami egyrészt az volt, hogy az öt év kormányzati tapasztalat hozta azt, hogy egy ilyen átalakításra szükség van, a másik, amit Gulyás Gergely említett - azt hiszem, mind a kettő az ő szájából hangzott el -, hogy nemzetközi példák támasztják alá azt, hogy szükség van egy ilyen szintű átalakításra, illetve hogy magának a Miniszterelnökségnek és a miniszterelnök személyéhez, illetve a Miniszterelnökség minisztériumához fűződő feladatokat ily módon kell megosztani.

Nos, amit felvetettek ezzel kapcsolatosan, hogy megilleti a kormányt a szervezetátalakítás joga, az természetesen igaz, és még mondhatjuk azt is, hogy az öt év tapasztalata alapján szűrhetek le ilyen következtetést, és hogy nemzetközi példák is alátámasztják, azonban, ha kicsit jobban szétnézünk, akkor sorolni lehet azokat a minisztériumokat, de én most egyetlenegy olyan minisztérium mellett szeretnék kardoskodni, amelyet szintén alátámaszt az, hogy az öt év tapasztalatának ki kellett volna kristályosítania, hogy önálló minisztériumra van szüksége és a nemzetközi példák is azt támasztják alá, hogy önálló minisztériumra van szüksége, így lehetne például az előttünk fekvő javaslatban egy külön címen az önálló egészségügyi minisztérium is, hiszen ennek is a szakmai érvei, a szakmai indokoltsága megvan.

Nem a Jobbik Magyarországért Mozgalom találta ki, hogy önálló egészségügyi minisztériumra lenne például szükség, hanem a szakma találta ki, ezáltal egyébként rövidebbek lennének azok a kommunikációs utak, amelyek most egy hatalmas áttétellel kerülnek a szakmai oldalról a minisztérium, illetve a minisztérium legfelsőbb döntéshozásához. Így a hosszas áttételek, mint ami a szakmai egyeztetésen akár az államtitkár-államtitkár, miniszter-miniszter-miniszterelnök vonulatban van, egy jóval rövidebb utat adhatna, másrészt egy önálló minisztérium sokkal hatékonyabb szakmai kommunikációt tenne lehetővé, és nem fordulhatna elő olyan eset, mint például tavasszal, de most már nyáron is, illetve már ősszel is, az ápolók ügyében egy folyamatosan húzódozó, lassan haladó megbeszélés, amelyet megbeszélnek olyan és több számú fórum előtt, amelynek a végén semmilyen eredménye nem lesz. Tényleg úgy

tűnik, hogy nagyon komoly munka van benne, viszont az eredménye gyakorlatilag láthatatlan és értékelhetetlen.

Tehát mondhatjuk azt, hogy az öt év tapasztalata alátámaszthatja azt és a szakmának öt éve folyamatos kérése, hogy egy önálló egészségügyi minisztériumra lenne szükség. De alátámasztja az is, hogy olyan jeleket tapasztalunk az egészségügyben, mint az egészségügyi intézmények adósságának a felszaporodása. Gyakorlatilag 80 milliárd, bár amikor megkezdték az év eleji adósságtörlesztést, akkor már a 80 milliárdot is meghaladta, 60 milliárdos enyhítés jött be és mégsem 20-ra esett vissza a szám, hanem most 39, illetve a hónap végével 42 milliárd forintnál áll az adósságállomány. De ugyanilyen ötéves tapasztalat az is, hogy az életpályamodell terve is folyamatos kidolgozás alatt van, és állandó ígéretetek vannak 2010 óta szinte évről évre, valaki követeli, valaki ígéri, és nem lesz megvalósítva. Ez is egy olyan ötéves tapasztalat, amiből a kormánynak azt kellett volna leszárnia, hogy Rogán Antal személyes tevékenysége mellé érdemes lett volna egy önálló egészségügyi minisztérium szövegrészt és az ehhez szükséges költségvetési sort is odabiggyeszteni, mert a szakmának ez az egységes kívánalma.

De ami nem az öt év tapasztalatra vonatkozik, hanem nemzetközi kitekintésre is, ha beüti valaki, hogy egészségügyi minisztérium, magyar néven természetesen a Google keresőjében semmit nem fog erre találni, mert ilyen minisztérium nincs. Ellenben, ha beüti mindenfajta létező európai nyelven ezt, akkor azt fogja látni, hogy az Egyesült Királyságtól - amilyen példát egyébként Gulyás Gergely is felhozott, hogy ott hogy működik egy ilyen miniszterelnöki kabineti rendszer, illetve a miniszterelnök személyéhez fűződő miniszteri rendszer -, nos, ebben az Egyesült Királyságban is van egy különálló szerv erre, a department of health, ami gyakorlatilag az ő egészségügyi minisztériumuk, és amely 1988 óta, tehát 27 év óta önállóan működik. Előtte egyébként a társadalombiztosítással együtt felügyelte ezt a területet, most már kifejezetten az egészségüggyel foglalkozik; tehát egy 27 éves töretlen hagyománya van.

Tehát ha szeretnénk új és a kormány által kedvelt nyugati példákat meghonosítani, akkor nyugodtan meghonosíthatjuk azt is, hogy önálló egészségügyi minisztérium lesz. Hiszen egyébként az Orbán-kormány előtt sem kell hogy ismeretlen legyen ez a terep, 1998-2002 között volt önálló minisztérium, és akkor itt jegyezném meg, hogy a szocialistáknak mennyire jó az a felvetése, hogy ők is önálló minisztérium mellett kardoskodnak, amikor ők maguk szüntették meg az önálló minisztériumot 2002-ben kormányra kerülve. Tehát igazából egy olyan dolgot követelnek akkor kormánytól - én úgy gondolom, egy kicsit hiteltelenül -, amit ők maguk egyébként 2002-ben nem osztottak, és 2004-ig egyébként ismételtelen létrehozták és létjogosultságot adtak egy ilyen széttagoltságnak, hogy ne önálló minisztérium legyen.

(13.50)

De nemcsak nemzetközi, nyugati példákkal lehet előjönni. Romániában is önálló egészségügyi minisztérium van, de Olaszországban, illetve Franciaországban és Németországban is saját létjogosultsága van annak a rendszernek, ami egyébként az oktatás mellett talán az egyik legnagyobb olyan rendszer, egy összefüggő, önálló állami rendszer, és ezt a költségvetési felhasználás is mutatja, amelyre mindenképpen kiemelt erőt kell fordítani. Bár úgy látszik, hogy hagyta félrevezetni a „jó állam” jelentésben is megfogalmazott GDP-arányos ráfordításnak a csökkenése a Fideszt, és úgy tűnik, hogy erre alapozzák, hogy egyre kevésbé szükséges egy önálló egészségügyi minisztérium, hiszen nekik sikeresen sikerült végrehajtani azt a tettet, hogy a GDP-arányos költést gyakorlatilag 5,6 százalékról 4,7 százalékra csökkentették. Mindeközben úgy, hogy egyébként ők azt mondták, hogy a GDP növekedett ebben az időszakban. Tehát az egészségügyet gyakorlatilag nem finanszírozzák. Egyébként értjük azt, hogy miért nem szeretnének önálló egészségügyi minisztériumot a Fidesz oldalán, hiszen nemhogy önálló minisztert nem tudnak megnevezni, egy hónapja nem tudnak megnevezni egy egészségügyért felelős államtitkárt sem.

Tehát elhisszük, hogy komoly gondban lennének akkor, amikor azt kellene mondani, hogy ki lesz a miniszter, hiszen magát az államtitkárt sem tudják megnevezni. Tehát gyakorlatilag nagyon nehéz lenne nekik egy megfelelő személyt választani. Egyébként nem nehezebbek ezért semelyik fideszes politikusra, senki nem szeretne egy olyan hajóra felülni, amely évente süllyed el, és gyakorlatilag a bukott egészségügyi politikát a Fideszben testesíti meg, és felirakozhatna arra az egyébként bukott egészségügyi politikusoknak a listájára, ahová, úgy tűnik, egyre kevésbé vágnak már a szakemberek és egyre kevésbé szeretnének odakerülni.

Tehát úgy gondolom, hogy ha az imént felhozott érvekből - és legyen ez az öt év kormányzati tapasztalat - leszárték valamit, akkor eddig helytelenül szűrték le azt, hogy nem kell önálló egészségügyi minisztérium. Igenis kell. Tehát legyen az ötéves tapasztalat, legyen a nemzetközi példa akkor is irányadó, amikor az egészségügyi minisztériumról beszélünk és annak önállóságáról, és ne csak akkor, amikor a hitbizományba Andy Vajnáól Rogán Antalnak adott - ha így nevezhetjük - minisztériumról van szó, működjön akárhány fővel, legyen akárkinek a befolyása. Természetesen ezen most önök nevetnek, de ha véletlenül mégis előkerül majd a későbbi kabinetirodán egy olyan szerződés, ami a két, imént említett személynek a kapcsolatát jelzi, akkor úgy gondolom, majd nem lesz ennyire vidám az arcukon a mosoly.

Tehát mindenesetre azt szeretném alátámasztani, hogy bizony az ötéves tapasztalat, a nemzetközi példák egyöntetűen azt mutatják, és azt indokolták

volna, hogy a jelen törvényjavaslatban ott legyen önálló soron, ott legyen önálló szövegben, illetve a költségvetésben önálló soron egy önálló egészségügyi minisztérium, amelyet, mondom, nem a Jobbik, hanem maga a szakma, az egészségügyi szakdolgozók, az egészségügyben dolgozó emberek, de ezen túl a betegek is követelnek most már öt éve. Szíveskedjenek az ő hangjukat is meghallani! Mi azért vagyunk itt, hogy tolmácsoljuk az ő elvárásait, és amikor ilyen lehetőség van, akkor önöknek is meg kellene hallani az ő hangjukat, és bizony kiegészíteni a minisztériumoknak a sorát egy önálló és a területért felelős egészségügyi minisztériummal. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Rövid, kétperces felszólalásra jelentkeztem két dolog miatt. Az egyik: Lukács képviselőtársamnak szeretném jelezni, hogy igen, a politikában is lehet hibákat elkövetni sajnos. Nekem a személyes álláspontom az a mai napon, hogy bizony az egészségügy megérdemel egy önálló minisztériumot. Bizony, az oktatáspolitikát megérdemel egy önálló minisztériumot. Bizony, a munkaügy, a szociálpolitikai kérdések megérdemelnek egy önálló minisztériumot.

Igen, azt gondolom, hogy ilyen hibákat minden bizonnyal elkövetett adott esetben a Magyar Szocialista Párt, mint ahogy a Jobbik is, aki szűznek tekinti magát, nem büszkélkedik vagy nem áll ki nagyon védeni, mondjuk, olyan EP-képviselőtársait, akik adott esetben kérdőjelessé tették a politikájuk érvényesítését. És ezernyi más példát lehetne mondani.

Sajnos igen, a politikában lehet hibázni. Nem jó, ha hibákat követünk el, de az önök életútjában, rövid életútjában is van ilyen, volt ilyen, meg még lesz is ilyen.

A másik kérdés, amit szeretnék kérésként nagy tisztelettel a kormánypárti politikusok felé megfogalmazni, az az - egy mondattal úgy tudnám megfogalmazni, hogy az az -, hogy ne az önös politikai céljaiknak a teljesülése legyen a középpontban akkor, amikor mondjuk, egy propagandaminisztériumot hívnak életre. Hanem az emberekért való cselekvés, az erősödjön meg önökben.

Higgyék el, nagyobb tartalmat hoz, több támogatottságot hoz önöknek is és mindenki másnak. Egyszerűen azt szeretném mondani, hogy sokkal inkább oda kellene az erőket összpontosítani, ami az emberek érdekét szolgálja. Oda, hogy valós munkahelyeket hívjanak életre, a gazdaságban adóforintokat termelőket, oda, hogy ezeken keresztül jobban fizető munkahelyeket biztosítsanak az emberek számára, hogy ne elhagyják ezt az országot. Ne propagandaminisztériumot hívjanak életre! Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, az adott napirend keretében kíván-e még valaki felszólalni. Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, aki az előterjesztők képviselőjében is válaszolni kíván az elhangzottakra.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A mai vitában a konkrét előterjesztésről nagyon kevés szó esett, ezzel ellentétben sok másról igen, Lázár Jánosról, Rogán Antalról sokszor személyeskedő megjegyzések keretében, vagy akár a kormányt érték nemtelen támadások az előterjesztés kapcsán. Ezeket itt és most vissza kell hogy utasítsam a képviselőtársaknak.

Ami az egyes felszólalásokat illeti, szeretném elmondani, hogy Bárány Gergely, aki már nincs itt, felszólalóként azt mondta, hogy csak az lehessen miniszter, aki képviselő, így van ez a Brit-szigeteken is. Ez esetben ez fennáll, hiszen Rogán Antal frakcióvezető jelenleg is a Fidesznél. És ha visszaemlékezünk a közelmúltra, épp a Szocialista Pártnál kellene rendet csinálni. Emlékezzünk arra, hogy Gyurcsány Ferencet miniszterelnöknek a szocialisták, nem tudom, hányadik kongresszusa választotta, nem volt mandátuma, majd azt követően Bajnai Gordon ideiglenes miniszter szintén úgy került be a parlamentbe miniszterelnökként, hogy nem volt mandátuma. Tehát azt gondolom, hogy ezek nem helyénvaló megjegyzések, még akkor is, ha Gúr Nándor ezt szeretné megmagyarázni, de nem sikerül neki.

Ami a Tóth képviselő úr felszólalását illeti, aki a költségvetési vonatkozásában foglalkozott az előterjesztéssel, nyilván azért vette előre a mondandójában, mert nem volt benn az expozé alatt, tehát nem hallotta azt, amit elmondtam, hogy törvényes, az alkotmánynak, a jogszabályoknak megfelelő az előterjesztés, és ez tartalommal is mind 2015, majd '16 vonatkozásában is kitölthető.

Az pedig, hogy ő a költségvetési szakember, nyilvánvaló, hogy az ő világrekordja inspirálja arra, hogy költségvetési ügyekben megszólaljon, hiszen talán emlékeznek még különösen a pécsiékre, hogy egy nap alatt sikerült neki kétszer is milliós jutalmat felvennie. Ezek után pénzről beszélni, költségvetésről beszélni, és e vonatkozásban a kormányt kárhözvitni, azt gondolom, nem erkölcsös.

Általánosságban felvetődött, hogy az a tárca, amelyiknek nincs minisztere, az nem kellő súllyal képviselteti magát az Országgyűlésben, illetve a társadalompolitikát kevésbé tudja megvalósítani. Ez általában az ágazati, több évtizede fennálló szemléletmódot vetíti elénk, amit akár a jobbikos, akár a szocialista képviselők, akár Schiffer képviselő úr felvetett. Mi ezzel a szemlélettel 2010-ben szakítottunk. Azt mondtuk, hogy összkormányzati teljesít-

ményt várnak el a választók, így jött létre az EMMI, és nem az ágazati szemlélet került előtérbe.

Gondoljunk bele, olyan érvek is elhangzottak, hogy ha nincs sportminisztérium, akkor csökken az olimpiai aranyak száma. Nincs sportminisztérium, jelentem, s mégis nőtt az olimpiai aranyak száma. Ha nincs közlekedési minisztérium, akkor nem épülnek autópályák. Ezzel ellentétben nincs közlekedési minisztérium, mégis épülnek az autópályák. És ugyanez igaz: az egészségügyi minisztériumnak van minisztere, egyébként úgy hívják, hogy Balog Zoltán, itt ül tőlem nem messze. Hogyha egészségügyi kérdésekben netán interpellálják vagy éppen kérdéssel fordulnak... *(Korózs Lajos: Na, akkor nem jön be a parlamentbe!)* Jelentem a szocialista képviselőknek, Őszödön kellett volna így kiabálni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Szeretném még végezetül azt is elmondani, hogy a mi álláspontunk szerint a kormányzati munka irányítása a miniszterelnök felelőssége. Az hangzik el, hogy egyrészt gígarca a Miniszterelnökség, egyfelől az ellenzéki kritikák tüzeben, másik oldalról pedig azt mondják, hogy most miért kell a feladatot megosztani. Hát döntsék el, hogy egyébként mit akarnak! De teljesen mindegy, hogy önök mit akarnak, a miniszterelnök dönt ebben a kérdésben. Szervezetalkotási szabadsága van, ez levezethető egyébként az Alaptörvényből, az alkotmánybírósi döntésből és az ide statuált lehetőségekből.

(14.00)

És szeretném elmondani, hogy talán egy kis történelem: van, aki még nem volt itt a parlamentben, de Korózs képviselő úr nyilván itt volt akkor, amikor mondjuk, 2002 és 2006 között három alkalommal módosította a Szocialista Párt többek között a minisztériumok felsorolását és új minisztériumok kialakítását.

Összességében szeretném elmondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a lehetősége megvan a kormánynak, ezt jogszabályi keretek között, törvényesen fogja a parlament döntése következtében végrehajtani, és minden remény megvan arra, hogy a kormányzati munkát ez csak fokozza, jobba teszi az elkövetkezendő időszakban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm államtitkár úrnak a vitában elhangzottakra adott válaszát. A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kész Zoltán független képviselő: „Európában elszaporodtak Putyin pincisjei” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint egykori fideszes, most elsősorban az új fideszesekhez szólok, akik a polgári értékrendet már nemigen tapasztalhatták meg a Fideszben, hiszen arról 2007-ben mondta el Wermer András egy nagyinterjúban, hogy a Fidesz azt már elhagyta.

Fontos év volt amúgy 2007 a Fidesz szempontjából, és el kell ismernem, hogy Orbán Vikornak nagyon jelentős kérdésekben igaza is volt akkor. Európában bizony elszaporodtak Putyin pincisjei, és ezt már mindenki kezdi veszedelmesnek látni, mondta például kemény szavakkal, de kétségtelen, hogy őt igazolta az idő. Oroszország már akkor is rendkívül tudatosan törekedett az Európai Unió megosztására, a Nyugathoz és az európai értékrendhez esetleg csak szavakban vagy még azokban sem hű kormányok megkörményezésére és az ingatag államokkal a függőség kiépítésére.

Ma már nem is tabu, hogy azóta az egykori Szovjetunióból már sajnos Magyarországon is bevásároltak. A nem túl élénk vita inkább csak ennek a nagybevásárlásnak a mértékéről folyik, hiszen korántsem mindegy, hogy milyen hosszú a moszkvai bevásárlólista és pontosan milyen tételek szerepelnek rajta. Mindenesetre aligha vitatható, hogy az Orbán-rendszer alatt az orosz befolyás nyugtalanítóan jelentőssé vált a magyar közéletben és a nyilvánosságban. Magyarországnak nincs semmi keresnivalója Keleten, mert ott semmilyen babér nem terem számunkra, csak alárendeltség és kiszolgáltatottság - ezt is Orbán Viktor mondta, igaz, még akkor, mielőtt tető alá hozta volna a hazánkat adósságcspadába hajtó szupertitkos és magyar szempontból abszolút elsieltett Paks II. szerződést az alárendeltség és kiszolgáltatottság legfőbb eurázsiai szakértőjével, Vlagyimir Putyinnal.

És ma már egyenesen odajutottunk, hogy a magyar miniszterelnök úgy lobbizik Oroszország érdekeiért a menekültválságról szóló európai uniós csúcson, mintha Moszkva brüsszeli nagykövete lenne. A kardcsörtetésnek pedig az lett az eredménye, hogy elérte, nem visznek el tőlünk 54 ezer embert más országokba. Így védte meg az országot a kormányfő.

Szomorú, hogy a magyar diplomácia irányítói neveltségessé teszik hazánkat a világ szemében. A kormányfő háborús retorikája nemcsak átragadt a tekintélyét veszített Külügyminisztérium vezetőire, de a diplomáciában szokatlanul agresszív és izgatott kapkodást eredményezett. Henry Kissinger ping-pong-diplomáciája után Orbán Viktor jobbkeze, Szijjártó Péter feltalálta a futsal-diplomáciát, amit ráadásul öngólrá játszik. Mint tudjuk, az orbáni világ hagyományos ellenfele az Európai Unió, az Egyesült Államok, illetve a világ nagyobbik része, de emellett immár sorozatosan kapjuk a gólokat a szomszédainktól és egykori szövetségeseinktől is.

Az olasz miniszterelnök éppen most mondta, hogy Magyarország az igazi rizikó Európa számára.

Történelmi mélypontra sikerült juttatni a magyar-horvát viszonyt is, Ausztriát úgy fenyegetjük, mintha 1848-ban lennénk, pedig akkor nem az oroszokkal voltunk. Romániát naponta próbáljuk mőresre tanítani egy infantilis közleményháborúban, amelynek néha már kocsmai hőzöngés jellege van. Még a demokratikus elfogultságokkal nem vádolható Erdogan török államfő is megróttá legjobb tanítványát a szögesdrót-diplomácia miatt. Berlint kinevetjük, hiszen nincs nagy súlya, a lengyelekkel és az ukránokkal pedig már korábban sikerült lebontani a bizalmat a putyini modell iránti rajongással. De emellett kioktatjuk Svédországot, Franciaországot és bárkit, aki szembejön. Egyedül Moszkva és a magyarok nagy barátja, Robert Fico a szövetséges. A szomszédokhoz és az Európához fűződő viszony olyan mértékben megromlott, hogy mindez kellő alapot adhat a miniszterelnök további szögesdrótpítési terveinek, amely előbb-utóbb akár teljes, hétirányú határozat is feltételezhető. Mert egyszerűen ilyen az orbáni gondolkodás logikája és dinamikája. Sajnos nemcsak a magyarok közé emel falakat, hanem teljes mértékben hiányzik belőle az együttműködés kultúrája. Kizárólag a másik lenyomásában hisz, csak hogy, tisztelt hölgyeim és uraim, a szomszédainkkal a menekültválság után is együtt kell majd élnünk.

Végezetül ismét felhívnom az új fideszes képviselőtársak figyelmét arra, hogy a miniszterelnök nemcsak Putyin pincsijeit látta előre pár évre, de már 2007-ben megjósolta az akkor még meg sem kezdődött kormányzásának gigantikus kivándorlási hullámát. A legnagyobb veszélyt az jelenti, hogy tömeges elvándorlás indulhat meg Magyarországról, a legjobb erőink hagyhatnak itt bennünket és azok, akiknek a munkája tartaná felszínén ezt az országot.

A szociális válság azt jelenti, hogy Magyarország újra Kelet felé halad. Az olyan országok felé, mint Oroszország, ahol a legtöbb Rolls Royce-ot adják el, de ahol a szegénység a legszélesebb. De ezekben a szavakban nyilván nincs semmi meglepő, hiszen önök követni tudják ezt a rekordsebességű és soha meg nem álló pörgést ideológiák, nemzeti érdekek és napi PR-ötletek között. Szédítő utazás ez választásról választásra. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Bangóné Borbély Ildikó képviselő aszszony felszólalásától visszalépett. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Varju László független képviselő napirend utáni felszólalásától visszalépett.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Végtelen áradat II.” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor a Jobbik debreceni képviselője,

Kulcsár Gergely leadta az első vészjelzéseket évekkel ezelőtt azon összeütközések kapcsán, amelyek a debreceni, úgynevezett menekültszálló környékén alakultak ki, a szélesebb közvélemény nemhogy nem figyelt fel a problémára, hanem volt olyan kormánypárti képviselő, aki egyszerűen hangulatkelésnek, riogatásnak nevezte azt, hogy a jobbkiosok teljesen jogos módon szóvá teszik, hogy az érkező, úgynevezett migránsok - miközben kontaktusba kerülnek a polgári lakossággal - elképesztő viselkedést tanúsítanak; sokszor nemcsak szabálysértési alakzatban, hanem bizony büntetőjogi kategóriákat kimerítve is sértik a polgári lakosság mindennapjait, érdekeit, objektív biztonságát, illetve szubjektív biztonságérzetét.

Elmondhatjuk, hogy azóta szerencsére a szélesebb közbeszéd tárgyává vált az, amiről beszélünk, az, amiről egyébként szocialista és liberális képviselők még fél évvel ezelőtt is azt mondták, hogy nem létező jelenség migrációs krízisről beszélni Magyarországon, hiszen a kormány kreálja ezt az ügyet, de Magyarországon ilyen ügy sincsen. Szerencsére most már ezek az erők is felébredtek többéves álmukból, és elismerik, látják azt, hogy ami Magyarországot éri, az bizony egy tudatosan, többségében jól szervezett katasztrófa, amely egyszerre egy invázió képében valósul meg, és egyfajta lakosságcsere képét is előrevetíti, ha Magyarország kormánya továbbra sem tud érdemben a több százezres kivándorlás ellen hatni, és hagyja azt, hogy az európai, úgynevezett liberális, egyébként sokkal szélesebb értelemben vett erők amellet kardoskodjanak, hogy kvóta szerint vagy visszatoloncolva ide, Magyarországra is több ezer embert telepítsenek, akik majd a családgyesítéseik során egy több tízezres migráns enklávéhozhatnak létre vagy akár többet is ezek közül.

Ez már az előképe a nyugat-európai típusú no go zónáknak, ahol bizony az előregedő lakossággal szemben a robbanásszerű szaporulatot mutató, idegenből ideérkező bevándorlók áradata fog majd szemben állni, és nyilvánvaló, hogy ez egészen újfajta konfliktusokat vet fel Magyarország életében; olyan konfliktusokat, amelyet mi, jobbkiosok nem vagyunk hajlandóak vállalni, és megteszünk mindent annak érdekében, hogy ezt a nagyon sötét jövőképet megelőzzük.

A fő problémát mégis hol láthatjuk? Ha az érintett válságövezetekben egy migráns úgy gondolja, hogy ő elindul vagy el kell hogy induljon egy biztonságos régió felé, nézzük meg, hogy merre veheti az útírányt: nagyjából négy irányba; ezek között olyan úgynevezett demokráciák felé, akik rendre kioktatnak bennünket abból, hogy hogyan kell bánni az idegenből érkezőkkel, és egyáltalán hogy kell az emberi jogokat tiszteletben tartani.

Elindulhat Ausztrália felé, ahol a kudarc szinte garantált, hiszen ha a tengeren keresztül oda is jut az érintett, partraszállása esetén menedékkérelmének elbírálása tekintetében a siker esélye nulla. Elindul-

hatna, mondjuk, az Amerikai Egyesült Államok irányába, amely a legdurvább falak és kerítések sorozatával védi déli határait, és gyakorlatilag körbekerítette önmagát ilyen értelemben.

(14.10)

A demokrácia állítólagos egyik őshazájáról beszélünk, legalábbis a kioktatás mennyiségének és minőségének szempontjából mindenképpen, de az is látható, hogy nagyobb migránstömegek befogadására az sem vállalkozik, aki az érintett konfliktusgócok többségét, túlnyomó többségét kialakította.

Az érintettektől várhatnánk, hogy adott esetben a szomszédos iszlám országokban keressenek menedéket, csakhogy érdekes módon ezen országok közül a gazdagabbak egy része egyszerűen kijelentette, hogy nem hajlandó a rendezés ilyen formájában részt venni. Egyikük még arra is vetemedett, hogy a rendezéshez hozzájárulna, igaz, mecsetek építésével Európában, ahelyett, hogy migránsokat, úgynevezett menekülteket fogadna be a tőszomszédságából.

A négy nagy útirány közül tehát marad a negyedik, Európa, amely egészen elképesztő, világtörténelmi szinten is kivételes módon tulajdonképpen kiteríti a szőnyeget a megszállói elé, ahelyett, hogy érdemi ellenlépéseket foganatosítana. Éppen ezért mondjuk mi, jobbikosok, hogy amíg ez a helyzet fennáll, addig az áradat pótolja önmagát, és ha az afrikai demográfiai trendekkel megismerkedünk, valamint azzal, hogy a korábbi puha, illetve keményebb alapdiktatúrák és azok államainak szűrőfunkciója megszűnt, akkor látható, hogy az a napi tízezer körüli migránslétszám, amivel szembesülünk, egyáltalán nem lesz szokatlan a következő években, akár évtizedekben.

Éppen ezért követeljük Magyarországot kormányától újfent azt, hogy ne csak a külső határvédelemmel foglalkozzon - azt is hiányosan látja el, de legalább látjuk azt, hogy hogyan lehetne jól csinálni -, viszont foglalkozzon az elképesztő, Európán belülről érkező leendő áradattal. Tehát azt követeljük, hogy se visszatoloncolva, se kvóta alapján egyetlen migránst se fogadjon Magyarország, senkit ne akarjanak ide letelepíteni, hiszen a leendő családgyesítések nyomán több tízezres, akár évtizedes távlatban százezres tömeggel is szembesülhetünk, amely nem-hogy beilleszkedni nem akar, de egyfajta új honfoglalást valósítana meg, amivel szemben minden eszközzel fel kell lépniünk. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „El a kezekkel a vasútöröktől! Avagy mikor lesz már vége annak a kormányokon átívelő gyakorlatnak, hogy a kormány közeli nagytó-

kések saját fejőstehenükként tekintenek a vasútra?” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tudott dolog, hogy a vasúti fejlesztési feladatok és a rendelkezésünkre álló források között óriási szakadék tátong, éppen ezért mondja azt a Jobbik, hogy a nyereséges feladatokat nem lehet kiszervezni a vasútból, ebből elég legyen. A magánzsebeket dagasztó, de az államnak és így az adófizető magyar embereknek további veszteségeket okozó pénzcsoportokat, nagyobb volumenű mohóság és pofátlanság esetén pedig a pénzszivattyúkat el kell zárni. A Jobbik hosszú évek óta hangoztatja és vallja annak igazságát, hogy ebben az országban a pályázatok, a kiszervezések ne a hűbéri stallumok előre lezsírozott osztogatását jelentsék.

Akkor is felemeltük a szavunkat, amikor azt kellett kimondani, hogy a beruházások kivitelezési munkálatai során olyan magyar vállalkozások kerüljenek előtérbe, ahol megbecsülik a dolgozókat, a munkásokat pedig nem éhbérért foglalkoztatják, mert ha nem így történnek a dolgok, akkor a mutyik, az árdrágító kartellezések a húsosfazék közelében lévők számára mesés meggazdagodást, úszómedencés luxuspalotákat, a társadalomnak viszont további elszegényedést fognak jelenteni.

Az autópálya-drágaságú vasútépítéseknel lassan már megszokjuk, habár elfogadni sohasem fogjuk, hogy a kivitelezők tolla nagyon vastagon fog a számlázás során, hiszen a kiszervezések, a kartellezések eredményezte extraprofit a magyar államot, a magyar embereket károsítja meg. Mindezzel egyébként forrásokat vonnak el nagyon fontos vasúti célok elől is.

A MÁV Vagyonkezelő Zrt., a MÁV Ingatlankezelő Kft., a MÁV Vasútőr Vagyonvédelmi és Szolgáltató Kft., valamint a MÁV Kert Kft. a 2014. június 25-én kötött egyesülési szerződésnek megfelelően döntöttek beolvadással történő egyesülésükről. Közülük a MÁV Vasútőr Kft. a 2014. esztendő első tíz hónapjában a mérlegadatok szerint több mint 3,5 milliárd forintos árbevételt és mintegy 107 millió forintos adózás előtti eredményt ért el.

Az egyesüléssel létrejött jogutód társaság a MÁV-csoporthoz tartozó MÁV Létesítményüzemeltető és Vasútőr Kft. lett. Ezzel önmagában nincs is probléma, hiszen a Jobbik számtalanszor felemelte szavát a MÁV Zrt. leányvállalatokkal történő darabokra szedése ellen. Vidámságra nem éppen okot adó információk szerint viszont a MÁV Vasútőr Vagyonvédelmi és Szolgáltató Kft. által korábban végzett nyereséges tevékenységeket most kiszerveznék. A Jobbik határozottan elítéli, hogy a balliberális idők gyakorlatához hasonlóan a vasútból ismét pénzt pumpáljanak ilyesféle tulajdonszerzéssel magánzsebekbe.

Teljes mértékben egyetértünk a Vasutasok Szakszervezetével, amikor azt mondják, hogy el a kezekkel a vasútöröktől, hiszen kiderült, hogy az érintett

tevékenységeket és a dolgozók többségét nem a biztonságot jelentő MÁV Zrt. fogadná be, nem visszakeresné, hanem külső vállalkozók kezébe adnák. Több mint kétezer dolgozó és családjaik érdeke áll szemben néhány, a szakszervezet által pénzéhes cápának nevezett bennfentes érdekével. Az események ismeretének fényében egyáltalán nem meglepő, ha a Vasutasok Szakszervezetének tárgyaló delegációja felháborítónak, manipulatívnak és visszataszítóknak tartja a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, illetve a Belügyminisztérium mögé bújó munkáltatói oldal magatartását.

A Jobbik teljes mellszélességgel támogatja a szakszervezetet és a dolgozókat abban, hogy a régebbi Vasútór Kft.-ből semmilyen tevékenység és egyetlen munkavállaló se kerüljön ezeknek a pénzéhes cápáknak a kezébe, akik a MÁV-on keresztül állami pénzen akarnak továbbgazdagodni.

Mivel a vasút a hősorkorától kezdve óriási hatással van a gazdaságra, a társadalomra, ezért a Jobbik számtalan alkalommal, minden lehetséges fórumon kiállt azon vélemény mellett, miszerint a vasútügy az egyik prioritása a gazdaságnak. Ennek kapcsán sem felejtettük el szembesíteni a kormányt korábbi hitvallásával, amikor ellenzékben még azt magyarázta, hogy a közösségi közlekedés közszolgáltatás, alapvetően nem gazdaságossági, vállalati kérdés, az állam nem kegyet gyakorol vidéki polgáraival, amikor működteti a postát, az iskolát és a vasutat, hanem ez alapvető állami kötelezettség. Csakhogy ez úgy nem fog működni, hogy miként a szocialisták idején az autópálya-építés, úgy most a vasúthoz kapcsolódó tevékenységek legyenek a kormánybarát nagytőkék kedvenc fejőstehenei.

Az úgy kapcsán egyébként írásbeli kérdést nyújtottam be, a Jobbik pedig kiadta sajtóközleményét. Nagyon szeretnénk, ha ez a dolog, amit itt felvázoltam, nem így történne, hanem a dolgozók, a magyar emberek, a magyar adófizetők érdekében a szakszervezet verziója valósulhatna meg. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Csizi Péter képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Gyermekvendéglátás Pécsen” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Múlt héten került átadásra Pécs városának legnagyobb és legsűrűbben lakott városrészében, a Kertvárosban a város legnagyobb közétkeztetési étterme, hiszen napi szinten 1300 gyermek ebédeltetését, étkeztetését biztosítja ez a terület.

A 30 éve felújítatlan korábbi étkezde, ami igazán csak a kor és az idő múlása miatt retro hangulatot árasztott, mára már modern étteremként, XXI. szá-

zadi dizájnnal, hangulattal és nem utolsósorban pedig minőséggel várja napi szinten a gyermekeket. Persze, önmagában kevés lenne egy étterem felújításának és megújításának örülni, és arról itt az Országgyűlésben beszámolni. Mondhatnánk, ha csak ennyi történt volna a városi közétkeztetésben, akkor az olyan lenne, mintha egy üzletben a kirakatot nagyon szépen kicsinosítaná valaki és felújítaná, de bent egyébként a raktárban és az egyéb árusítóhelyeken pedig az enyészet van.

Pécs városában is gyakorlatilag a megújulás három évvel ezelőtt elkezdődött a közétkeztetés területén, akkor, amikor lejártak a korábbi, közel egy évtizede örökölt szerződések, és Páva Zsolt polgármester úr javaslatára meg tudtuk vizsgálni először a közétkeztetés technikai háttérét és feltételét. Ha azt mondom, hogy a most felújított étteremnél retro hangulat volt, akkor nyugodtan lehet mondani, hogy a konyhák jelentős része világháborús, volt olyan sajnós, ami első világháborús hangulatot és sajnós minőséget árasztott.

(14.20)

Éppen ezért már a kiírásnál is kötelezővé tettük, hogy bárki is legyen az új szolgáltató, a konyhákat egy az egyben fel kell újítani, a gépeket le kell cserélni, és modern higiéniai elvárások mentén kell a gyermekekre főzni. Örülök annak, hogy a pécsi közétkeztetést végző cég konyhái nyugat-európai színvonalon is megsüvegelendők és példaértékűek tudnak lenni.

Önmagában természetesen kevés, ha felújítjuk hátul a konyhákat, kevés az, ha költséghatékony és modern eszközökkel főzünk, ha az ételek minősége és ízvilága nem megfelelő. Nehéz vitatkozni az ízéről az iskolai közétkeztetés kapcsán, hiszen egy háromtagú családban is hosszas vitát lehet arról folytatni, hogy mi finom és mi nem, egy olyan nagy családról pedig, ahol napi szinten 10 800 gyermekre főznek, ezt a vitát szinte lehetetlen lefolytatni és nem is szabad belemenni. Arra azonban törekedni kell, hogy a főzés során milyen és honnan származó alapanyagokat használunk. Ezért már három évvel ezelőtt a kiírásban is kötelezővé tettük, hogy többségében törekedni kell a magyar, illetve a helyi termékek bevonására. Az egész szemléletváltást talán úgy tudom a legjobban példaként felhozni, hogy nem mindegy, hogy egy paradicsomlevesbe egy maréknyi bazsalikomot vagy három evőkanál kristálycukrot teszünk.

Ilyen és ehhez hasonló változásokkal ma már azt mondhatjuk, hogy a pécsi közétkeztetés évekkal megelőzte azt az elvárást és iránymutatást, ami szeptember 1-jétől ma már országos szinten is példaértékű. Örülök annak és büszke vagyok arra, hogy a szeptemberi változások során az országos rendelet számos pontjába a pécsi minta beépítésre került. Örülök annak, hogy az elmúlt két év tapasztalatait

ma már Magyarországon a többi étteremben és a többi közétkeztetésnél is hasznosítani lehetett. És örülök annak, hogy ma már sok önkormányzat törekszik arra, hogy helyi és friss terméket adjon a gyermekeknek a közétkeztetésben.

Tehát egy hosszas folyamattal, egy modernizációval jutottunk el oda - ahogy már említettem önöknek -, hogy a konyha után az ételek megújítását követően az éttermek, amikor a gyermekek belépnek oda, szintén modern hangulatot árasztanak, és bízunk benne, hogy a kulturált környezetben az étel minősége is jobb, és az étel is jobban ízlik. Éppen ezért kimondhatjuk, hogy Pécs városában a közétkeztetést felváltotta a gyermekvendéglátás szemlélete, és ezt a szemléletet szeretnék a többi önkormányzat, a többi döntéshozó figyelmébe ajánlani.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Történelmi mélypontra a magyar labdarúgó-mérkőzések látogatottsága” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A sport aspektusából nézve az elmúlt időszakban a második és a harmadik Orbán-kormány alatt nagyon sok szó esik a sportról, és nagyon sok pénz áramlik a sportba. A Fidesz teljesen irányítása alá vonta a magyar sportot, kiépítette a saját korrupcióra és sajátosan korrupcióra épülő sportirányítási rendszerét.

Elég, ha csak megnézzük a Magyar Olimpiai Bizottság vezetését, megnézzük a sportági szakszervezeteket, ahol mindenhol kormánypárti politikusok ülnek vezető pozíciókban, úgy a sportági szakszervezetek elnökségeiben, mint a jelentősebb egyesületek vezetői székeiben. Sajnos ezek a pozíciók fontos szerepet játszanak az állami pénzek elosztásánál is. Ezért mondom azt, hogy ez már a korrupció egy fajtája, hogy így próbálnak ezek a szövetségek és egyesületek pénzt szerezni.

Többször követeltük, hogy a politika vonuljon ki a sport közvetlen irányításából, de az erre irányuló jobbikos törvénymódosításokat rendre leszavazták a kormánypártok. Ettől függetlenül azonban a kérdésben hajthatatlanok vagyunk, és meg fogjuk találni a módját annak, hogy a jelenleg fennálló, a sportban tapasztalható narancsuralmi rendszert felszámoljuk, ahogy annak is, hogy szigorú állami kontrollal lehessen csak elkölteni a közpénzeket.

A legjobban mutatja az a sportág, amelybe a legtöbb pénz került az elmúlt időszakban, a labdarúgás, hogy hol is tart és hogy is működik ez a rossz és véleményünk szerint korrumpált rendszer. Egy sportfejlesztési program indult el a labdarúgáson belül, ahol súlyos milliárdok kerültek elköltésre, legfőképpen stadionépítésre és csapatok üzemeltetésére. Így lehetett az, hogy egy kis falunak is van most már olyan

labdarúgó-stadionja, amelybe egyébként örömmel lehet bemenni.

Felépítették ezeket a stadionokat, és most nézzük meg - hátha valaki nem tudja -, hogy miből áll egy stadion. Először is áll egy játéktérből, amelyen a csapatok játszanak, áll a klubházból, az öltözőhelyiségből, amely az adott egyesület vezetőségének a fellegvára, és áll a lelátóból, ahol a szurkolók, a nézők helyezkednek el. Gondolom, azért építették ezeket a létesítményeket, hogy ott valóban nézők és szurkolók legyenek. Ehhez képest mit tapasztalunk? Azt tapasztaljuk, hogy a 10. fordulóban a leglátogatottabb NB I-es mérkőzésre, a Haladás-Vasas meccsre 4085 néző volt kíváncsi. S hogy ezt nézettségben melyik sportág verte? Egy teljesen tradicionális, történelmi magyar sportág, az amerikai foci, ahol a magyar-cseh mérkőzésen 4500-an voltak. Akkor kérdezem én: jól működik ez a rendszer? Valószínűleg nem, hiszen azok a fideszes vezetők, azok a kiskirályok, akik felépítették ezeket a stadionokat, most azon dolgoznak, hogy ezekben a stadionokban ne legyen néző. Nem is érti az ember, hogy ha van egy 20 ezres stadion, miért jó az, ha abban nincsenek nézők.

Mi kellene ahhoz, hogy nézők és szurkolók töltsék meg a lelátókat? Ezen kellene dolgozni, ha már súlyos milliárdokat öltünk bele ezekbe a projektekbe. Tehát mi kellene ehhez? Kellene létesítmények, amik most már kezdenek adottak lenni. Aztán kellene az, hogy a szurkolókat ne elüldözzék a lelátókról, ne bűnözőkként tekintsenek rájuk, hanem örüljenek annak, hogy még vannak olyan emberek, akik ilyen teljesítmény mellett ki szeretnék menni a labdarúgó-mérkőzésekre, és ezeket az embereket szolgálják ki. Természetesen, ha vannak olyan renitens, törvénszegő emberek, akik egy-egy mérkőzésen rendet bontanak, azokat meg kell büntetni, felelősségre kell vonni. De ennek nem az a módja, hogy eleve megnehezítjük azt, hogy ezek az emberek bemenjenek a stadionokba, hanem az a módja - ha már képviselőtársaim állandóan különböző példákra hivatkoznak -, hogy az angol példát kellene követni.

Mondok egy eklatáns példát. A Ferencváros Üllői úti stadionjában 350 kamera van, és ez a 350 kamera a pálya és a nézőtér minden egyes szegletét belátja. Tehát nem megnehezíteni kellene azt, hogy oda bemenjenek az emberek, hanem egy olyan rendszert kell kiépíteni, ami a kamerarendszer által adott, hogy ha ott valaki bármilyen bűnt elkövet, akkor azt utána felelősségre lehessen vonni. De ez nálunk sajnos nem így működik, nálunk inkább elkergetik a szurkolókat, és üresen konganak azok a stadionok, amelyekre súlyos milliárdokat költöttünk.

Mi lenne a megoldás? Az lenne a megoldás, hogy azok az emberek, akik nem értenek a sporthoz, csak szeretnek sütkérezni a sport fényében és dicsőségében, vonuljanak ki a sportéletből, magyarán a politika, a politikusok vonuljanak ki a sportéletből, és meg kell nézni, hogy az adott sportági szakszövet-

ségeknél, mint például a Magyar Labdarúgó Szövetségnek szüksége van-e megújulásra. Igen, szüksége van, ezt a megújulást végre kellene hajtani, hogy ne olyan mamelukok üljenek bent a Magyar Labdarúgó Szövetségben, akik 20-25 éve nem csinálnak semmit, csak a pénzt veszik fel. Amennyiben Jobbik-kormány lesz, ígérjük, hogy gyökeres változások lesznek a magyar sportban, a magyar labdarúgásban azért, hogy valóban fejlődésnek tudjunk indulni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Tíz éve árulták el Erdélyt Orbán Viktor és társai” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! 2005. szeptember 26-a fekete hétfőként vonult be a magyar történelembe. Óriási lehetőséget szalasztott el az akkori parlamenti garnitúra, amikor Gyurcsányék fideszes dumaellenzéke, Orbán Viktor egy évvel korábbi ígéretét felrúgva, a kormánypártokkal karöltve feltétel nélkül szavazta meg Románia EU-csatlakozását. A kétharmados többséget igénylő hazaárulást sunyiban akarták elkövetni, de többek közt az MVSZ felhívása, illetve különösen a Jobbik országgyűlési demonstrációja ráirányította a figyelmet.

Többek közt egy három méter széles „Ne legyetek hazaárulók!” feliratú transzparenst lógattam le a parlamenti ülésterem karzatáról a Románia uniós csatlakozási szerződésével kapcsolatos szavazáskor. A váratlan demonstráció keretében egy 10 méter széles nemzeti színű szalag, valamint 386 piros, fehér és zöld színű röplap is hullott jóvoltunkból a képviselők nyakába, amely felhívta a figyelmet arra, hogy az EU számos feltételt állított a csatlakozó országok, így Románia elé is, és a Jobbik szerint a Magyar Országgyűlésnek is kellene szabnia egyet: autonómiát az erdélyi magyarságnak!

(14.30)

Az ülésterem karzatáról magamhoz ragadtam a szót; a mai napig erre a parlamenti felszólalásomra vagyok egyébként a legbüszkébb, még ha nem is képviselőként szóltam. Hiszen Orbán Viktor lapítása közben fennhangon figyelmeztethettem a honatyákat, hogy a kezükben van Erdély jövője, hiszen egy ország vétója is elég. Lelkiismereti szavazásra kértem őket. Végül az Országgyűlés levezető elnökének megköszönve a szót visszaültem a helyemre. A karzatra ekkor felérő kormányőrök ezután elvezettek, majd persze kitiltottak a Parlament épületéből.

Nem is tehettem be ide a lábamat egészen 2010-ig. Akkor azonban a választók felülbírálták kitiltásomat, és komoly elégtételként már mint hivatalos képviselő jöttem a nemzet templomába a Jobbik

honatyái közt, ezért is érzem szükségét a 10. évfordulón erre emlékeztetni. 2005-ben azért kényszerültem ilyen házszabálysértő eszközökre, mert a Jobbik e nemzetstratégiai kérdésben megfogalmazott álláspontját szinte teljesen agyonhallgatta a média, pedig óriási hiba letenni a diplomácia legkomolyabb fegyverét a sovinszta román hatalommal szemben.

A mamelukok végül, a függetlenek 6 ellenszavazata és 1 tartózkodása mellett, óriási többséggel, 257 igennel Románia uniós integrációjának feltétel nélküli támogatása mellett foglaltak állást. Bár a szavazás előtti napokban a Székely Nemzeti Tanács, az Erdélyi Magyar Polgári Szövetség és számos közismert személyiség, köztük például még Kárpátalja autonómiájának elpusztatója, Jeszenszky Géza volt külügyminiszter is kérte, hogy csak az erdélyi magyarság kisebbségi jogainak törvényekben való biztosítása esetén járuljanak hozzá a román csatlakozáshoz, a Fideszből mégsem akadt egyetlen képviselő sem, aki nemet mondott volna a nemzeti érdek feladására.

Orbán Viktor Tusnádfürdőn is megfogalmazott, sokat hangoztatott nemzetpolitikája tehát színjáték maradt, hangzatos szövegei után magyarok millióit köpték szembe. Idézem őt: „Mit éreznek, kedves barátaim, azok a magyarok, akik székelyföldi autonómiát vagy kettős állampolgárságot szeretnének, de a sajátjaik nem támogatják őket Budapesten?” Ezt a kérdést Orbán Viktor tette fel évértékelő beszédében, persze még 2004 februárjában.

A történetekre nem korrekt magyarázat az, hogy az ellenzék nem felelős semmiért. Egyrészt, mert a kétharmados törvényeket, például az EU-alkotmányt is feltétel nélkül és ugyanígy idő előtt szavazták meg, másrészt Románia uniós csatlakozásának feltétel nélküli magyar támogatása 175:173 arányban elutasításra került volna, ha az ellenzéki képviselők nem szavaznak. Ráadásul a Magyar Országgyűlés nem volt döntéskényszerben. Hiszen siető másodikként ratifikálta a csatlakozási egyezményt.

Érdemes még felidéznünk a Demokrata 2004. augusztus 12-ei számát, amely címlapján a nagybetűs VÉTŐ szóval jelent meg. Ebben Szájer József arról beszélt, hogy vétót lehet alkalmazni Románia uniós felvételével szemben, amennyiben nem teljesíti az őshonos magyarság jogos autonómiaköveteléseit. Bencsik András akkori vezércikkében keményebben fogalmazott. Idézem: „Az erdélyi autonómia kérdésében alkalmazandó vétó sorsdöntő lesz a magyarság túlélési esélyeit illetően. Nem túlzás tehát azt mondani, hogy a vétóhoz való viszony feketén-fehéren megmutatja majd, hogy ki az, aki nemcsak üres köz-helyekben, de a tetteiben is hűséges a nemzetéhez és hazájához, és ki az, aki beszéljen bármilyen tudálékosan vagy mézesmázosan, tulajdonképpen csak egy ócska nemzetáruló.” *(Szilágyi György: Így van.)*

Egy év múlva kiderült, hogy bizony Orbán Viktor is csak egy ócska nemzetáruló. A mai napig nem kért bocsánatot, nem adott magyarázatot gyalázatos szó-

szegéséért, nemzetárulásáért. Románia pedig, azóta csak egyre bátrabb lett. Orbán Viktor pedig 2012-ben Szávay István frakciótársam kérdésére bevallotta, az ő kormánya nem támaszt feltételt a szerb és az ukrán EU-csatlakozáshoz sem. Majd ha belépnek, esetleg utána kérnek valamit. De ezt a maszatolást már senki sem veszi be.

Orbán Viktornak és társainak bűnbánatot kell tartaniuk, bocsánatot kell kérniük az erdélyi magyarságtól (*Az elnök csenget.*) és egész nemzetünktől a be nem tartott ígéret miatt. Különben marad Orbán Viktor is, amivé vált Bencsik András szerint is: tulaj-

donképpen csak egy ócska nemzetáruló. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az **őszi ülészak következő ülésére** az elfogadott napirendünknek megfelelően 2015. október 5-én kerül sor.

Megköszönöm munkájukat. **Az ülést bezárom.**

(*Az ülés 14 óra 34 perckor ért véget.*)

Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)